"cogito ergo sum"

Nisan 2020

HAYAL ET

Resimli Mecmua

sayı 33

#evdekal

GÜVENDE KAL!

Popüler
Gündem

Çizgi
Romanlar

Dosya
"Adieu Uderzo"

ÖYKÜLER

TEFRİKA

Eskimeyen
ÖYKÜLER

Kitap Öneri
İNCELEME

Oyun Öneri
İNCELEME

Ahmet Yılmaz, Atilla Bilgen, Aynur Kulak, Bediha Yılmaz, Bünyamin Tan, Elvan Adıgüzel,
Erol Bostancı, Gülhan D Sevinç, Liza Çanakçı, Mehmet Berk Yaltırık,
Mehmet Kaan Sevinç, Mesut Ekener, Murat Yapıcıer, Ümit Kireççi, Yusuf Gürkan.

Hayalet
Nisan 2020

Sayı: 33

Yayın yönetmeni
Mehmet Kaan Sevinç

Yayın Danışmanı
Süheyl Toktan

Editör
Atilla Bilgen

“ Yazar-Çizer Ekibi ”

Ahmet Yılmaz - Atilla Bilgen

Aynur Kulak - Bediha Yılmaz

Bünyamin Tan - Elvan Adıgüzel

Erol Bostancı - Gülhan D Sevinç

Liza Çanakçı - Mehmet Berk Yaltırık

Mehmet Kaan Sevinç - Mesut Ekener

Murat Yapıcıer - Ümit Kireççi

Yusuf Gürkan

Kapak İllüstrasyonu
Mehmet Kaan Sevinç

Grafik Tasarım
Gülhan D Sevinç

e-Mail
hayaleteposta@gmail.com

Editörden

İki bin yirmi yılı doğal felaketlerin üst üste geldiği bir yıl oldu ve tüm bu felaketler hızını kesmeden devam edeceğe benziyor. Şimdi de ***Covid 19*** *virüsüne maruz kaldık. Bulaşıcı olması nedeniyle hepimizin hayatını tehdit eden virüse karşı en önemli tedbir; bir süreliğine dışarıdaki yaşama ara vermek. Ancak bu sayede yayılmasını önleyebiliriz.*

Salgının bitmesini evlerimizde, ailelerimizle birlikte beklerken en büyük dostumuzun kitaplar olduğunu unutmayınız. Kitap okumak hem yalnızlığımızı, hem de korku ve paniğimizi engeller.

Nazım Hikmet*'in dediği gibi;*
Biraz daha sabır
biraz daha inat
Kapının arkasında bizi bekleyen ölüm değil
HAYAT

Hayal'et Resimli Mecmua.

İçeri...

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

Ümit Kireççi

umitlila@gmail.com

COMICS'lerden Gelen Salgın Uyarıları... Veya Gelmeyen

Batman'in bir dönemi vardır ki bana fazlasıyla şaşırtıcı gelmiştir. Batman, o bildiğimiz ninjamsı atlat zıplak karakter cehennem, cennet, tanrılar, şeytan, iblis, büyü yaratıklarıyla karşı karşıya gelmişti.

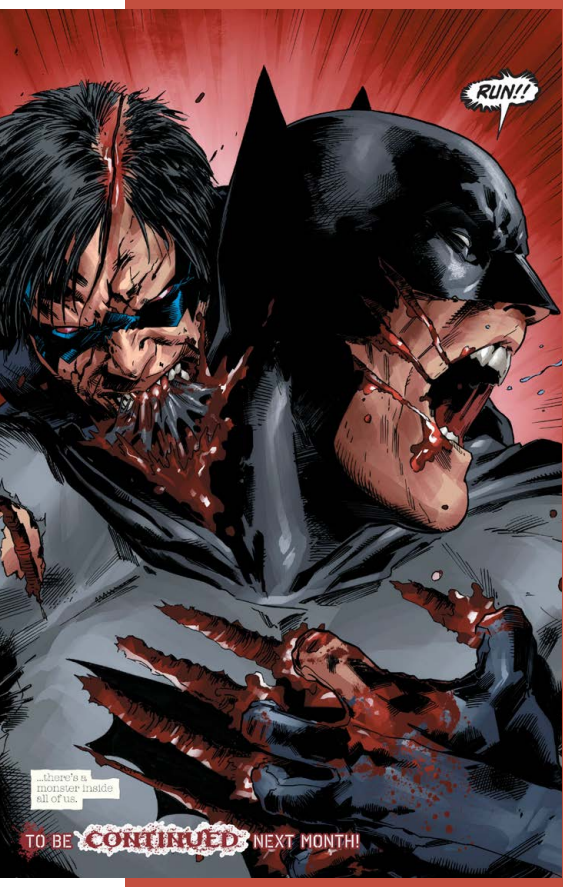

Hayır, ret ediyorum. Ben çizgi romanla Corona Virüsünü (Covid-19) bağdaştırma peşinde değilim. Ama kurgu dünyasıyla gerçek dünyanın yakınlaştığı noktaları da görmezden gelme niyetinde değilim.

BATMAN – CONTAGION ve LEGACY ve CATACLYSM

Batman'in bir dönemi vardır ki bana fazlasıyla şaşırtıcı gelmiştir. Batman, o bildiğimiz ninjamsı atlat zıplak karakter cehennem, cennet, tanrılar, şeytan, iblis, büyü yaratıklarıyla karşı karşıya gelmişti. O sıralar tarih 1995 idi ve ben bunca mistik abartının nereye bağlanacağını kestiremiyordum.

Derken o korkunç CONTAGION *(Salgın)* hikayesi geliverdi. Ebola salgının dünyaya yayıldığı ve büyük korku yaydığı dönem mi? Yok değil ona daha 20 sene var. Bu salgının kahramanı olan virüsün adı The Clench ve Ebola'nın bir mutasyonu. Ve durdurulamaz.

Tıpkı Edgar Alan Poe'nun muazzam eseri *"Kızıl Ölümün Maskesi"* gibi başlar hikaye. Dünyayı boş verip kendilerini kurtarmak isteyen bir grup seçkin dev bir yapıda izole yaşama planı yapmaktadırlar. Ancak olay bu içlerinden biri hastalığı içeri taşır ve hepsinin ölümüne neden olur. Bu sıradaysa aynı adamın hastalık bulaştırdığı bir pilot ülke ülke gezerek hastalığı yayar.

Sonrası keşmekeş.

Sonuç olarak kahramanlar hastalığı durdururlar. Olay biter.

Ama olaylar bitmez. Bu defa da sanki bir Batman filminde de karşılaştığımız kurgu yaşanır. Terörist Ra's Al Ghul The Clench'i biyosilah olarak kullanmak ister. Bu defa da Batman'la avanesi onu durdurmak için yola çıkarlar. Ve eveeeeet, durdururlar.

Ardından da; destansı bulduğum, büyük deprem gelir Gotham City yerle bir olur.

Batman'in *"Dark Knight (Kara Şövalye)"* imajının ön plana alındığı bir dönemdir bu. Haliyle ortaçağa göndermeler de boldu. Haliyle kıyamet görüleri de bolca ele alınıyordu. Bundan günümüze göndermeler olduğunu iddia etmek yanıltıcı olur. Bu okuru sıkmamak adına kahramanın bir özelliğinin ön plana çıkarılmasından başka bir şey değil benim gözümde. Elbette masonik mesajlar ve alt yapı çokça mevcut bu süreçte ancak merkezde bunların olduğunu iddia edemem.

Yalnız Batman'i bir yana bırakırsak görürüz, yakın zamanda yayınlanan iki macerada biraz daha tüyler ürperticilik mevcuttur. Hem de ne yakın zaman: 2019…

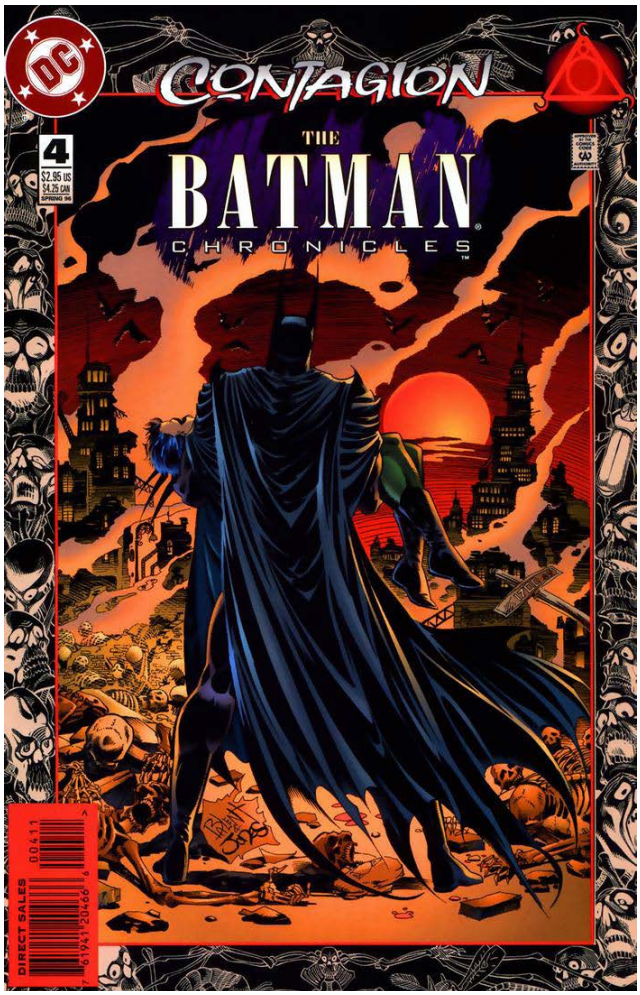
CONTAGION
THE
BATMAN
CHRONICLES
4
DIRECT SALES

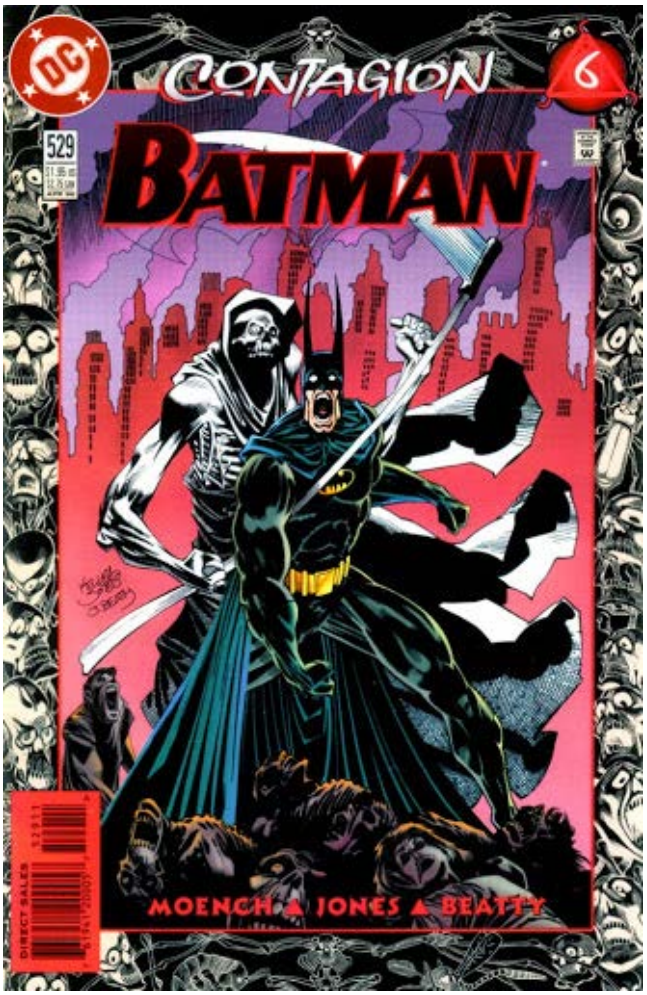
DC
CONTAGION
6
529
BATMAN
MOENCH ▲ JONES ▲ BEATTY
DIRECT SALES

MARVEL
5
CONTAGION
BRISSON
GORHAM
GANDINI

McCARTHY MEDICAL INSTITUTE.
HELP!
"...YOU'RE JUST GOING TO BE SPREADING THE INFECTION."
EMERGENCY
Patient Drop Off
MY FRIEND...SOMETHING... SOMETHING BAD'S HAPPENED TO HER.
PLEASE... SHE NEEDS HELP!
GURNEY OVER HERE!
WHAT...WHAT IS THAT ALL OVER HER?
I DON'T KNOW. SOME MAN ATTACKED HER AND HE HAD THE SAME STUFF ALL OVER HIM AND--
I NEED THAT GURNEY OVER HERE, STAT.
CLEAR A PATH.
I NEED TO BE WITH HER. I NEED TO--
YOU NEED TO SIT DOWN. WE'VE GOT IT UNDER CONTROL.
SOMEONE WILL BE OUT SHORTLY TO ASK YOU SOME QUESTIONS, OKAY?
BUT--
OKAY?
YEAH.

DCEASED

Mayıs 2019 tarihi DC Comics'in siber salgını konu alan Ton Taylor imzalı DCEASED kısa macerasını yayına soktuğu aydır. Ana örgüsünün altı sayı sürdüğü kısa macerada keyifli bir sözcük oyunu yapılmıştır: DCEASED – DECEASED *(merhum)*. Çizerler James Harren, Stefano Gaudiano, Trevor Hairsine üçlüsü.

Macera Darkseid'in dünyadan kovulmasıyla başlar. Darkseid mücadeleyi kaybeder ve gider. Ancak sonradan anlaşılır ki yanında Cyborg'u a almıştır.

Darkseid *"anti-life equation"* adı verilen bir enerjiyle ölümden çaldığı bir parçayı Cyborg'a zerk eder. Sonra da şu olur bu olur kahraman dünyaya kaçar. Ancak dili koparıldığı için kimseyi uyaramayan kahraman telefonlarının ekranlarına bakan herkese hastalık bulaştırır. İnternet bu hastalığın yayıcısı oluverir. Cyborg'un dünyaya düşerek ölümcül bir hastalık yayması bana daha çok Marvel Comics'in 2005-2006 yılları arasında yayınlanan Marvel Zombies öyküsünün başlangıcını hatırlattı. Orada da bir kahraman dünyaya geliyor ve herkese hastalık bulaştırıyordu. Üstelik her ikisinde de aklını yitiren ve ısırarak hastalık yayan insanlar vardı ve evet birinde herkes zombiydi diğerinde insanları öldürmek için öldüren zombimsi yaratıklardı. Ve evet DCEASED yaratıkları daha çok İngiliz yapımı sinema filmi *"28 Gün"*dekilere benziyorlar.

Ama işte Cyborg dünyaya hastalık yayıyor ve ekranlara bakan herkes hastalık kaparak herkesi ısırıyor. Yamyamlık hastalığı tarzı şeyi önüne çıkana bulaştırıyor. Yamyamlık diyorum ama Batman'in saptamasına göre ortada beslenme yok. Sadece yok etme isteği var. Bir tür "öfke" hastalığı gibi. Tıpkı bir sinema filminde olduğu gibi. Anladınız siz bence.

Sonuç… Sonuç olarak DCEASED, DC'nin New 52 döneminde yayınladığı "e2" hikayesinin bir benzeri şeklinde sonlanmış. Sağ kalanlar dünyayı terk ediyor. Ve, tamam, evet, bir bakıma aynı zamanda Marvel Zombies gibi de sonlanmış.

Şunu belirtmeliyim, Tom Taylor harika bir iş çıkarmış. Mizahla duygusallığın bu kadar zekice harmanlandığı az işe rastladım. Çizerler de onun ince mizahıyla ince zekasını son derece iyi yansıtmışlar.

Yine ince mizahın büyük korkuyla harmanladığı üç sayılık DCEASED Unkillables ile DCEASED: A Good Day To Die başarılı Tom Taylor işi olmuş onu ekleyeyim. Ha, bu ikisinin sonunu okuyamadım hala. Ve abartılı meraktayım.

CONTAGION

Tarihler Ekim 2019'u gösterdiğinde Marvel Comics DC'nin henüz biten DCEASED ana macerasının bir benzerini yapmaya karar vermiş gibi görünüyor: CONTAGION.

Beş sayı süren kısa maceranın yazarı Ed Brisson, çizerler Stephen Segovia, Roge Antonio, Mack Chater, Damian Couceiro ve kapak çizeri Juan Jose Ryp.

Üzülerek söylüyorum DCEASED'in yanında bu beş sayılık kısa macera büyük bir hayal kırıklığı gibi duruyor.

Uzak doğuda dağlar içine gizlenmiş olan efsanevi ve mistik K'un-Lun şehrinden kaçan bir *"yaratık"* çevresine hastalık; The Urchin, yayarak kişilerin enerjilerini emmektedir. Bu yaratık bir şekilde Amerika'ya ulaşır ve yer altındaki kanallarda yaşamaya başlar. Tabi insanlara da zarar verir.

Başını Fantastik Dörtlü ekibinin The Thing'inin çektiği bir grup kahraman birleşerek onunla mücadele ederler. Ancak ilginçtir ki süpsüper güçlü kahramanlar yerine kungfucu, karateci, akrobat kahramanlara kalır iş ve sonunda yaratığı yeniverirler.

…

Evet… Yakın, çok yakın tarihli iki macera. Her ikisi de adeta uyarı niteliğinde. Veya değil. Hiç bilmiyorum. Bazıları bu ikisinin hükümetçe yayınlatıldığını düşünecektir. Bazılarıysa büyük bir komplonun parçası olmakla suçlayacaktır yayın evlerini.

Benim açımdan bu yazı o iki maceranın içeriğinin tarihe not düşülmesidir.

Evde kalın, Hayal-et e-dergiyi okuyun, sağlıkla kalın.

Koronavirüs çizgi roman dünyasını da vurdu. Arjantinli çizer Juan Gimenez'in, tüm dünyayı saran Covid-19 virüsünden hayatını kaybettiği açıklandı.

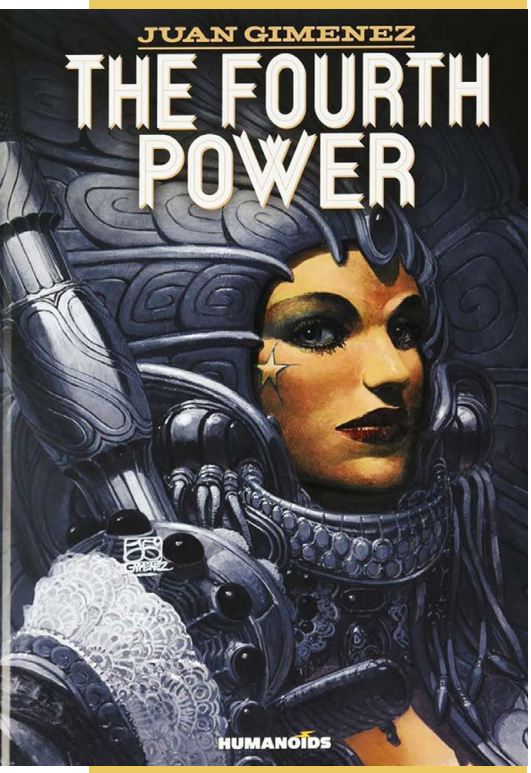

COVID-19 ÇIZGI ROMAN DÜNYASINADA BULAŞTI...

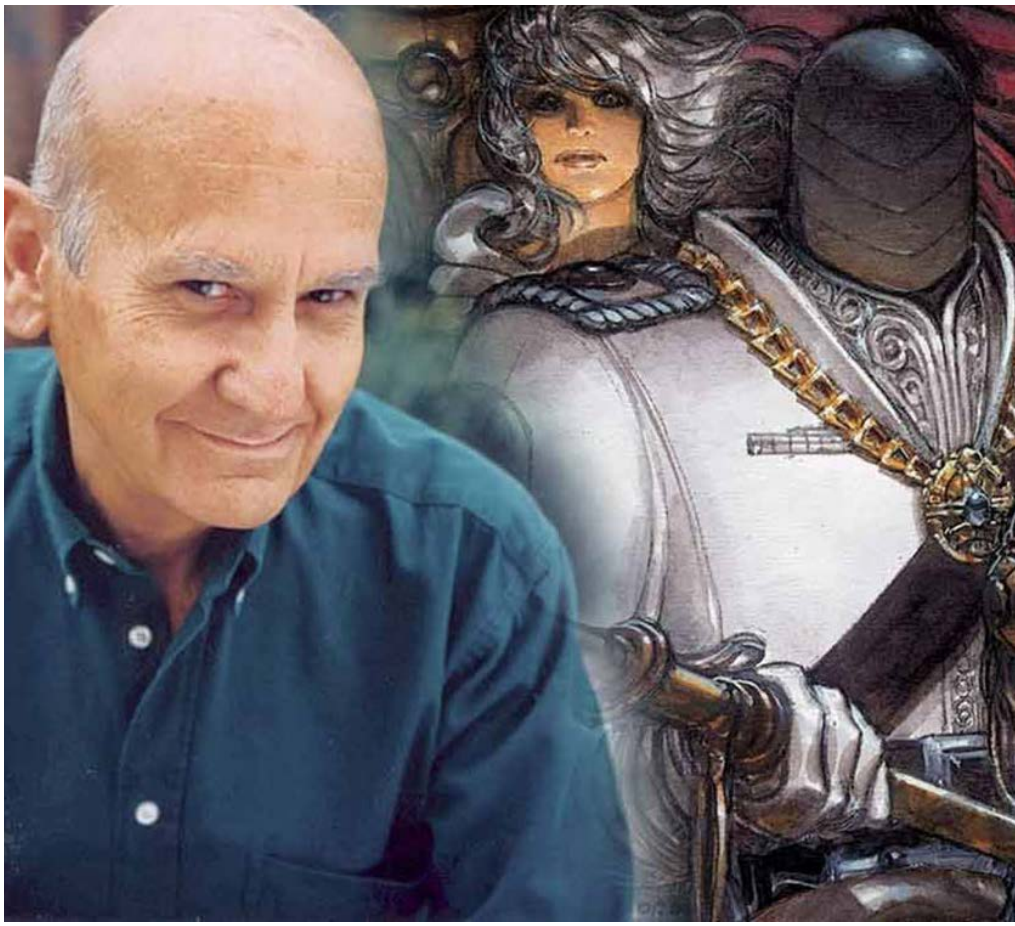

Koronavirüs çizgi roman dünyasını da vurdu. Arjantinli çizer Juan Gimenez'in, tüm dünyayı saran Covid-19 virüsünden hayatını kaybettiği açıklandı.

77 yaşındaki usta çizerin Barcelona'dan Arjantin'de yaşadığı Mendoza'ya dönüşünden sonra virüs belirtileri nedeniyle 22 Mart'ta hastaneye kaldırıldığı ancak kurtarılamadığı öğrenildi.

Arjantin gazetesi La Nacion'a göre Gimenez, 22 Mart tarihinde hastaneye kaldırılarak Kovid-19 teşhisi konuldu.

Zona 84,Comix International,L'Eternauta,Metal Hurlant,Heavy Metal çizgi roman dergilerinde çizen Juan Gimenez'in bilinen çalışmalarından bazıları "The Naked Branch", "Good-Bye Soldier"" Top Secret" ,"The Sleeping Princess""Choose Your Game""Primabell""Leo Roa" adlı çizgi romanlarıdır.

Yazar ve film yönetmeni Alejandro Jodorowsky ile birlikte hazırladıkları bilim kurgu destanlarından biri olan ve Temmuz 1995'te Heavy Metal, "Meta-Baronlar Destanının yayınlanmasıyla dünya çapında bilinirliği daha da arttı.

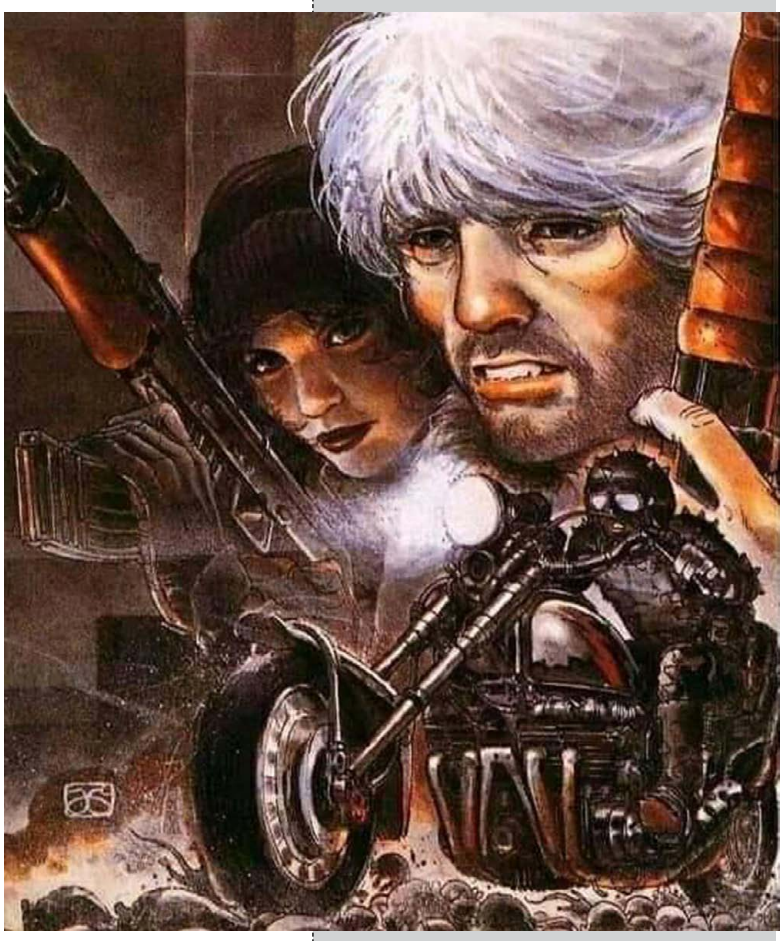

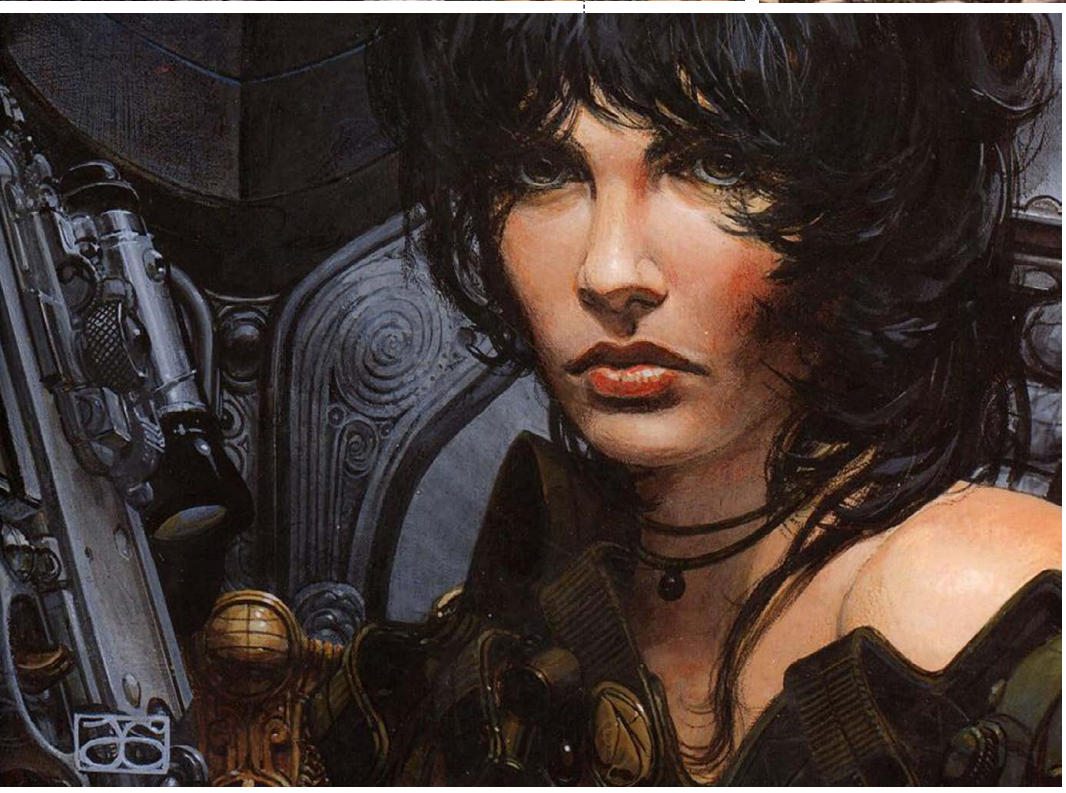

Marvel, DC Comics, gibi birçok yayın için çizgi romanlar çizen dünyanın dört bir yanından çizerler Mike Mignola, Matias Bergara, Ron Marz, Francesco Francavilla,Neil Gaiman, gibi sanatçılar Juan Gimenez'e sosyal medyada yayınladıkları mesajlarla veda etti.

Gimenez'in yayıncısı Humanoids'in twitter hesabından "Huzur içinde uyu Juan Gimenez. Türünün belirleyicisi ve The Metabarons, The Fourth Power, and Leo Roa çalışmaları olan sanatçı ve yazar. Evren, sensiz keşfetmek için artık daha karanlık bir yer" açıklaması yapıldı.

Bünyamin Tan

Geçtiğimiz ay Milli Cinayetler Koleksiyonu'ndan bahsetmiş, Mustafa Remzi'nin kaleminden yayımlanan bu koleksiyonun gerçek olaylara dayandığını ve şehit edilen bir polisin hatıra defterinden oluşturulduğunu anlatmıştık.

Milli Cinayetler Koleksiyonu'ndan:

VENEDİK SOKAĞI CİNAYETİ

Geçtiğimiz ay Milli Cinayetler Koleksiyonu'ndan bahsetmiş, Mustafa Remzi'nin kaleminden yayımlanan bu koleksiyonun gerçek olaylara dayandığını ve şehit edilen bir polisin hatıra defterinden oluşturulduğunu anlatmıştık. Koleksiyon bu yönüyle 1800'lerin sonunda ve 1900'lerin başında yayımlanan cinayet ve polisiye eserlerinden farklılık arz etmekte ve Türk polisiye edebiyatının farklı bir zenginliğini ortaya koymaktadır. 1926 yılında İstanbul'da Cemiyet Kütübhanesi'nin bir yayımı olarak basılmış olup 24 sayfalık bir cildin içinde yer almaktadır. Hikâyemiz bu cildin 2-8 sayfaları arasında yer almaktadır. Yazarı Mustafa Remzi olup maalesef hakkında bir bilgi bulunamamıştır. Hikâyede Kristal Gazino ile Venedik Sokağı adlı iki mekânda zengin insanları tuzaklarına düşürerek gasp eden ve öldüren bir çetenin ortaya çıkarılışı anlatılmaktadır.

Venedik Sokağı Cinayeti

Kayıp Gençler

Şehit edilmiş olan taharri memurunun *(sivil polis)* hatıra defterinin solmağa yüz tutmuş yaprakları üzerinde "Venedik Sokağı"ndaki bir batakhanede vukua gelen esrarengiz cinayetler okunuyordu.

Mezkur *(bahsi geçen)* batakhanede geçen tüyler ürpertici vakaların bir tanesi karilerimizin *(okuyucularımızın)* nazarlarına taharri memurunun ağzından olarak aşağıya derç ediyoruz *(aktarıyoruz)*:

"Yirmi sene evvel İstanbul'da ikamet etmekte olan ve pek ziyade zengin ve ashab-ı servetten *(servet sahibi)* bulunan Hayri Bey'in oğlu yirmi dört yaşlarında Namık'la, Hüsrev Paşazade Ressam Turhan'ın ansızın ortadan gaybubetleri *(kaybolmaları)* birkaç gündür hanelerine uğramaması akrabası tarafından fevkalade bir teessürle *(üzüntüyle)* karşılanmış ve oğullarının bir gün gelip evlerine avdet edecekleri *(dönecekleri)* ümidine düşürmüştü. Boşuna yere beklemekte bir fayda bulamayan ebeveyn zabıtaya müracaat etmişlerdi. Polis müdüriyetinin verdiği emirle derhal tahkikat *(soruşturma)* ve taharriyata *(araştırmaya)* koyuldum. Evvela kafamda dönüp dolaşan sualler şunlardı:

(3) Bu kıymetli gençler neden kaybolmuşlardır, yoksa cinayete mi kurban gittiler? Eğer cinayetin kurbanı oldularsa katiller kimlerdir, cesetler nerede?

İşte bütün bu suallerle ve mesleğin verdiği aşkla gece gündüz çırpınıp duruyordum.

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

Fakat tam beş ay hiçbir ipucu elde edemedim. Çünkü mesele çok karışık ve her şey meçhuldü.

Unutulan Hadise

Artık herkes Turhan'la Namık'ı unutmuşlar ve o vaka da polis tarihine ve dolayısıyla mazinin bulanık semasına karışıp gitmekte idi. Fakat ben hiçbir zaman, hatta hiçbir dakika meseleyi unutamıyordum.

Çünkü hem mesleğe olan aşk ve alakam, hem de kati surette verilen emr-i resmi *(remi emir)* beni her an o cinayetlerle alakadar ediyordu.

Kristal Gazinosu

Günlerden birinde zihnimde bir yer canlandı. Şimdi El-Hamra Sineması'nın bulunduğu yer o zaman ***"Kristal"*** namıyla maruf bir gazino idi. Bu gazinoda ayş u işret *(yeme içe)*, dans, kumar ve gizli bir takım odalarında her türlü fuhuş ve enva-ı rezail *(çeşitli rezillikler)* mevcuttu. İşte bu yere yerli ve ecnebi kibar ve sahib-i servet ü şöhret bulunan zevat devam ederek her gece binlerce liralarını yerlerdi. Aynı zamanda sahib-i servet bir takım adamların **(4)** birkaçı buradan ademe *(yok olmaya)* gitmiş ve bir daha mevcudiyetleri meydana çıkmamıştı.

Bu gazinoya fazlaca girip çıktıklarını ve hayli paralar sarf ettiklerini öğrendiğim kayıp gençlerin de burada ökseye bastırdıkları hatıra gelebilirdi.

Artık ben de Kristal'e devam edenler arasına karışmış ve bir ipucu elde etmeğe çalışmağa başlamıştım. Aynı zamanda da kayıp gençlerle sıkı fıkı düşüp kalkanları da takipten hâli kalmıyordum.

Kış mevsiminin soğuk, karlı ve fırtınalı bir gecesiydi. Her yere koşup birçok adam takip etmekten bitap kaldığım bir anda nihayet bir defada Kristal'e girip hem tetkikat icra etmeğe hem de yorgunluğumu gidermeğe karar verdim.

O geceki kıyafetim kır ve kesilmiş bir sakal taşıyan çehre ile elimde içinde badem ve şamfıstığı bulunan bir sepetti. Bu vaziyette ben bir satıcı idim, her taraftan çağrılıyor ve istediklerini veriyordum. Tabii ağır ağır istediklerini verirken onları iyice süzüyor ve ahval-i ruhiyelerini *(ruh hallerini)* tetkik ediyordum. Bir aralık bir köşede duran masadan bir kadın sesi işittim.

Bu ses beni çağırıyordu:

- Hacı baba, hacı baba!

Döndüm ve onların yanına gittim. Bunlar oldukça güzel ve genç iki madamdı.

- Ne istiyorsunuz? Dedim.

(5)- Bize fıstık ver! Dediler.

- Kaç kuruşluk? Dedim.

- Yirmi beş! Dediler.

Ben fıstığı tarttım ve önlerindeki bir tabağa koyduktan sonra bana bir lira uzattılar. Lirayı aldım. Bozmakla meşgul iken kadının biri diğerine yavaşça ve Arap lisanıyla dedi ki:

- Karşımızdaki uzun boylu adam *"gel"* diye işaret edip duruyor. Kokoz (züğürt, parasız) olduğunu bilmeseydim bunu da oraya götürerek icabına bakardık.

Bu söze öbür madam:

- Uskut! Yani sus! diye cevap verdi.

İşte bu muhavere *(konuşma)* derhal benim gözlerimi parlattı ve paranın üstünü verdikten sonra bir tarafa çekilerek bunların ahvalini tetkik ile meşgul olmağa başladım. Zihnimde şu cümle takılmış kalmıştı. *"Kokoz olduğunu bilmese idim, bunu da oraya götürerek icabına bakardık."*

İşte bu cümle taharri memuruna çok şeyler öğretmeğe kâfi idi. Nihayet vakit iyi ilerlediği bir zamanda o iki madam kalkarak gazinodan çıktılar ve bir arabaya atlayarak ilerlediler. Ben de hızlı adımlarla arabayı takip ettim. Biraz sonra Venedik Sokağı'na saptılar. Ben de saptım ve bir pansiyonun önünde durarak arabadan inip içeri girdiler.

Onlar girdikten sonra ben de o pansiyonun önünden geçtim **(6)** ve orasının *"26"* numerolu *(numaralı)* bir pansiyon olduğunu öğrendim. Sonra çekildim ve odama geldim. Ertesi gü pansiyon civarında yaptığım tahkikat neticesinde mezkur pansiyonun Harilos isminde bir Rum'a ait olduğunu ve bu Rum'un da meşhur

bir hunhar ve kasa hırsızı olup da mahkumiyet hitamında *(sonunda)* bu pansiyonu açtığını öğrendim.

Müthiş bir mikrop olan Harilos'un da işin içinde olması bütün zan ve şüphelerimi takviye etmişti.

Artık tam manasıyla parlak bir izin üzerinde yürüyordum. Harilos'la beraber o pansiyonu işleten Madam Cemile isminde bir Yahudi karısının mevcudiyetini ve onun Kristal Oteli'ne devam ettiğini öğrenmiştim. Artık ben eskisi gibi bir fıstıkçı hacı baba değil çok şık Beyrutlu bir bey olarak mezkur gazinoya devam ediyordum. Bir günün içinde de Madam Cemile ile hemşehri çıkmış ve ahbap olmuştum. Bir akşam yine beraber oturuyorduk. Ben ağız aramak için Arapça bir iki laf söyledim.

- Yahu maşallah! Sen işi ilerletmişsin! Cayır cayır batakhanen işliyor! İyi enayi boğuyorsun! Cemile evvele hık mık etti. İnkâr yoluna gitti ise de ben ısrar ettim:

- Cemile! Bilirsin ki hemşehriler *"Ser verir sır vermez"*. Ben ne iş yaptığını olduğu gibi biliyorum. Ama kimseye bir şey tınmıyorum. Hemşehrilik dediğin böyle olur.

Bu sözlerim karşısında Cemile yavaş yavaş eridi.

- Eh ne yaparsın geçim dünyası bu. Herkes bir yol tutturmuş gidiyor. Biz de bu yolu bulduk.

(7) Artık Cemile sahte hemşehrisine açıldıkça açılıyordu. 26 numerolu pansiyonunun bir odasındaki güzel, yaylı karyolayı, onun altındaki yirmi beş metre derinliğindeki batakhaneyi ve orada paraları zapt edilen bir takım adamların cesetlerinin bulunduğunu ortaya döktü.

O söyledikçe ben için için seviniyordum. O gece madamdan ayrıldıktan sonra odamdaki karyolamda rahat kalple nefis bir uyku çektim.

Ertesi sabah erkenden uyanarak müdüriyete gittim ve mahrem bir raporla meseleyi bütün tafsilatıyla amirime bildirdim. O gece için on beş taharri memuru ve bir iki resmi polis bu işe tahsis edildikten sonra *"gece sabaha karşı"* hep birden pansiyonu tarassut *(gözlem)* altına aldık. Bir kısmımız pansiyona girdik ve doğru elleriyle koymuşuz gibi yaylı karyolayı bulduk ve karyola boş olduğu halde bir tecrübesini yaptık. Divarın *(duvarın)* kenarında duran ve elektrik düğmesine benzeyen düğmeye bizzat ben bastım. Arkadaşlar hep birden hayret içinde karyolanın bulunduğu yerin göçtüğünü ve altında koyu siyah bir çukurun belirdiğini gördük. Elektrik fenerini sıktı ve çukurun derinliklerine doğru ziyayı yer yer dolaştırdığı zaman bir takım insan iskeletleri ile karşılaştık. İki memurun elinde bulunan Harilos'la Cemile yaptıkları işlere yüzleri kızarmadan bakıyorlardı. O gün öğleye **(8)** kadar cesetleri çıkarıp sevk etmeğe uğraştık.

Yaptığım sıkı bir isticvap neticesinde her iki hain cinayetleri tekmil tafsilatıyla itiraf ve bunların içinde Turhan'la Namık'ın bulunduklarını hatırladıklarını da ikrar ettiler.

Bu meşhur batakhane zabıtaca sedd edildikten *(kapatıldıktan)* sonra Harilos'la Cemile mahkemeye çekildiler ve orada iki celselik bir muhakemeden sonra heyet-i hâkime kararını verdi. Bu karar her iki hunhar caninin saliben *(asılarak)* idamlarını emrediyordu.

Bir sabah şafak henüz sökerken Sultanahmet'le Ayasofya camileri minarelerinde *"es-salatu"*lar veriliyor ve sanki bu ulvi sesler, 26 numerolu pansiyonda can veren masum insanların ruhlarına bir Fatiha teşkil ediyordu. İşte o zaman meydana konan iki idam sehpasının iskemlelerine Harilos'la Cemile çıkmış ve bir an sonra boyunlarına ip geçirilerek altlarındaki iskemlelere birer tekme vurulduktan sonra canları cehenneme gönderilmişti.

Bünyamin Tan

KİTAP BAĞIŞI

Sevgili Hayalet Resimli Mecmua ailesi, bu mesajı dergi faaliyetimizin dışında bir amaçla atıyorum.

Sevgili Hayalet Resimli Mecmua ailesi, bu mesajı dergi faaliyetimizin dışında bir amaçla atıyorum. Tekirdağ'ın Muratlı ilçesinde bir lisede edebiyat öğretmeniyim. Okulumuza güzel bir kütüphane kazandırmak istiyorum. Bu amaçla öğrencilerimizin yararlanabilecekleri roman, hikaye, şiir kitapları ile ufuklarını açıcı tarih, felsefe, Türkoloji, psikoloji gibi alanlarda araştırma kitaplarından oluşan güzel bir kütüphane olmasını hedefliyorum. Bu sebeple siz dostlardan okul kütüphanemize elinizden geldiğince kitap bağışında bulunmanızı talep ediyorum. Şimdiden tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Bünyamin Tan
Muratlı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi

Adres İstiklal Kurtpınar Mah. Atatürk Caddesi No160 PK59700 Muratlı/TEKİRDAĞ

MURATLI
MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ
Okulumuza Kütüphane Kuruyoruz...
Bir Kitap da "SEN" Bağışla...
"Okuduğunuz Kitaplar Başkalarının Hayatına Dokunsun"
İletişim : Bünyamin TAN
(Edebiyat Öğretmeni)
Tel: 0 282 361 73 83
Fax: 0 282 361 58 38

Mehmet Berk Yaltırık

Korku Öykü...

Viyana Bozgunu'ndan seneler önce Bosna Sancağı'nda sahip olduğu hayvan sürüleriyle ünlü, nam ve servet sahibi Emin Ağa adında bir adam yaşardı. Emin Ağa'nın zenginliğinin şöhreti kadar eli sıkılığı, borcunu tahsil etmede acımasız oluşu, öfkesinin önünde kimsenin duramadığı da meşhurdu.

LAMPİJEROVİÇ

Viyana Bozgunu'ndan seneler önce Bosna Sancağı'nda sahip olduğu hayvan sürüleriyle ünlü, nam ve servet sahibi Emin Ağa adında bir adam yaşardı. Emin Ağa'nın zenginliğinin şöhreti kadar eli sıkılığı, borcunu tahsil etmede acımasız oluşu, öfkesinin önünde kimsenin duramadığı da meşhurdu. Mıntıkada çaresiz kalan, müşkül duruma düşen kimseler için o vakitlerde: "Emin Ağa'ya muhtaç olmuş gibi!" benzetmesi yapılırdı. Zira kimse zor durumda kalmadıkça ondan borç almaya, yardım istemeye kalkmazdı. Borcunu kuruşu kuruşuna almadıkça rahat etmezdi.

Dinar Dağları'na sırt vermiş hayli yüksek bir tepede bulunan çiftliğinin girişindeki sedirde bağdaş kuran Emin Ağa, oturduğu yerden Saraybosna Vadisini ve muazzam büyüklükteki şehri rahatlıkla seyrederdi. Ahaliden kimisinin Miljacka dediği Saraybosna Irmağı'nın maviliğini, tepedeki kaleyi, Türk ahali ile Sırp, Bulgar, Eflaklı, Yahudi reayanın yaşadığı kefere mahallelerini, tepesi kiremit ve tahta örtülü çok katlı evleri, temiz ve kaldırım döşeli sokakları, dükkânları, Hünkâr Camii başta olmak üzere kubbeleri ve minareleriyle camileri, tekkeleri, medreseleri, bazı çeşmeleri, hamamları, şehir dışındaki su değirmenlerini ve ırmak üstündeki taştan yedi köprüyü seyretmeye doyamazdı. Şehrin üstü kalın direklerle örtülü çarşısına, kâgir bedestenine gelip giden Venedikli ve Dubrovnikli tüccarların konuşmalarını, çeşit çeşit lisandan lakırdıları çiftliğinin az aşağından geçen yoldan rahatlıkla işitirdi zira Saraybosna yolları her zaman dolup taşardı.

Emin Ağa'nın üç kızı vardı, ikisi de varlıklı beyzadelerin evlerine gelin gitmişti. En küçükleri Amina yaşı gelmesine rağmen evlenmemişti. Üç kız kardeşin içinde ismen tanınan ve güzelliğiyle zikredilen Amina'ydı. Bosna Sancağı'nın birçok yerinde kendisinden övgüyle bahsedilir, kendisini sevip alamayan bedbahtların yaktığı türkülerde, sevdalinkalarda adı geçerdi. Kendisini hiç görmeyen biri bile Emin Ağa, Amina'yı beylere, paşalara, paşazadelere layık gördüğünden kendisine gelen çoğu görücü maksadına nail olamadan geri dönerdi.

Sakınan göze çöp batar derler, fırtınanın ağaçları kökünden söktüğü bir gece hangi köy mezarlığında huzur bulamayıp çıktığı meçhul bir hortlak, lekeli kefenini savura savura Emin Ağa'nın çiftliğine kadar geldi. İnsanların hayvanların damarlarında dolaşan hayat sıvısını cehennemi susuzluğuyla arzulayarak fersiz gözleriyle çiftliğin

kapılarına, pencerelerine tek tek baktı. Kararmış tırnaklarıyla duasız kapatılmış pencerelerden birinin tahtalarını aralayarak odalardan birine girdi. Karanlığın içerisinde soluk bir hayal gibi geçip giderken genç Amina'ya rastladı. Kız kâbuslarla boğuşurken üzerine çöktü, kanını içti, gece boyu rahat bırakmadı. Horozlar ötmeye başladığında hortlak sallana sallana geri geri adımlar atarak çiftlikten çıktı, kabrine geri döndü.

Amina'yı sabah vakti hayli bitkin ve solgun vaziyette gördüler. Uyuduğu odanın tahta perdeleri aralanmış şekilde bulunduğundan alelade bir hastalık zannedildi. Çiftliğin yanaşmaları boğazındaki yara izini görür görmez her biri telaşa kapıldı. Amina'ya hali hatırı sorulduğunda çocukluklarında rastladıkları yerde dalga geçip kovaladıkları Deli Mujo'yu gördüğünü, ancak Mujo'nun insandan çok hayvanı andırdığını söyledi. Ahaliyi dehşete düşüren Amina'nın Mujo'yu kıllı vücuduyla, kor gibi yanan gözleriyle ve dikenler misali ağzından çıkan sivri dişleriyle tarif etmesi değildi. Mujo dedikleri çiftliklerin arasında, bazen de şehrin sokaklarında dolaşan kendi halinde bir meczuptu ve yıllar önce daha Amina çocukken ölüp gitmişti. Öldü bildikleri birinin yıllar sonra kalkıp dolaşmasına ya soba başında dinledikleri kocakarı masallarında yahut uzak köylerden, kasabalardan gelme kimselerin han köşelerinde titreye titreye anlattıkları ürpertili rivayetlerde denk gelmişlerdi.

Yaşadıkları yerde kefenini savura savura dehşetli bir lampirin dolaşması, hajduk baskını kadar korkutucuydu. Yanaşmalardan ve hizmetlilerden kimi çiftlikten ayrılmak isterken kimi tütsü yakıp çiftlikte dolaştırmaya, kapısına penceresine sarımsaklar, nazarlıklar asmaya başladı. Emin Ağa korku içerisinde Saraybosna Irmağı boyunda ıssız bir değirmende yatıp kalkan Lamija Kadın'ı çağırttı. Lamija Kadın, ahalinin fal baktırıp kurşun döktürdüğü, göze görünmeyenlerin dilinden anladığına inandıkları, karın tokluğuna yaşayan bir garipti. İsmi dışında nereli olduğunu, anasının veya babasının kim olduğunu bilen yoktu.

Lamija Kadın çiftliğe gelir gelmez ortalığa çöken ölüm kokusundan hortlak musallatını tanıdı. Amina'ya bakıp lampirin boğazına yapışarak kanını içtiğini, iki gece daha gelip gitmesi halinde sonunda kızı öldürebileceğini söyledi. Emin Ağa, beyzadelere beylere layık gördüğü kızının hastalıktan adı çıkmasın diye hem falcı kadına hem çalışanlara malını mülkünü saçtı, ilk defa bu durumu görenler hayrete gark oldu. Lamija Kadın, ancak geceleri bebek ağlama seslerinin ve düğün kalabalığını andıran esrarengiz seslerin işitildiği arazilerde biten adı meçhul otlar istetti. Bunların bir kısmını küçük küçük tavalarda tütsü yapıp çiftliğin dört bir köşesine tüter halde bıraktı. Tahtalara çizdiği tasvir ve yazıları nazarlıkların yanına kapılara çiviledi, sarımsakların yanına gül ve kurtboğan demetleri de astırdı. Geceleri birkaç kişinin nöbet tutarak belli zamanlarda havaya ateş etmesini, ışıkları söndürmeden uyunması gerektiğini öğütleyerek kendisi geri dönene dek bunları yapmalarını söyledi.

Falcının gidişinin ardından çiftlikte tedirgin edici ve ürpertili vakitler başladı. Güneş battıktan sonra lampir çiftliğin kapısına dayanıyor, tahtaları taşları tırmalayarak kendisini içeriye almaları için sövüp sayıyor, horozlar ötüp ezan okunana dek ahaliyi tehdit ediyordu. Dışarıdan eşyaları hareket ettirerek, tuhaf sesler çıkararak insanların huzurunu kaçırmaya çalışıyordu. Bir gece lampir ayağını çiftlikten kesip görünmez olup sabahına da falcı Lamija Kadın gelince kurtulduklarını anlayarak hallerine şükrettiler.

Çiftlikte sükûnet yeniden hâkim oldu, Emin Ağa'nın kızının hastalandığını kimseler duymadı, garip seslerin akıbetini soran komşu çiftlikten kimselere deli gözüyle bakılıp geçiştirildi. Aylar sonra Amina'nın hamile olduğunun anlaşıldığı gün kızılca kıyamet koptu. Emin Ağa borçlularına göstermediği zulmü kızına yaşattı. Dayakla tehditle karnındakinin babasını sordu, kızı bilmediğini söyledikçe dünyayı dar etti. Ahıra kapatması, aç susuz bırakması kâr etmedi. Çiftlik ahalisini susturup kızını dünyadan sakladı, sanki olmamışçasına yok saydı.

Amina'nın doğum sancılarının tuttuğu, yanaşmaların kızın başına üşüştüğü bir gece Lamija Kadın tıpkı aylar önce olduğu gibi kapıya dayandı. İyi saatte olsunların kendisine doğacak bir lampijeroviçi haber verdiklerini, Amina'nın kefeniyle dolaşan Mujo'dan hamile kalmış olabileceğini söyledi. Emin Ağa kahvelerde, hanlarda çok hikâye dinlemişti. Lampijeroviçlerin lampirlerin tasallutundan doğan, insan gibi olsalar da lampirlerin özelliklerini taşıdıklarına inanılan kimseler olduğunu bilirdi. Lakin bunun âşıklarını gizlemek isteyen kızlar tarafından uydurulduğunu düşünerek Lamija'ya inanmadı, falcıyı kapısından kovdu.

Çocuk ters geldiği için ancak güneş tepeye yükselmeye başladığı esnada Amina'nın kucağına oğlunu verebildiler. Soluk teni ve fersiz, kapkara gözleriyle insanı ürküten hilkat garibesi bebeğiyle Amina o günden sonra kendini ahırda bir döşekte buldu, ne kendisi ne yavrusu mecbur kalmadıkça insan içine çıkarılmadılar. Amina'nın adı türkülerden, söylencelerden silindi, oğlu İbro'yu da çiftlik ahalisinden başka kimseler tanımadı. Annesi yaşadığı talihsizliği bir gece gizlice anlatmıştı da İbro yanlışlıkla Emin Ağa'ya "Dedo!" diye hitap etme gafletinde bulunmuştu. Emin Ağa hem Amina'yı hem İbro'yu dövünce küçük çocuk kimseyle konuşmamaya başladı.

Emin Ağa'nın kendilerini görmezden gelmesini İbrocuk hiç anlayamadı. Aklı biraz ermeye başladığında bir gece vakti annesini kaybetti. Çiftliğin ardından gösterişsiz bir mezara gömülmesinin ardından kendin çiftlik çalışanları arasında buldu. Emin Ağa başta olmak üzere çiftlik ahalisi tarafından yabancı gözüyle bakıldı, horlandı, dışlandı.

Ufak yaşına rağmen odun ve su taşıttılar, gün yüzü göstermediler. İbro hiçbir işten şikâyetçi olmadı, zorlanmadan yükleri taşıdı. Çiftliğe gelip gidenlere kimi kimsesi olmayan bir yanaşma olduğu söylendi. Gerçeği bilen İbro ise kimseyle konuşmadı. Çocuk cüssesine rağmen kuvvetliydi, fısıldananları duvar ardından duyacak denli iyi işitiyor, bir günlük yoldan geleni geçeni görüp neci olduğunu tarif ediyordu. Biri döveceği zaman hızlı hızlı hareket edip kaçıyor, bir sıçrayışta ağaç dallarına, ahır çatılarına erişebiliyordu. Emin Ağa, İbro'nun doğduğu gece falcı Lamija'nın söylediklerini ara sıra hatırlıyor ama bilmemezlikten gelmeye devam ediyordu. Öfkesi, batıl inanışlarından daha kuvvetliydi.

Günlerden bir gün başka başka köylere, çiftliklere, mezralara musallat olan azılı lampir Mujo, seneler sonra yeniden Emin Ağa'nın çiftliğine dönüp korumasız bulduğu kapıları pencereleri yoklamaya başladı. Yanaşmaların kaldığı bir ardiyeye yanaştığı esnada içeride uyuyan çocukların kokusu Mujo'nun iştahını kabarttı. Kanlarını içmek üzere adımını ardiyeye attığı esnada bir köşede uyuklamakta olan İbro hemen gözlerini açtı. Karanlıkta gündüz misali gördüğünü fark edip tepesinde dikilmekte olan kefenli hortlağı ayan beyan gördü. Lampir kıpırdayamadan sanki hep yaparmış gibi olduğu yerden fırlayıp lampirin üzerine atıldı. Yaratığın böğürtüsü, ardiyede tepişmeleri derken çıkan sesler tüm çiftliği ayağa kaldırdı lakin hortlağın bu dünyaya ait olmayan sesi yüzünden korkusundan kimse dışarıya çıkamadı. Lampir bir ara İbro'yu duvara yapıştırıp dikenleri andıran dişleriyle boynuna yapıştı. Lampijeroviç olan İbro'nun kanı zehir misal dudaklarını ve ağzını yakınca acıyla inildeyerek geriledi.

İbro sanki marifetlerinin tümünü bilirmiş gibi Mujo'nun üzerine yürüyerek güreşir gibi yaka paça tutup dışarıya çıkardı. Hortlak kıpırdayamadan kurt kapanı tatbik eder gibi mahlukatı ayakları ve kollarıyla sarıp yere yıktı. Deli Mujo çığlıklar atıp böğürse de lampijeroviçin kuvvetini alt edemiyordu. İbro ne yaptığını bilirmiş gibi gün doğana dek lampiri bırakmadı. Horozlar ötüp gün doğarken kurtulmak için havayı tırmalayıp dişleyen hortlağı güç bela zapt edebildi. Gün ışığı çiftliğin avlusuna dolunca lampir duman çıkarıp yanıyormuşçasına sağa sola yuvarlanmaya başladı. Küle dönüşüp rüzgâra karışana dek çiftlik ahalisi bu dehşetli cengi izledi. Çiftlik ahalisinin ağzını bıçak açmadı. İçlerinden biri öldürdüğü lampirden doğduğunu ve lampijeroviçleri anlatınca kısmetini ne yönde aramasını gerektiğini o yaşta anladı. Geceyi beklemeyip, yanına bir çul almadan çiftliği terk edip gitti.

Yıllar yılları kovaladı. Emin Ağa'nın serveti azalmadı lakin işleyecek, takip edecek, çekip çevirecek kimsecikler kalmadı. Kızları mirasından pay geleceğini umarak çiftlikten ayaklarını kestiler, aksiliği ve cimriliği arttıkça kapısında çalışabilecek pek az yanaşma kaldı. Sürüsü dağıldı ancak işleyebileceği kadar toprağı ve çiftlik elinde kaldı. Her gün yatağına sağ çıkmamak umuduyla girip sabah vakti yaşadığına pişmanlık duyarak uyandı.

Bir gün Saraybosna'ya gitmekte olan bir âşık yağmura yakalanınca Emin Ağa'nın çiftliğine sığındı. Uzun süredir şehre inmeyen, kimsenin de ziyaretine gelmediği ihtiyar adam âşığı buyur edip önüne sofra serdirdi. Ardından yedi düvelin hikâyesini çiftlik ahalisiyle dinlemeye başladı. Âşık ona Saraybosnalı İbro diye çağrılan bir lampijeroviçten bahsettiği an dünya gözüne daracık mezar yeri gibi göründü. İbro adında bir delikanlının nefer yazılara Bosna paşalarının kapudanlarının ardında hajduk ve kefere kovaladığını, ta Nemçe hududuna dek giderek oralarda da gönüllü namıyla çapullara katılıp düşman içinde nam saldığını, ancak asıl olarak kabir kaçkını taifesine kan kusturmasıyla tanındığını tek tek anlattı âşık. Ahalisi boşalmış köylere, cinlerin yuvalandığı mezarlıklara, sahiplerinin geceleri kan içmek için civar köylere dadandığı harap kalelere giderek bir alay upiri, lampiri cehenneme yolladığını hikâye etti. Cengâver İbro'nun gittiği her yerde kendini tanıtırken Saraybosnalı olduğunu, bir gün annesinin ve kendisinin hakkı olanı alacağını söylediği esnada Emin Ağa uykusunun geldiğini bahane ederek odasına çekildi.

Âşıkın gelişinden birkaç ay sonra çiftlik yolunda sırtı tüfenkli, hem atında hem üzerinde piştov ve hançer kabzaları ışıldayan, bir belinden karabela dedikleri bir tür kılıç, öbüründen nacak sarkan, burma bıyıklı, çakır gözlü, uzunca boylu bir adam görüldü. Yanaşmalar kim olduğunu çekine çekine sorunca çiftliğin sahibi olduğunu öğrendikleri delikanlı yatağında huzursuzca yatmakta olan Emin Ağa'nın karşısına çıktı. Karşısında mağrurca dikilmekte olan gencin İbro olduğunu, seneler önce ölen küçük kızı Amina'nın gözlerine benzemesinden anladı. İhtiyarın "Emanet sahibinindir artık…" diyerek canını oracıkta teslim etmesini çiftlikte kalan bir avuç yanaşma kapının eşiğinden hayretle seyretti.

Bir dönemler Emin Ağa adında bir ihtiyarın işlettiği çiftlikte İbro adında bir başka adamın türediği, hayvan sürüleri aldığı, zenginleştiği anlatıldı. Bosna kalelerinden hudut palankalarına uzun süre ortadan kaybolan İbro'nun akıbeti konuşuldu. Silah arkadaşları Rumelinin meçhul bir köşesinde ölüp kaldığına hükmetti. Çok az kimse onun yeni bir hayata başladığını bildi. İbro, Saraybosna'yı yakıp yıkan Nemçe orduları gelene dek hayatta kaldı. O yaşadıkça bölge ahalisi lampire, upire diğer Rumeli ahalisi gibi tesadüf etmedi ancak masallarda, lakırdılarda rastladı. Nemçe ordusu çekildikten sonra ahalinin bir kısmı İbro'nun öldüğüne, bir kısmı da başka bir isimle hortlakları kovalamaya devam ettiğine inandı.

SON

GÖKTUĞ

GADDAR YÜREKLİ SAVAŞÇI

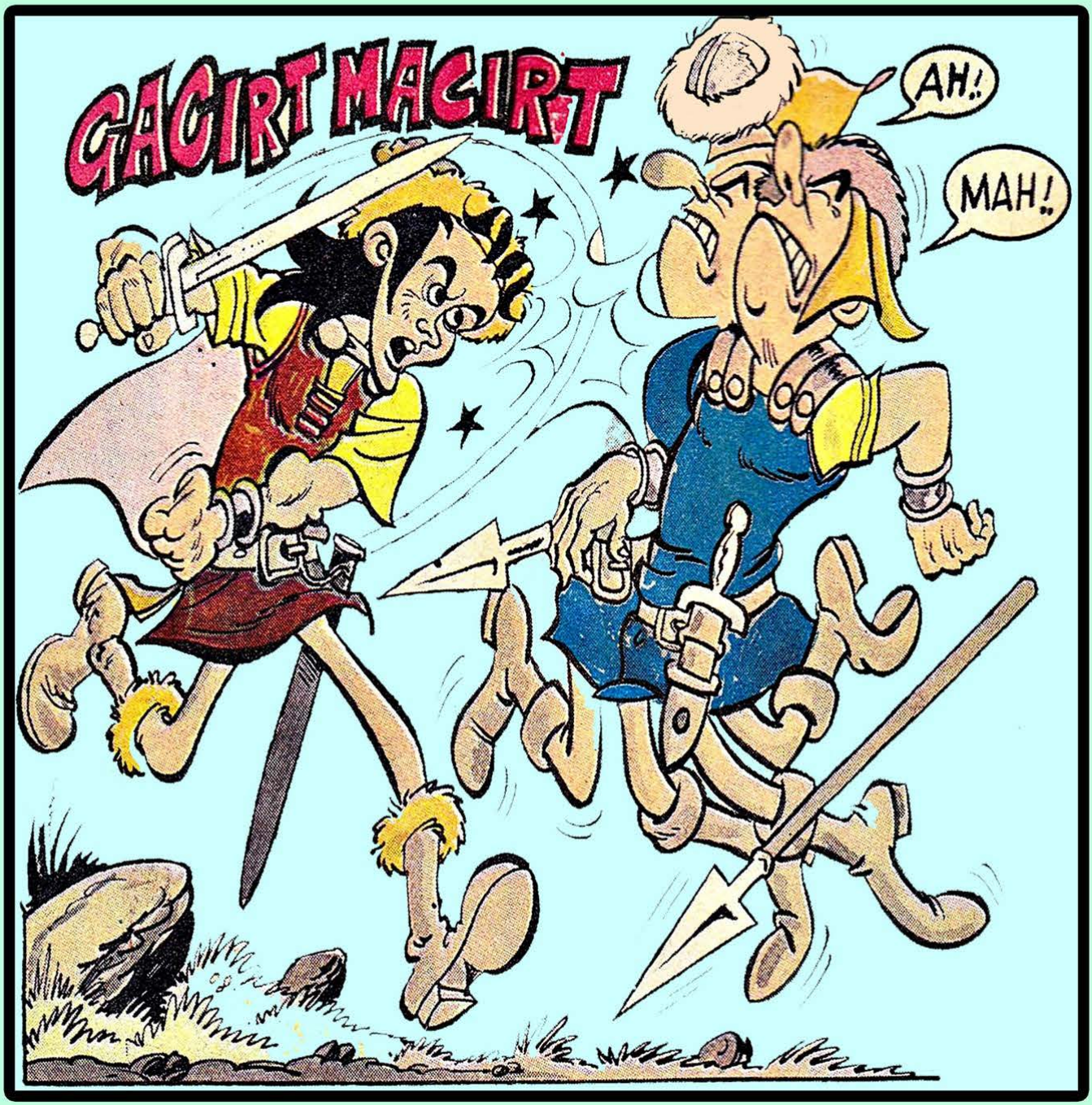

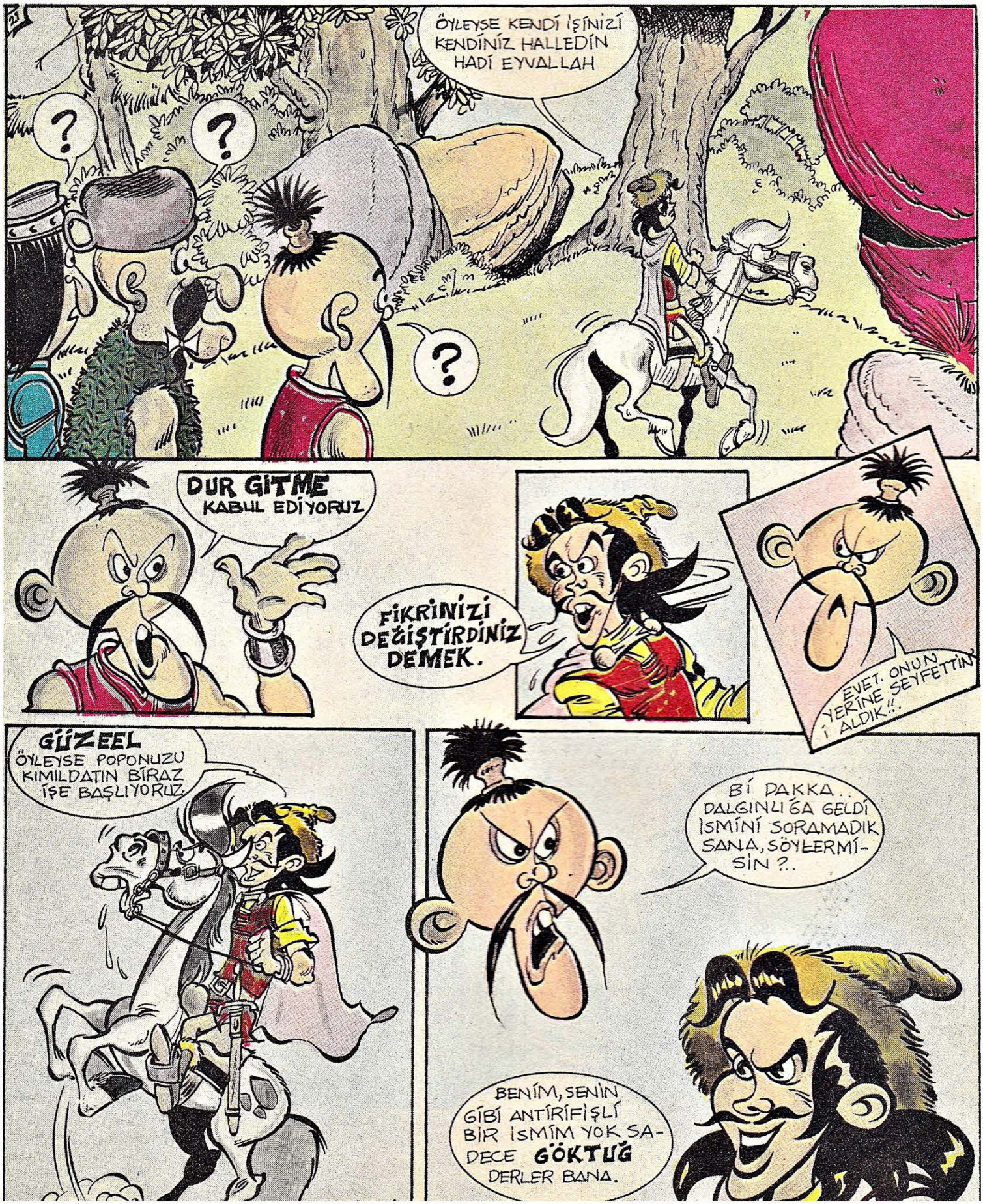
ÖYLEYSE KENDİ İŞİNİZİ KENDİNİZ HALLEDİN HADİ EYVALLAH
?
?
?
DUR GİTME KABUL EDİYORUZ
FİKRİNİZİ DEĞİŞTİRDİNİZ DEMEK.
EVET. ONUN YERİNE SEYFETTİN İ ALDIK..
GÜZEEL ÖYLEYSE POPONUZU KIMILDATIN BİRAZ İŞE BAŞLIYORUZ.
BİR DAKKA.. DALGINLIĞA GELDİ İSMİNİ SORAMADIK SANA, SÖYLERMİSİN ?..
BENİM, SENİN GİBİ ANTİRİFİŞLİ BİR İSMİM YOK SADECE GÖKTUĞ DERLER BANA.

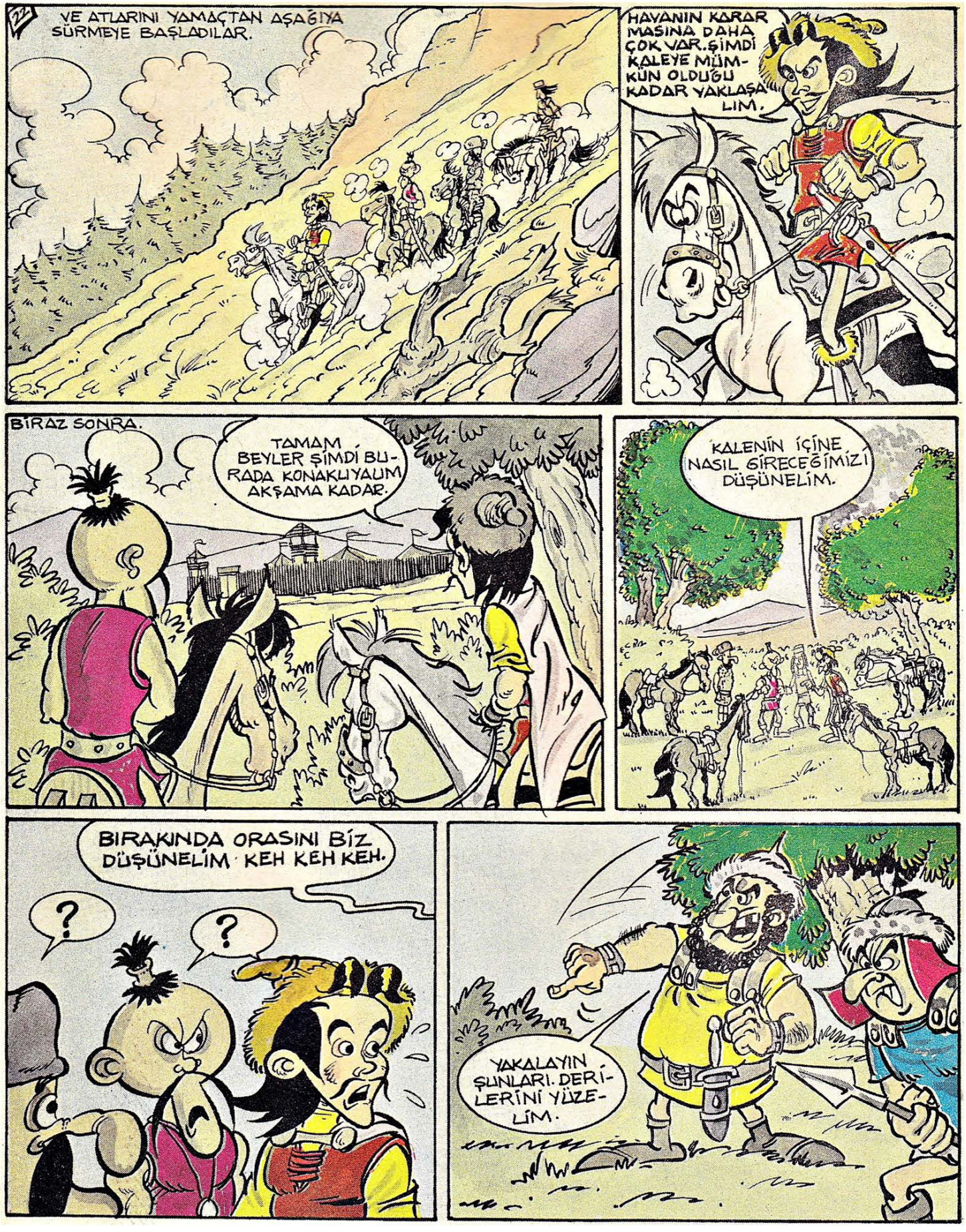
22
VE ATLARINI YAMAÇTAN AŞAĞIYA SÜRMEYE BAŞLADILAR.
HAVANIN KARARMASINA DAHA ÇOK VAR. ŞİMDİ KALEYE MÜMKÜN OLDUĞU KADAR YAKLAŞALIM.
BİRAZ SONRA.
TAMAM BEYLER ŞİMDİ BURADA KONAKLIYAUM AKŞAMA KADAR.
KALENİN İÇİNE NASIL GİRECEĞİMİZİ DÜŞÜNELİM.
BIRAKINDA ORASINI BİZ DÜŞÜNELİM KEH KEH KEH.
?
?
YAKALAYIN ŞUNLARI. DERİLERİNİ YÜZELİM.

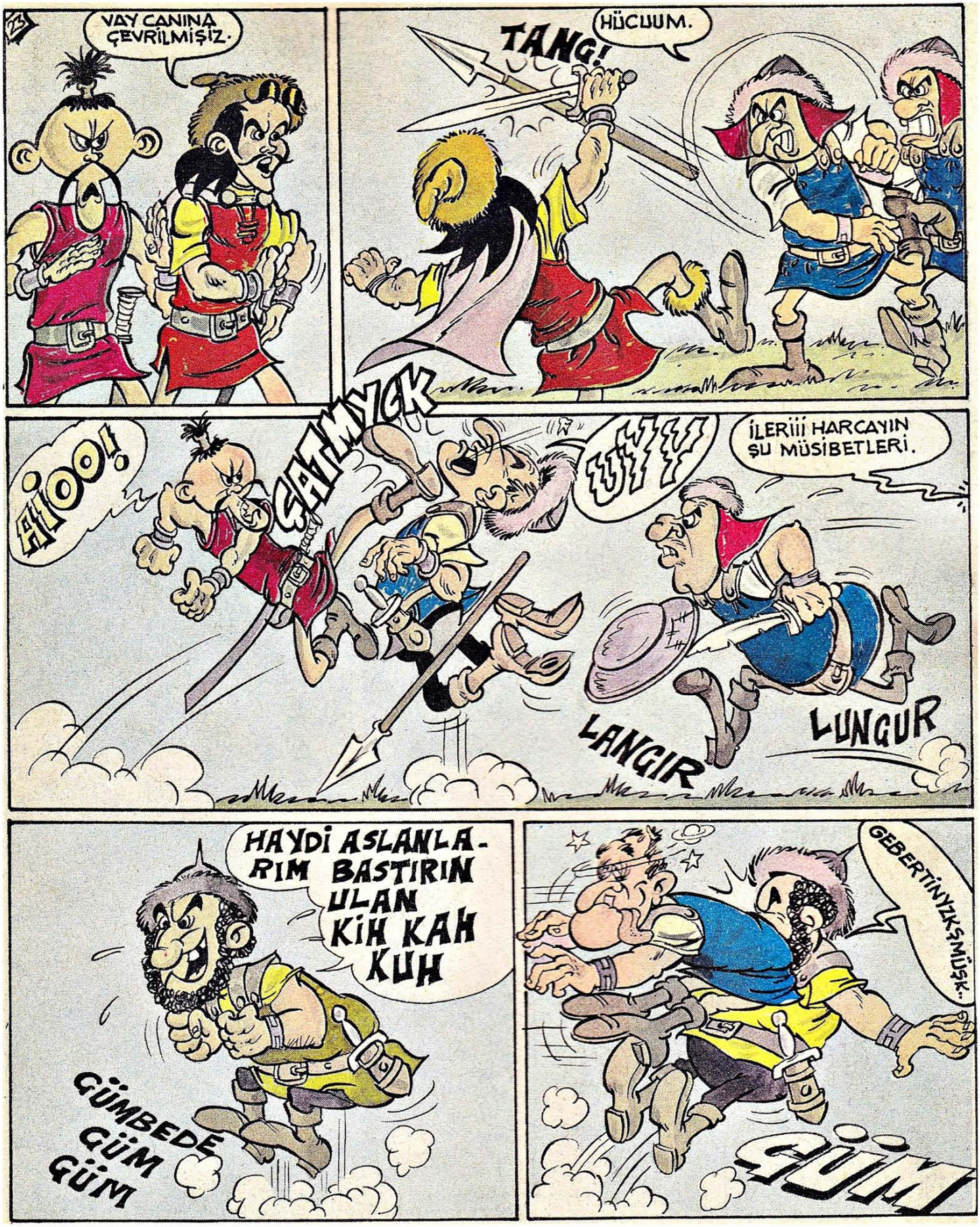
VAY CANINA ÇEVRİLMİŞİZ.
TANG!
HÜCUUM.
AİOO!
GATMYGK
UYY
İLERİİİ HARCAYIN ŞU MÜSİBETLERİ.
LANGIR
LUNGUR
HAYDİ ASLANLARIM BASTIRIN ULAN KİH KAH KUH
GÜMBEDE GÜM GÜM
GEBERTİNYZKŞMÜŞK.
GÜM

24
GACIRTMACIRT
AH!
MAH!
VAY BE HERİFLERE BAK NE Bİ ÇİM DÖVÜŞÜYOR - LAR. ONLARI HACAMAT ETMEK İÇİN BİR ŞEY- LER YAPMALIYIM YOK- SA SONUMUZ YENGEN.
ŞU UZUN SAÇLIYI HAKLIYAYIM İLK ÖNCE
BİR DAKKANI- ZI ALABİLİRMİ- YİM CESUR SA- VAŞÇI?.
HA?
GAR
ÇİK ÇİK ÇİK
BİRAZ HIZLI YURDUM KUSU RA BAKMA ABİ
VAY ANAŞINI BE BÜTÜN ADAM- LARIMI AYIKLADI- LAR

İMDAAT!
PATTADANAK
VIIIINN
HING!
ELİMİZDEN KURTULACAĞINIMI SANDIN ZÜPPE
ZONK ZONK
ŞİMDİ BU HERİFLERİN ELBİSELERİNİ GİYİP ELİMİZİ KOLUMUZU SALLAYA SALLAYA KALEYE GİRECEĞİZ VE GOL OLACAK KEH KEH
HEYT BE KALIP GİBİ OTURDU ÜSTÜME
PIT
MAYMUNA DÖNDÜM
YOKSAM BEN MANKENMİYİM?
İYİ HAVADA KARARIYOR.
PAT PAT PAT

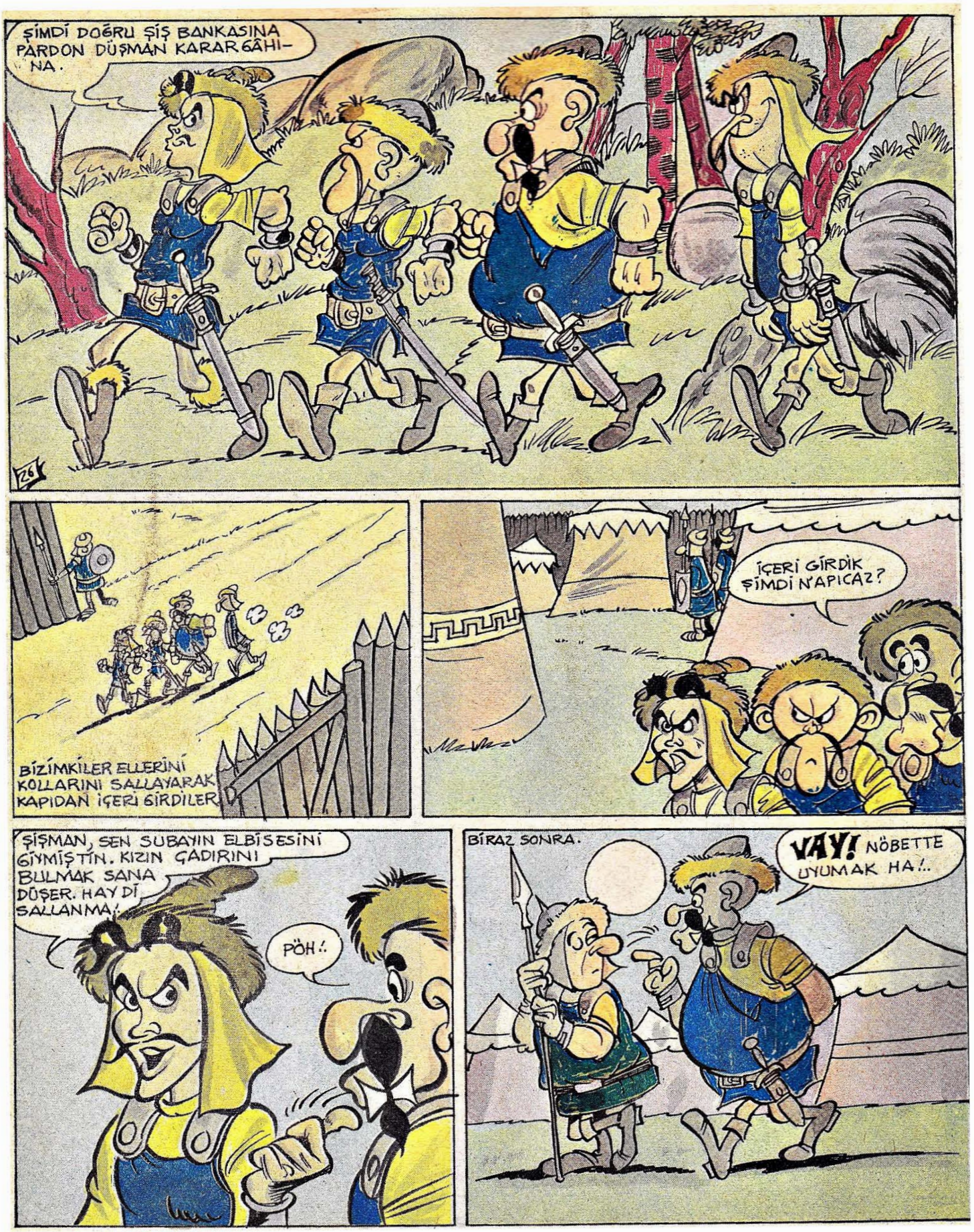

DEVAM EDECEK

Liza Çanakçı

GÖZLÜKLÜ GENÇ

Her zamanki yerime oturmuş menüyü bakıyordum. Aslında ne seçeceğimi biliyordum, ama alışkanlıktan yine de baştan sonra inceledim. Ardından menüyü masaya bırakıp gelmesi için garsona minik bir el hareketi yaptım. Başka masadaki müşterilerle ilgilendiğinden beni fark etmedi. Varlığımı belli etmek amacıyla sanki samimi bir arkadaşıma selam verircesine elimi salladım; sonuç değişmedi.

Her zamanki yerime oturmuş menüyü bakıyordum. Aslında ne seçeceğimi biliyordum, ama alışkanlıktan yine de baştan sonra inceledim. Ardından menüyü masaya bırakıp gelmesi için garsona minik bir el hareketi yaptım. Başka masadaki müşterilerle ilgilendiğinden beni fark etmedi. Varlığımı belli etmek amacıyla sanki samimi bir arkadaşıma selam verircesine elimi salladım; sonuç değişmedi. Her zaman beni güler yüzle karşılayan, bekletmeksizin siparişimi alan garsonlar, bugün beni görmezden geliyorlardı. Sinirlenmiştim, zira bir önceliğim olmalıydı! Sınavlarımın olmadığı her hafta sonu soluğu burada alıyordum. Gönlüm hafta içleri de gelmek istiyordu, ne var ki öğrenciydim ve okulum şehrin en disiplinli okullarındandı. Derslerden ve ödevlerden kendimize ayıracak vakit kalmıyordu. Sağa sola salladığım kolumu aşağıya indirirken bu sefer seslenmeyi denedim: 'Bakar mısınız lütfen?' El kol hareketlerimi fark etmeyen garson, sesime kayıtsız kalmadı ve "Geliyorum." anlamında başını salladı. Karşı masayla işi bitince çalışmaktan bıktığını anlatırcasına isteksiz adımlarla yanıma geldi, ağır hareketlerle not defterini çıkartıp

son sayfayı açtı ve ne istediğimi sordu. Menüyü dakikalarca incelememe karşın her zaman istediğim kahveyi sipariş verip "Çabuk gelirse sevinirim." diye ekledim. On dakika sonra kahvem masamdaydı. Tadına bakmadan önce kokusunu içime çektim. Bunu hep yapardım, nedense kokusu bana sonbaharı anımsatırdı ve ben mevsimlerden en çok onu severdim. Sonra köpüklerine baktım, küvetteki sabunla suyun birleşiminden oluşan küçük pofuduk köpüklere! Bu sefer sanki minik bir kalp bunlara eşlik ediyordu. İncitmekten korkarcasına bardağı dikkatlice elime alıp küçük bir yudum içtim. Sıcaktı, umursamadım ve biraz daha içtim. Size tadını nasıl anlatsam bilmiyorum. Sanki sobanın içinde yanan odunların yanık tadına benziyordu, ama içindeki süt ve şeker farklı bir lezzet veriyordu. Hissettiğim duyguyu tam olarak anlatamadığımın farkındayım. Her yerde içtiğim standart kahvelerden farklı olduğunu söyleyip gerisini hayal gücüne bırakayım.

Bardağımı bıraktığımda yanımdaki masaya bir gencin oturdu. Siparişini verince çantasından kalın bir kitap çıkardı, kaldığı yere koyduğu ayracı alıp okumaya başladı. Kitabın adını merak etmiştim. Eğilip usulca ismine baktım. Son zamanlarda kimsenin elinde görmediğim, eski bir kitaptı. Ama ben okumuştum. Piyasalarda bulunmadığından arkadaşımdan ödünç almıştım. Casus olmak isteyen bir grup çocuğun maceralarını anlatıyordu ve adı Çaylak'tı. Okurken bitmesini hiç istememiştim. Garson kahvesini getirince fincanından çıkan duman gözlüklerini buğulandırdı. Bu görüntü aklıma sevdiğim bir söz getirmişti; 'Bir kitap kadar karmaşık, bir kahve kadar sade ol. Ancak bu ikisinin uyumu seni mutlu edebilir.'

Kitabını okurken yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Kıskanmıştım, zira ben de en az onun kadar mutlu olmak istiyordum. Bakışlarımı mı üzerinde hissetti, yoksa o an kitaptan mı sıkıldı bilmiyorum, bir saniyeliğine başını kaldırıp etrafına bakınınca göz göze geldik. Yakalanmanın verdiği telaşla başımı öne eğdim. Bir tepki vermedi, sadece yüzüne sıcak bir gülümseme yayıldı. Ateş gibi yanan yanaklarımın eşliğinde kahvemden bir yudum daha aldım. Damaklarıma kahvenin aroması yerine dibinde kalan şeker taneleri geldi. Kahvemi hangi ara bitirmiştim, farkında bile değildim tıpkı gencin ne zamandan beri karşımda oturduğunu bilmediğim gibi. Bir süre sonra kitabını çantasına koydu, hesabı istedi ve gitmek için ayağa kalktı. Onu bir daha göremeyeceğimden dolayı üzülmüştüm. Birazcık cesaretim olsaydı ayağa kalkıp masasına gider ve birlikte kahve içerek okuduğu kitaptan konuşmak isterdim. Ayağa kalktığında gülümseyerek bana dönüp 'İyi günler' dedi. Mahcubiyetimden tek kelime bile edemedim. Başımı kaldırdığımdan kayıplara karışmıştı. Gidişi, tıpkı kahvemin bitişi gibi ani olmuştu.

DOSYA | ALBERT UDERZO

MURAT YAPICIER

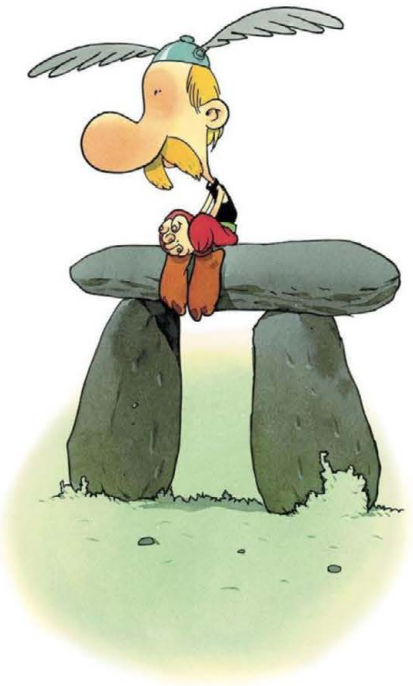

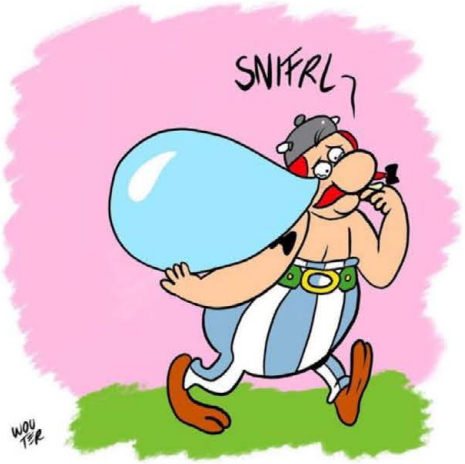

Murat Yapıcıer

ASTERİKS HEM ÖKSÜZ HEM DE YETİM KALDI

Asteriks'in çizeri Albert Uderzo 24 Mart 2020'de hayata gözlerini kapadı.

Albert Uderzo est 25 Nisan 1927'de Fransa'da Fismes kasabasında doğdu. Anne ve babası İtalya'dan Fransa'ya yerleşmiş göçmenlerdi. İki yıl sonra Paris'in banliyösü olan Clichy-sous-Bois'ya taşındı ve 1934'te Albert Fransız vatandaşı oldu. 1938 yılında ise aile Paris'e taşındı. O zamanlar "Le Petit Parisien"de basılan Mickey Mouse ile çizgi romanı keşfetti.

Gençliği

Albert Uderzo est 25 Nisan 1927'de Fransa'da Fismes kasabasında doğdu. Anne ve babası İtalya'dan Fransa'ya yerleşmiş göçmenlerdi. İki yıl sonra Paris'in banliyösü olan Clichy-sous-Bois'ya taşındı ve 1934'te Albert Fransız vatandaşı oldu. 1938 yılında ise aile Paris'e taşındı. O zamanlar ***"Le Petit Parisien"***de basılan Mickey Mouse ile çizgi romanı keşfetti. Ağabeyi Bruno, yeteneğini görünce bir yayınevine başvurması için onu teşvik etti ve böylece savaş sırasında Bibi, Fricotin, Fillette ve Junior gibi dergileri basan SPE'de *(Société parisienne d'edition)* stajyer olarak çalışmaya başladı. Birkaç haftalığına işe alınmış olsa da bir yıl kaldığı SPE'de mesleğin temellerini öğrendi. Burada tanıştığı Calvo ona ustalık etti ve çizime devam etmesi yönünde cesaretlendirdi.

SPE'nün yayımladığı haftalık Junior dergisinin Boum ekinde ***"Karga ile Tilki"*** fablını konu alan ilk çizimi 1941 yılında basıldı. Aynı yıl

VANCE ve VAN HAMME, 1984'te günümüzün en tanınmış serilerinden biri olan XIII'ü yarattılar. Kaçırılmayacak bir seri.

Brötanya bölgesine ağabeyinin yanına gitti. İki yıl boyunca burada kaldığı Saint-Brieuc kentinin Les Villages mahallesinde Brötanyalıları yakından tanıdı. Daha sonar Uderzo Asteriks'in köyünü o zamanlar en iyi bildiği tek taşra olan Brötanya'ya yerleştirecekti.

1945 yılında Uderzo ***"Carbur ve Clic-Clac"*** adında kısa metrajlı bir çizgi film yapan bir stüdyoda çalıştı ama hem buradaki tecrübesi hem de ortaya çıkan sonuçtan hayal kırıklığına uğradığı için çizgi film üzerine çalışmamaya karar verdi. Aynı sırada çizgi roman işine de girmek isteyen stüdyonun patronu ondan bir çizgi roman fasikülü yapmasını ister. Flamberge adında Gaskonyalı bir maceracıyı anlatan bu öykü Uderzo'nun basılmış ilk tam çizgi romanıdır. Uderzo daha sonraları mesleğe başlangıcını ***"pek de umut verici değildi"*** diye değerlendirmiştir.

1946 yılında bir yarışmayı kazanarak Éditions du Chêne tarafından yeni kahramanı Clopinard'ın küçük esprilerden oluşan maceralarını yayımlama şansı bulur. Buradan kazandığı para sayesinde babasını çizer olarak hayatını kazanmayı umduğuna ikna eder. 1940'ların sonlarından itibaren Uderzo deli gibi çalışır, romanlara ve güncel haberlere çizim yapar; makak adam Zigore *(Tarzan parodisi)* ya da Clodo ve kazı gibi yeni karakterler yaratarak farklı dergiler için çizgi roman yapar.

Haftalık OK dergisi için aşırı kaslı, fantazi Orta Çağ dünyasında yaşayan bir macera serisi yapar; kahramanı önce Arys Buck sonar onun oğlu prens Rollin'dir. Amerikan çizgi romanından çok etkilenen Uderzo o dönemde imzasını ***"Al Uderzo"*** olarak atar. Arys Buck ve Rollin'in maceraları birer öykü sürer. Buna karşın benzer şekilde yarattığı Belloy adlı kahramanı OK dışında başka dergilerde de yayınlanan bir seri hâline gelir. Bu sefer çizer yarattığından memnun olmuştur.

Uderzo askerde iken OK yayımını durdurur. Askerden döndükten sonra başka yayınevlerine başvurur ama iş bulamayınca gazetelere yönelir. Franche Dimanche gazetesine ***"muhabir-çizer"*** olarak işe alınır. Görevi bir olay olduğu yerden fotoğraf göndermek mümkün olmadığında çizimle açığı kapatmaktı. Uderzo

GALYALILARA GÖRE İLETİŞİM

LAUDEC, CAUVIN ile birlikte hayâl ettikleri tanınmış müzip çocuk Cédric'in çizeridir.

BU, DOSTUM VE İŞ ARKADAŞIM GOSSİNNUSİKS. BENDEN AYRILIP TANRILARIN DİYARINA GİDELİ ÇOK UZUN ZAMAN OLDU. O ZAMANDAN BERİ TEK BAŞIMA İDARE EDİYORUM.
KÜTÜPHANEM. TÜM ESERLERİM BURADA. MOUTONNUS AİLESİ, TANGUYX VE LAVERDUS, OUMPAHPİKS VE DİĞERLERİ.
MAI 68 AV. J.C.
BUNLAR İYİ HOŞ DA BEN BİRKAÇ YABAN DOMUZU YESEYDİM.
BUNLARIN YANINA SİZİN MACERALARINIZI DA EKLEMEKTEN ÇOK MUTLU OLURUM.
BİRKAÇ AY SONRA...
ALBÜMLERİNİZİN TESLİMATI. LİMANDA BOŞALTILMAYI BEKLEYEN 25 GEMİ DAHA VAR.
AKŞAM GELDİĞİNDE, GALYALILAR ALBÜMLERİN ÇIKIŞINI HEP BİRLİKTE KUTLARLAR.
HİHİHİ
HAHA HOHO
HOHO
HAHA HA
HOHO
HAHA
İŞTE BÖYLE CEDRİKS... EEE.. CEDRİC. İŞTE O GÜNDEN BERİ UDERZİKS'İN SAYESİNDE GALYALI ASTERİKS'İN MACERALARINI OKUYABİLİYORUZ.
SİZE ŞARKI SÖYLEMEYECEĞİM DEDİM YA! SADECE BİRKAÇINI OKUMAK İSTİYORUM!
CALVIN COUL: LECNARDO SCÈN & DESSINS Laudec

böylece haberlere ve röportajlara çizimleriyle de katkı yapar. France-Soir gazetesinde Paul Gordeaux ile birlikte ***"Le Crime ne paie pas"*** ve ***"Les amours célèbres"*** adlı dikey bant çizgi serileri yapar. Aynı zamanda gençler için birçok dergi çıkaran Belçikalı yayınevleri için de çalışır. Parisli bir ajans sayesinde, Amerikalılardan Avrupa yayın haklarını satın almış olan bir yayınevi için çok da tanımadığı **Kaptan Marvel Jr'**ın bir macerasını çizer. Bu öykü 1950'de Bravo dergisinde yayımlanır.

Goscinny ile tanışması ve Oumpah-Pah'ın yaratılması

International Press

1950'de Belçikalı International Press'in sahibi Yvan Chéron, Uderzo'ya çizgi roman yapması için Brüksel'e davet eder. Burada Victor Hubinon, Eddy Paape ve Mitacq gibi çizerlerle tanışır. Ayrıca Chéron'un dostu ve World Press ajansının sahibi Georges Troisfontaines ile de tanışır. Çizgi roman senaristi Jean-Michel Charlier ile dostluk kurar ve Charlier ona Belloy'un yeni maceraları için senaryo yazmayı önerir. İlk ortak öyküleri La Wallonie gazetesinde yayımlanır ve seri 1950 ila 1954 yıları arasında devam eder.

Uderzo çizimlerini Paris'te Champs Élysées Bulvarı 34 numarada iki ajansın paylaştığı büroda yapar. OK dergisinden

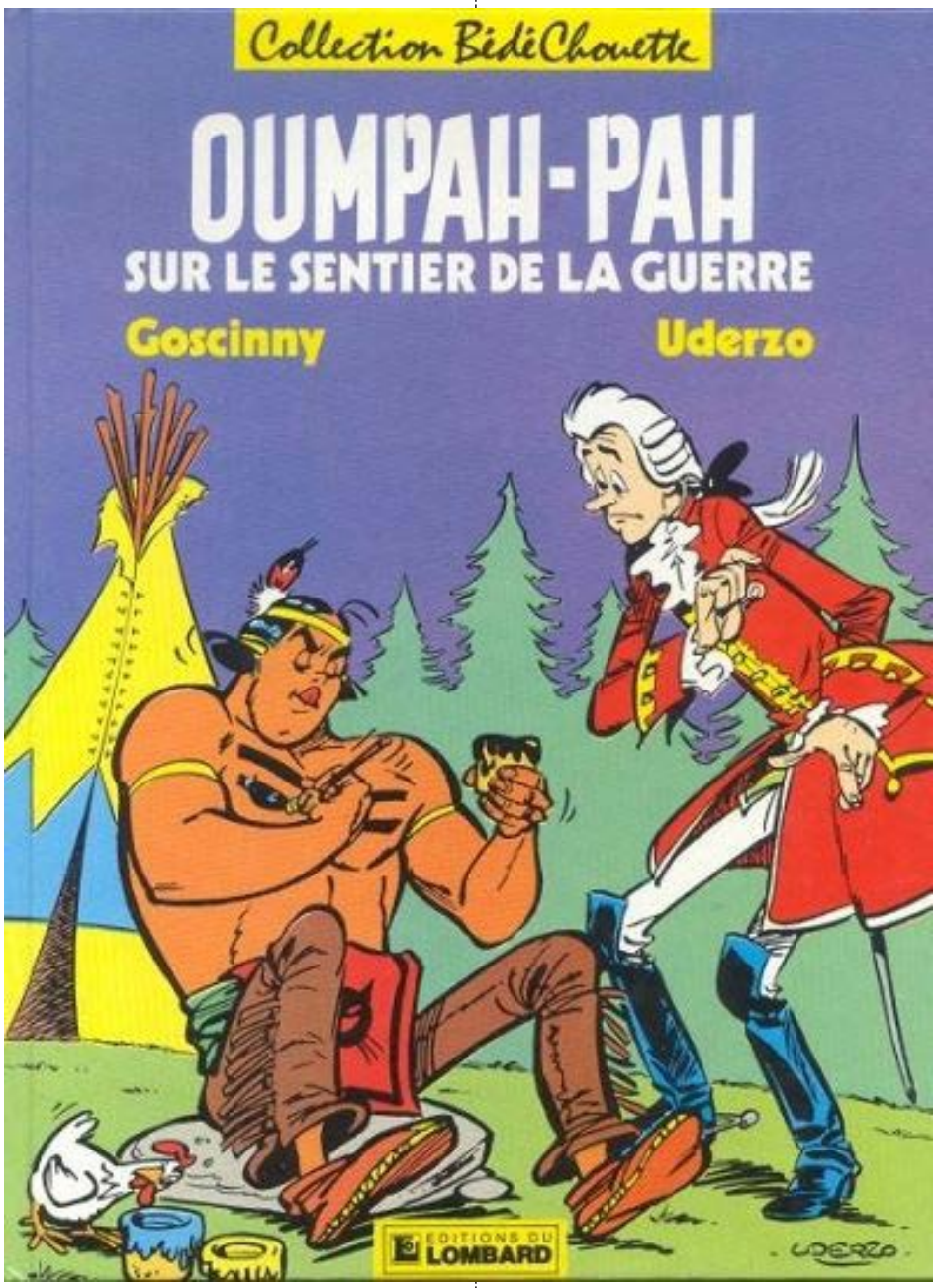

tanıdığı çizer Martial Durand'ın işe girmesini sağlar. 1951 yılında Troisfontaines onu ABD'den dönen yeni çalışma arkadaşıyla tanıştırır: René Goscinny. Goscinny başkaları için senaryo yazmadan kendi serisi Dick Dicks'I çizer. İki adam Walt Disney, Laurel ile Hardy ve çizgi romanda ortak tutkular bulur. Uderzo bu karşılaşmayı kendisi için ***"çok önemli ve karar verici"*** olarak tanımlar. Goscinny de ***"Karşılıklı olarak anlaştık. Saatlerce konuştuk. Birlikte çalışmaya karar verdik"*** diye anlatır.

İlk ortak çalışmaları, Dupuis grubunun haftalık kadın dergisi Bonne Soirées için görgü bölümüdür. İkisi birlikte maceraları 18. Yüzyılda geçen ***"olağanüstü korsan"*** **Jehan Pistolet** karakterini yaratır. Beş bölüm olarak La Libre Belgique gazetesinin haftalık eki La

Libre junior'da iki yıl boyunca yayımlanır. Daha sonra Jeahn Soupolet adıyla Pistolin dergisine geçer ve 1960 yılından itibaren de Pilote dergisinde yayımlanır. Yvan Chéron'un siparişi üzerine cinsi peşinde sürekli cinsi belli olmayan bir köpek ile palyaço gibi bir fotoğrafçının dolaştığı genç muhabir **Luc Junior'**u yaratırlar. 1957 yılının Ekim ayına kadar La Libre junior ekinde yedi öyküsü yayımlanır.

Goscinny ile Uderzo **Oumpah-Pah** karakterini ortaya çıkarır. Yarattıkları karakter çok hoşlarına gider. Ana karakter bir rezervde yaşayan ve buradan çıkarak modern Amerikan yaşamının içine giren bir kızılderilidir. Çizgi filmden etkilenen Uderzo'nun çizimleri basit dekorlar önünde çok sayıda hareket içerir. Ne Dupuis kardeşler ne de Belçika dergileri **Oumpah Pah** ile ilgilenmez. Goscinny bir ABD seyahati sırasında Oumpah Pah'ın diyaloglarını Harvey Kurtzman'a çevirit ve Amerikan yayınevlerinin ilgisini çekmeye çalışır ama gene başarısız olur. Seneler sonra bu karakter Tenten dergisinde yenilenmiş şekilde yayımlanır.

Troisfontaines'in aracılığı ile Uderzo, Dupuis tarafından gençler için çıkarılan yeni Risque-Tout dergisinde ***"Tom ve Nelly"*** serisini çizer. İki çizer La Libre junior için 1953 yılında bir Marco Polo öyküsü yapar. Bonnes Soirées

dergisi için ***"Haşmetleri kocam"*** bölümünü çizer. Gerçekçi çizim ile mizahi çizim arasında gider gelir.

Uderzo'nun maddi durumu iyileşir. Yine de Dupuis yayınevi için bir türlü çalışamaz. Goscinny ile birlikte yaptıkları öneriler sürekli olarak reddedilir. Dostları Morris ve Franquin Spirou dergisi için çalışırken ve albümleri basılırken kendini ***"günün zavallı çocuğu"*** olarak nitelendirir. Hâlâ ailesi ile birlikte oturmaktadır. Troisfontaines birlikte çalıştıklarını sürekli olarak büyük restoranlarda başlayan ve moda gece klüplerinde sonlanan gecelere davet eder. 1952 yılında Uderzo, Casino de Paris ile Théatre Mogador'un sahibi Henri Varna'nın sekreteri Ada ile tanışır. Ertesi yıl evlenirler ve kendi evlerine taşınırlar.

BİR ZAMANLAR AMERİKS

Laurent GERRA ünlü bir taklitçi, Achdé de öyle. Red Kit için büyük yetenekler.

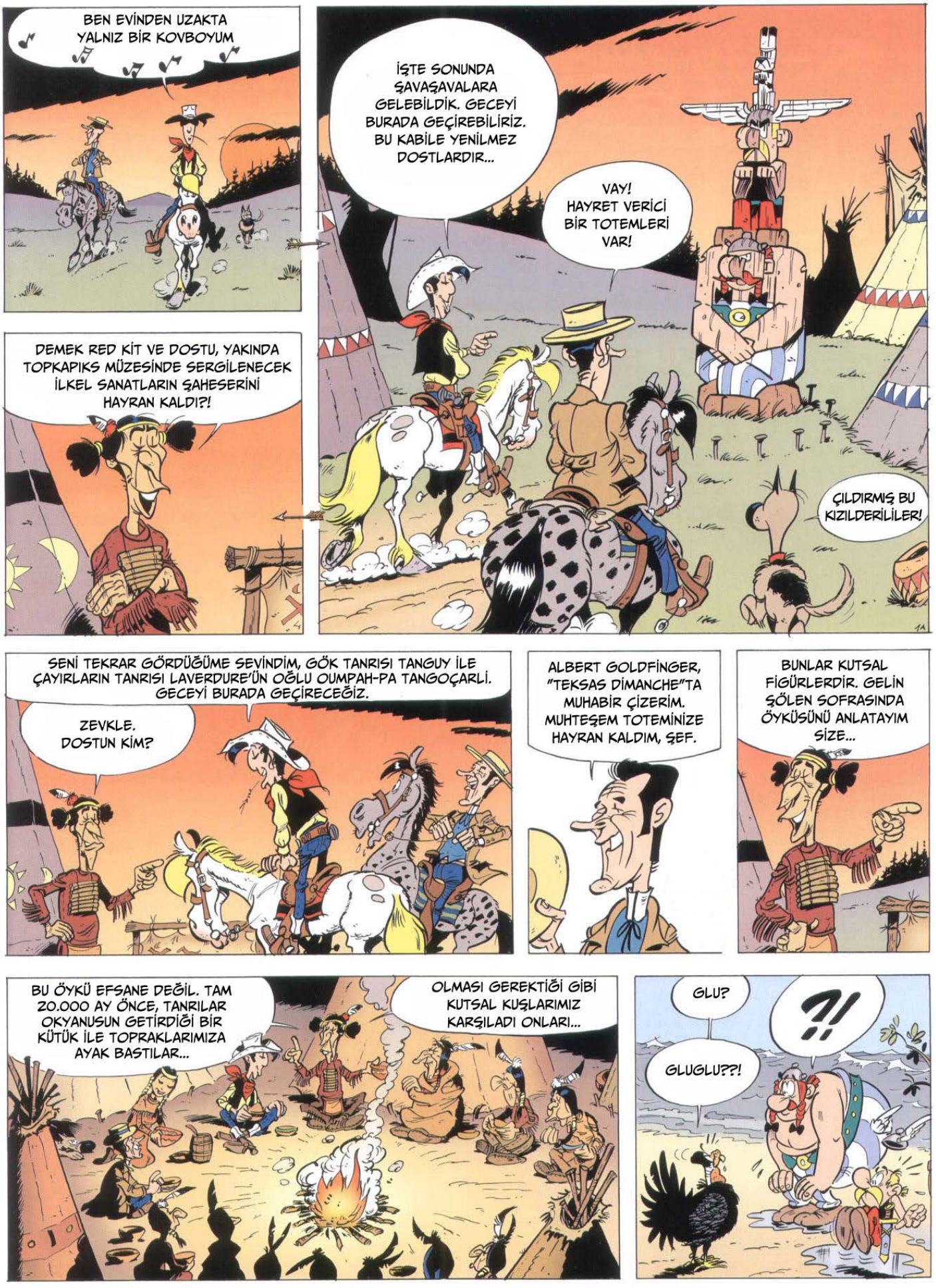

... İNSANÜSTÜ BİR GÜCE SAHİP OLAN UZUN BOYLUSU YEMEK YEMEKTEN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYORDU...
BU BANA BİRİNİ HATIRLATTI.
NE ZAMAN YEMEK YİYECEĞİZ?
PÖF! TOUTATİS ADINA! BU SENDE SABİT FİKİR OLDU!
...KISA BOYLUSUNA GELİNCE, AVDA HARİKALAR YARATIYORDU...
MÖÖÖ?!
HOP!
...ATALARIMIZ, BU ŞAŞIRTICI GÜCÜN SİHİRLİ BİR İKSİRDEN GELDİĞİNİ ANLAMIŞLARDI...
AMA BİR SABAH, BU İKİ TANRI, GELDİKLERİ GİBİ GİZEMLİ BİR ŞEKİLDE KAYBOLDULAR...
NE ÖYKÜ ! AMA BUNLARIN HEPSİ GERÇEKSE, KİMSE BU MUCİZE İÇECEĞİ ELİNE GEÇİREMEDİ Mİ?
TABİ! BÜYÜK BÜYÜCÜMÜZ RENE GÜZELKALEM EN SON KORUYUCUSU.
...VE YÜZYILDA BİR YALNIZCA BİR SAVAŞÇI BU SİHİRLİ İKSİRDEN BİRKAÇ DAMLA ALABİLİR...
BABAN MORRİS "ALTINFIRÇA" SANA ŞANSINI VE CESARETİNİ VERDİ. RED KİT, BUGÜN SANA KARAKARTALIN GÖZÜNÜ VE ŞİMŞEĞİN HIZINI SUNUYORUM.
BANA MI?
Plic
...VE BÖYLECE BİR EFSANE BAŞKA BİR EFSANEYİ DOĞURDU...
PAN!
...ALBERT GOLDFİNGER'İN MUHTEŞEM ÇİZİMLERİNE GELİNCE, O DA BAŞKA BİR ÖYKÜ!

ÉdiPresse ve ÉdiFrance

Uderzo, Goscinny ile birlikte düzenli olarak Brüksel'e Morris, Franquin, Peyo, Mitacq, Hubinon, Greg, Jean Graton, Macherot gibi çizerlerle görüşmek üzere giderler. Senarist Charlier ile Delporte da onlarla birlikte gider. Meslekleri üzerine konuşur, yaptıklarını karşılaştırır ve fikir alışverişinde bulunurlar. Goscinny, Jean-Michel Charlier ve Uderzo bir nevi ***"çizgi roman çizerleri sendikası"*** kurma fikri ortaya atar. Jean-Michel Charlier'ye göre amaçları **"bu mesleğin en azından kurallarını ortaya koyma ve çizerlerin bazı garantilerinin olması"**dır. World Press ve International Press'te uygulanan, çalışanların yaptıklarının tamamının telif hakkına sahip olmaları prensibini değiştirmek isterler. Bu şekilde çizerler yaptıkları eserlerin hakkını görememektedirler. Brüksel'de bir kafede, 10 Ocak 1956'da çizerlerin yaptığı bir toplantı sonucu hepsi ***"bir çeşit bildiri"***ye imza atarlar. Aynı akşam, iki çizer üçünü editörlerine şikayet ederek tehlikeli sendikacı elebaşları olduklarını söyler. Bu harekete önderlik ettiğinden şüphelenilen Goscinny, Troisfontaines tarafından işten atılrı. Charlier ile Uderzo, dayanışma için istifa ederler ve kendilerini yayınevlerinin kara listesinde bulurlar.

World Press'in eski reklam müdürü Jean Hébrard, onlara hem reklam hem de gazeteler için yazı hazırlayacak bir çifte ajans kurulmasını önerir: ÉdiPresse/ÉdiFrance. Sempé ve Jean-René Le Moing'ın da katılmasıyla dört arkadaş reklam, grafik tasarım ve halkla ilişkiler üzerine çalışmaya başlarlar. Charlier, ÉdiPresse için Fransız Margarin Sendikası'nın halkla ilişkiler işini bağlar ve Afrikalı devlet adamlarının Fransa ziyaretlerini organize eder. Goscinny, Sempé ve Uderzo ziyaretçileri havaalanında karşılar ve birlikte fotoğraf çekilirler.

Yaşamlarını sürdürebilmek için herşeyi yaparlar.

"Kara liste"de olmasına ragmen Udero çizim yapmaya devam eder: **Benjamin** dergisi için Goscinny ile birlikte **Benjamin ve Benjamine**'i çizer. Jeannot dergisi için yine Goscinny ile birlikte gerçekçi çizgilerle **Bill Blanchart** serisini yaratır. Kahramanı yabani hayvan avcısı olan bu seri yalnızca 24 sayfa sürer. Paris-Flirt dergisi

için Jean-Michel Charlier ile birlikte Clairette serisini çizer. Yine Charlier ile birlikte reklam işi de yapar.

Tenten ve Oumpah-Pahb

Tenten dergisine senarist olarak girmiş olan Goscinny 1957 yılında dergiye Uderzo'yu önerir. Birlikte önce La Famille Moutonet sonra da La famille Cokalane'ı yaratırlar. Kısa öykülerden oluşan ve üç bölüm olarak Tenten'de 1957 yılında yayımlanan Poussin ve Poussif'i yaratırlar. Öyküyü beğenen yazı işleri müdürü André Fernez, Goscinny'den Uderzo ile birlikte çalışmaya devam etmesini ister. Goscinny ve Uderzo bu tekliften yararlanarak Oumpah-Pah'ı önerirler ve bu ilk çalıştıkları büyük seri olarak 1958'de yayımlanır. Yeni maceralar kızılderililerin Avrupalılarla ilk karşılaştıkları zamanda geçer ve Hubert de la Pâte Feuilletée adında bir Fransız kahraman da eklerler. Uderzo Tenten'in yazı işlerinde çok iyi dostlarından biri olacak olan Tibet ile tanışır.

Pilote'un çıkışı ve Asteriks'in başarısı

Uderzo 1959 yılında Pilote dergisinin çıkışına katılır. Dergi için çizer işe alma zorluğu yüzünden aynı anda iki büyük seriyi çizer. Senaryosu Charlier tarafından yazılan havacılık serisi Tanguy ve Laverdure ile Goscinny'nin senaryosunu yazdığı Asteriks. Bu yeni seri, **Galyalı Asteriks**'in ilk öyküsü

1959 yılının Ekim ayında Pilote dergisinde yayımlandıktan sonra 1961 yılında album olarak yayımlanır. Uderzo haftada beş sayfa çizmektedir.

Giderek okuyucu sayısı artan Asteriks, frankofon çizgi romanın en önemli başarılarından biri hâline gelir. Uderzo, 1960'larda yavaş yavaş diğer serileri bırakarak kendini tamamen Asteriks'e verir. Goscinny ile birlikte 1962'de Tenten'den ayrılarak Oumpah-Pah'ı bırakırlar. Asıl olarak mizahi çizim yapan Uderzo, Michel Tanguy'u çizerken zorlanır. Sekiz bölümden sonra 1967'de Charlier'ye artık seriye devam etmek istemediğini söyler ve Jijé'den seriye devam edecek bir çizer bulmasını ister. Seriyi çizmeye Jijé kendisi devam eder ve böylece Uderzo artık yalnızca Asteriks ile ilgilenir.

Goscinny ile birlikte yılda bir öykü yapmaya devam eden Uderzo aynı zamanda dikkatle yan ürünlerin yapımıyla da ilgilenir. Pilote dergisinin sanat direktörü olur ama pratikte derginin günlük yaşamına pek karışmaz. Asteriks'in başarısı nedeniyle diğer çizerlerle ilişkisi yavaş yavaş kesilir. Bu fenomeni "bir arkadaşlarının başarısı karşısında duyulan çekince" olarak açıklar.

BİR BAŞKA BÜYÜK GEÇİŞ

BATEM, Marsupilami'nin babası FRANQUIN'in göçüp gitmesinden sonra onun üvey babası olarak tanındı. HOUBA-TEM.

Yine de Tibet, Franquin, Martial, Sempé ve Tabary ile dostluğunu devam ettirir.

Belvision Stüdyosu tarafından yapılan ilk çizgi filmleri teknik zayıflığı karşısında Goscinny ile Uderzo, Galyalının maceralanın adaptasyonlarını daha iyi kontrol edebilmek için 1974 yılında Idéfix Stüdyolarını kurar. Ancak bir kerede bir film üzerine çalışabilen stüdyo çok kalabalıktır. Philippe Lombard'a göre süresiz iş akdi ile işe alınanların çoğu bir sonraki filmi beklerken sekiz-dokuz ay hiçbir şey yapmıyordu. Goscinny'nin ölümünden sonra Uderzo stüdyoyu kapatmaya karar verdi.

Asteriks'in senaristi ve çizeri

Uderzo, Asteriks'in senaryolarının hazırlanmasına da katılmıştır. Öykünün motivasyonunu, gideceği yönü bulmak için Goscinny ile konuşurlardı. Sonrasında Goscinny, diyaloglar da dahil olmak üzere bir synopsis hazırlardı. Uderzo bir değişiklik yapmazdı ama arada küçük görsel şakalar da eklerdi. Goscinny'nin 1977'de ölümü Uderzo'yu derinden etkiler. Daha sonradan, haberi öğrendiğinden 24 saat ya da 48 saat oturup kaldığını ve kalkamadığını söylemiştir. Medyanın çoğu Goscinny ile birlikte Asteriks'in de öldüğünü söylemiştir.

Uderzo büyük bir şaşkınlık içindedir. Ayrıca hem çizmek hem de yazmak için sağ elini kullanmakta güçlük çekmektedir. Yine de birçok okuyucu mektupla onu Asteriks'e devam etmesi için cesaretlendirir. L'Express gazetesine Asteriks'e devam edecek kişinin başarısız olacağını söyleten meslektaşı Greg'den rahatsız olan Uderzo 1979 yılında kendi senaryolarıyla ve kendi yayıneviyle devam etmeye karar verir. Tek başına yaptığı ilk album 1980 yılında kendi yayınevi Albert René tarafından yayımlanır. İki milyon satan bu albümden sonra sekiz albüm daha yapar.

Yarı emeklilik

2013 yılında, elinde büyük bir ağrıdan sonra artık çizim yapamadığı için Asteriks'in çizimlerini Didier Conrad'a ve senaryosunu da Jean-Yves Ferri'ye bırakır. Çıkan dört albüme gözetmenlik yapar. Yine de serinin ölümünden sonra biteceğini açıklar.

2019 yılında, 91 yaşında iken bile albümler basılmadan önce fikirlerini belirtir. Asteriks'in 38nci albümü "Vercingetoriks'in Kızı" 2019 yılının Ekim ayında çıkar.

Ölümü

Albert Uderzo, geçen ay, 24 Mart 2020'de Paris'te kalp krizi nedeniyle öldü. COVID-19 pandemisinin ortasında, ailesi yaptığı açıklamada çizerin koronavirüs nedeniyle ölmediğini açıkladı.

ARLESTON ve MOURIER, bayağı sempatik ama oldukça kıllı, garip avcılardan oluşan "Truva Trolleri" serisinin 1987'de yaratanlar.

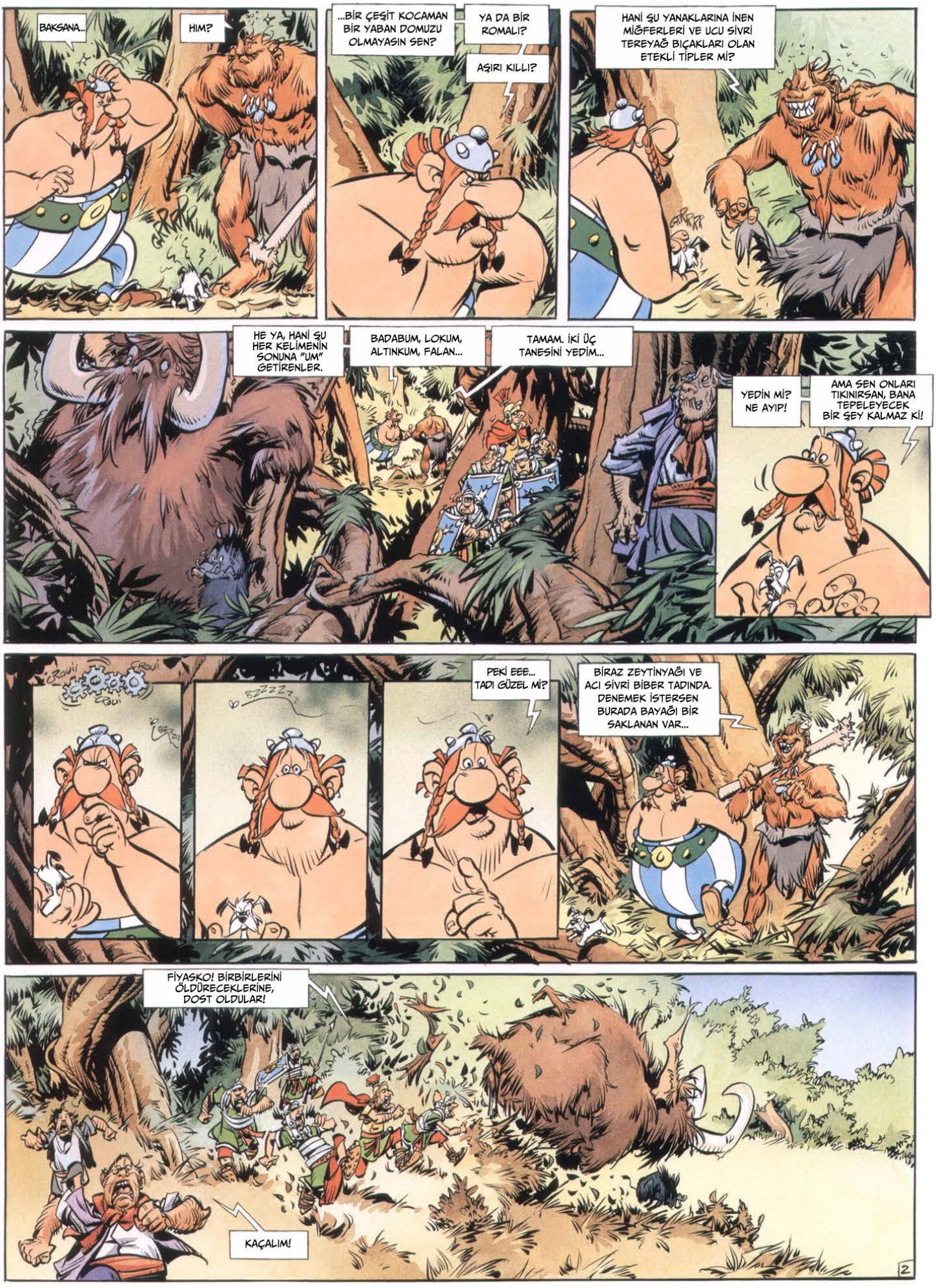
BAKSANA..
HIM?
...BİR ÇEŞİT KOCAMAN BİR YABAN DOMUZU OLMAYASIN SEN?
YA DA BİR ROMALI?
AŞIRI KILLI?
HANİ ŞU YANAKLARINA İNEN MİĞFERLERİ VE UCU SİVRİ TEREYAĞ BIÇAKLARI OLAN ETEKLİ TİPLER Mİ?
HE YA, HANİ ŞU HER KELİMENİN SONUNA "UM" GETİRENLER.
BADABUM, LOKUM, ALTINKUM, FALAN...
TAMAM. İKİ ÜÇ TANESİNİ YEDİM...
YEDİN Mİ? NE AYIP!
AMA SEN ONLARI TIKINIRSAN, BANA TEPELEYECEK BİR ŞEY KALMAZ Kİ!
PEKİ EEE... TADI GÜZEL Mİ?
BİRAZ ZEYTİNYAĞI VE ACI SİVRİ BİBER TADINDA. DENEMEK İSTERSEN BURADA BAYAĞI BİR SAKLANAN VAR...
FİYASKO! BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRECEKLERİNE, DOST OLDULAR!
KAÇALIM!
2

Atilla Bilgen

"İyi günler Müdür Bey, rahatsız etmiyorsam bir dakikanızı alabilir miyim?"

"Teşekkür ederim. Efendim sizden iki maruzatım olacaktı. Öncelikle, tabi ki siz de uygun görürseniz, bugün için izin kullanmak istiyordum."

"Benim için hayati bir konu efendim. Zira dün sinirlerime hâkim olamayıp boyumdan büyük bir işe kalkıştım. Şimdi acilen bu durumu düzeltmek zorundayım, yoksa halim harap!

BAYANDAN SATILIK ARABA!

"İyi günler Müdür Bey, rahatsız etmiyorsam bir dakikanızı alabilir miyim?"

"Teşekkür ederim. Efendim sizden iki maruzatım olacaktı. Öncelikle, tabi ki siz de uygun görürseniz, bugün için izin kullanmak istiyordum."

"Benim için hayati bir konu efendim. Zira dün sinirlerime hâkim olamayıp boyumdan büyük bir işe kalkıştım. Şimdi acilen bu durumu düzeltmek zorundayım, yoksa halim harap!

"Ne mi yaptım? Ben Korkmaz Gözükara, hayatımda ilk kez bir gözü karalık yaptım!"

"Doğru söylüyorum efendim. Gerçekten yaptım! Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi yumuşak huylu bir insanım, bir karıncayı bile incitmekten çekinirim, ama dün bana ne oldu bilmiyorum? Sanırım bir cinnet geçirdim ve hayatta en çok korktuğum, bırakın karşı gelmeyi sesimi bile yükseltmeye çekindiğim karımın arkasından bir dolaplar çevirdim!"

"Gerçekten doğru söylüyorum efendim. Ben Korkmaz Gözükara, mesai arkadaşlarımın tabiriyle yaşayan en büyük kılıbık, dün birdenbire taş fırın erkeğine dönüştü! O sırada yaptığım hataları bir şekilde gidermeliyim, aksi takdirde bu beni son görüşünüz olacak!"

"Madem ısrar ediyorsunuz oturayım efendim."

"Bence farkında olmadan bir cinnet geçirdim, yoksa böyle bir şeyi

yapmaya asla cüret edemem. Zira evde beni bekleyen normal bir insan değil efendim! Sözü uzatıp özel sorunlarımla başınızı ağrıttım. Ne diyorsunuz izin kullanabilir miyim?"

"Demek o iş kolay, ama öncelikle ne yaptığımı merak ediyorsunuz. Hemen anlatayım efendim. Dün eşimin arabasını sattım! Hem de haberi olmadan. Hoş hala haberi yok. Arabasını tamirde sanıyor. Olayı öğrendiğinde bana ne yapacağını tahayyül bile edemiyorum."

"Başınızı ağrıtmayacaksam seve seve anlatırım efendim. Evliliğimizin ilk yıllarında eşimin dırdırından kurtulmak amacıyla borç harç bir araba almıştım. Ahım şahım bir şey değildi, ama severdim Şahin'imi. Hafta sonları geçerdim direksiyonun başına ve nereye gitmek istiyorsa eşimi oraya götürürdüm. Meğer ne mutluymuşum o yıllarda! Zira eşimin ehliyeti yoktu, dolayısıyla arabayı ben kullanırdım. Zamanla arabamızın olması bizimkine yetmedi. Başladı "Sen işteyken evde tıkılıp kalıyorum. Ne çektiğimi bir ben bir Allah bilir!" diye söylenmeye. "Hapis değilsin ki hayatım. Çık gönlünce dolaş." diyorum, ne var ki beni dinlemiyor bile. Dikiyor gözlerini üzerime açıyor ağzını ve "Tabi senin tuzun kuru! Atlıyorsun sıcacık arabana keyifle geziyorsun. Gül gibi karının da otobüslerde ellenmedik yeri kalmıyor! İnsan biraz namusunu düşünür? Ama nerede sende o düşünce?" diye saydırıyordu. Ehliyeti olsa bir dakika bile düşünmeden vereceğim anahtarı eline "Al ne halin varsa gör." diyeceğim."

"Yoktu. Gerçi başvurmuştu. Bakın eşim diye söylemiyorum, bizimkinin eli hiçbir işe yatkın olmadığından direksiyon sınavından sürekli çakıp durdu. Allah inandırsın hafta sonları gelmesin diye dua ediyordum, zira Pazar sabahları erkenden beni kaldırıyor ve "Haydi çalışalım." diyordu. O dönemlerde tansiyon hastası oldum.Bir insan geri geri giderken arkasına bakmaz mı? Bizimki bakmaz! Onun yerine ben dönüp bakar ve talimat verirdim. Nerede bir çukur varsa mutlaka oraya girerdi. Onu çalıştırırken korkudan, çok affedersiniz efendim, on dakikada bir çişim gelirdi. Neyse sözü uzatıp başınızı ağrıtmayayım, onuncu girişimiydi yoksa on ikinci miydi, geçmiş zaman unuttum, sonunda ehliyetine kavuştu."

"Vermez olur muyum efendim. Ehliyeti aldığı günün sabahında anahtarları evde bıraktım ve işe otobüsle gidip gelmeye başladım, ne var ki araba park ettiğim yerde durdu. Bir akşam dayanamayıp sebebini sordum. Keşke sormasaydım efendim. Zembereği boşalmış saat gibi konuşmaya bir başladı ki, susturabilene aşk olsun."

"Derdi arabanın eski ve düz vitesli olması! Eşime göre araba kullanmasını istemiyormuşum, istesem eşini seven her erkek gibi ona otomatik, güzel bir araba alırmışım. Bu dünyaya odun gelmişim odun gidecekmişim! Soluk almak için durakladığı anlarda araya giriyor ve "Hayatım param olsa almaz mıyım? Hatırlarsan bu külüstürü bile zor bela almıştık. Bak binmiyorum. Al istediğin gibi kullan" diyordum, ne var ki bir türlü söz dinletemiyordum. Bir gün dayanamayıp arabayı satıp parayı avucuna koydum ve "Adım Hıdır elimden gelen budur. Ne yaparsan yap." dedim. Birkaç gün sesini çıkartmadı. Bu sevdadan vazgeçti diye düşünürken bir gece yanıma gelip "Babama durumu anlattım. Senin aksine biricik kızının üzülmesine gönlü razı olmadı ve üstünü tamamladı. Yarın çıkalım da bana söyle şekilli, kaliteli ve otomatik bir araba

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

alalım.” dedi. Bir hafta boyunca o galeri senin bu galeri benim dolaştık durduk. Daha düne kadar Şahin marka arabaya bindiğimizi unutan eşim gördüğü hiçbir arabayı beğenmiyor, hepsine bir kusur buluyordu. Beğendiklerinin ise yanına yaklaşmamıza olanak yoktu. Neyse efendim sözü uzatmayayım sonunda lanet olsun deyip biraz kredi çektim ve gönlündeki otomatik lüks arabayı aldık.”

“Nerede rahatlayacağım efendim? Asıl dert bundan sonra başladı. Bir yandan kredi borcunu ödemek için mesaiye kalıyor, bir yandan da peşinden koşturuyordum. Eşim ev hanımı efendim. Arabayı sadece alış veriş merkezlerine gitmek için kullanıyor. Ne var ki oraya da ulaşamıyor! Zırt bir telefon: “Yolda tartışma yaşadım. Sinirlerim çok bozuk. Acilen gel!” Trafikte her çeşit insan olduğundan insan ister istemez panikliyor efendim. Telaşla dediği yere gidiyorum. Trafik felç. Tüm sürücüler isyan halinde. Eşim el frenini çekmiş arabada sakin sakin oturuyor. Yanına gidip ne olduğunu soruyorum.”

“Hayır, kimse sıkıştırmamış efendim. Eşime göre güvenli sürüş şehir içinde yirmi otuz kilometre! Haliyle arkasındakiler klaksonlarla hızlı gitmesi için ikaz etmişler, o da yolun ortasında pat diye durmuş! Neymiş sinirden eli ayağı tutmuyormuş! Yolda bekleyenlerden özür dileyip arabayı kenara çekerken, her seferinde dayak yemekten kıl payı kurtuluyordum. İş bununla bitse yine razıyım! Kaç sefer “Araba bozuldu. Hemen gel.” diye beni aradı hatırlamıyorum bile efendim.”

“Evet, sıfır araba almıştık.”

“Fabrika hatası filan yoktu arabanın. Saat gibi çalışıyordu, ama sağ olsun eşimin arabaya benzin koyma gibi bir âdeti yok! Üstüne üstlük benzin ibresinin nerede olduğunu bile bilmez. Ona göre; araba durduysa kesin arızalanmıştır!”

“Haklısınız. Zamanla arabanın yakıtla çalıştığını öğrendi! Ama bu seferde pompacılarla kavga etmeye başladı. Mazotun daha ucuz olduğunu bir yerlerden duymuş ve arabasına mazot koydurmak istemiş. Adamlar haklı olarak “Abla bu benzinli mazot konmaz.” demişler. Vay sen misin bunu söyleyen? “Pahalı diye bana benzin satmaya çalışıyorsunuz. Ben de bunu yutacak göz var mı?” diye bir yaygara koparmış ki sormayın gitsin.”

“Zamanla benzinle çalıştığını öğrendi elbet, ama bu sefer de başka dertler çıktı. Eşim alışveriş merkezleri hastasıdır efendim. Arabayı alınca oralardan çıkmaz oldu. Gittiğinde tenha diye en aşağıdaki otoparka park eder, mağazaları ziyaret eder, teftişini yapar, kahvesini içer, etkinliklerine katılır ve kapanış saatine yakın otoparka iner ve kaybolur!”

“Gülmeyin efendim. Gerçekten doğru söylüyorum. Eşimin en büyük özelliği otoparktan çıkamamasıydı! Çıkış levhasını takip edeceğine açar telefonu çağırır beni. Düşünün efendim yorgun argın eve gelmişim. Tam soyunup dökünüp televizyon karşısına geçmişim pat arıyor beni. Gitmesem başıma gelecekleri bildiğimden yeniden giyinip yanına gidiyor ve onu otoparktan kurtarıyordum. Gide gele yolu öğrendi. Artık böyle derdim kalmadı ama bu sefer de sokağa girer girmez aramaya başladı: ”Hayatım ben geldim, gel park et.” Sıkıysa inme aşağıya! ”

“Bütün bunlar için elbette cinnet geçirilmez efendim. Öğretirsin öğrenir, değil mi? Ama her şey de öğretilmez ki! Bakın efendim bir gün arabanın lastiği patlatmış. Lastik bu, patlayacaksa patlar. Biliyorsan inip değiştirirsin, bilmiyorsan birilerinden

yardım istersin. Bizimki her şeyi bildiğinden kendisi değiştirmeyi denemiş. Bir saat sonra bana bir telefon. Nasıl sinirli anlatamam. "Korkmaz bu arabayı hemen değiştireceğiz!" diye kükrüyor. "Neden?" diye sordum. "Krikosu çalışmıyor." diye yanıtladı. "Kriko nasıl çalışmaz?" diye sordum, izah edeceğine "Konuşacağına gel." dedi. Oraya vardığımda olayı çözdüm. Bizimkisi el frenini kriko sanıyormuş! Lastik patladığında başlamış el frenini indirip kaldırmaya. Bir sonuç alamayınca bozuk olduğuna hükmetmiş! Gülmeyin, dahası var efendim. Arabası çok hızlı gidiyor diye motoru küçültmek için tamirciye de gitti, otomatik arabada vites değiştiremediğinden de yakındı! Bakın benim karım, oto yıkamacıda arabaya tazyikli su tuttu diye polis çağıran kadın! Neymiş, boya zarar görmüş! Oraya gittiğimde hem polislerin, hem de yıkamacılarının bana nasıl baktıklarını görseydiniz içiniz acırdı. Ha bu arada günlük rutin olaylardan bahsetmiyorum bile."

"Madem istiyorsunuz onları da anlatayım. Arabasına top attılar diye mahallede kovalamadığı çocuk kalmadı. Ha bir de arabasına yaslanan birisini görmesin! Açar pencereyi, çıkarır başını dışarı ve avazı çıktığı kadar bağırır."

"İnanın söylediklerimde abartma yok. Size ancak yüzde onunu anlattım."

"Dahası olmaz olur mu? Madem sıkılmadınız anlatayım. Ön panelde yanan ve ısrarla sönmeyen kırmızı ünlem işaretinin ne anlam ifade ettiğini öğrenmeye zahmet bile etmedi."

"Evet, el freni işaretinden bahsediyorum. Çoğu kez onu indirmeden yola çıkar, sürekli yanıp sönen işarete aldırış bile etmezdi. Araba inim inim inleyip, kesif bir yanık kokusu içeriye dolunca kenara çekip galericiyi arar ve "Bana bozuk araba sattın!" diye söylenirdi. Allah inandırsın efendim adam canından bezdi. Eşimle her konuştuğunda beni arar ve ağlamaklı bir vaziyette "Artık dayanamıyorum. Arabayı geri verin bana.""diye yalvarırdı. Şimdi Müdür Bey apartmanın önünde yıllardır aynı noktada duran bir çöp bidonu var. İnsan unutup bir kere yanlışlıkla dokunur, ama beş kez üst üste çarpar mı? Benim gibi bir karınız varsa çarpar ve hala da çarpmaya devam ediyor! Son günlerde arabasına televizyon bağlatmak için tutturdu. "Doğru dürüst süremiyorsun bile televizyona ne yapacaksın?" diyecek oldum, bir aydır benimle konuşmuyor."

"Sonra mı? Sonrası ne olacak Müdür Bey. Dün sabah kalktım işe geleceğim bizimkinin suratı bir karış. Ne bir "Günaydın" diyor, ne de bir çay demlemiş. Hoş bugüne kadar ne zaman kahvaltı hazırladı ki! Ama dün nedense ağrıma gitti. Bana yandan yandan geliyorlar. Kapıdan çıkacağım sırada "Arabayı çöp bidonuna sürttüm. Bir ara götür yaptır" dedi. İşte o an tamamen geldiler ve. "Bugün işim yok. Ver anahtarı yaptırayım." dedim. İşe gelir gelmez de "Bayandan satılık araba." diye ilan verdim. İlk arayana da sattım arabayı."

"Araba ne durumda mıydı? Bayandan satılık araba ne halde olacaksa o haldeydi efendim."

"Yani her gün yıkattığından dışı tertemiz, ama diğer tarafları berbattı. Sürekli düşük devirli kullandığından ve hararet, radyatör, antifriz, yağ kontrolü gibi kavramlara yabancı olduğu için motorun hali harap. Park etmeyi hala beceremediğinden dört bir çevresi vuruk ve çiziklerle dolu! Şerit değiştirirken ayna kullanmadığından, geri geri giderken zahmet edip arkasına bakmadığından ön arka tamponlar, stop lambaları, ön farlar yan sanayisiyle değiştirilmiş

durumda. Kaldırımlara sürte sürte, çukurlara gire çıka jantlar göçmüş, lastikler kabaklaşmış, rot balans dersen, Allaha emanet. Bizim sadece ruhsata uzanmak için ayda yılda bir kullandığımız üst güneşlik aynası, makyaj için günde elli defa indirip kaldırdığından yalama olmuş halde. Ön taraftaki koltuklar, torpido ve kapı döşemesi sürekli makyaj yaptığından pudra, allık, ruj gibi lekelerle kaplı. Bütün bunları saymazsak iyi durumda! En azından anahtarı çevirdiğinizde gidiyor!

"İnanın doğru m efendim. Ben Korkmaz Gözükara, eşimin arabasını, eşimin haberi olmadan sattım!"

"Sorun olmadı efendim, zira alırken "İşlemlerle uğraşamam, sen hallet." dediğinden ruhsatı kendi üzerime çıkartmıştım. Bu yüzden satışı kolay oldu. Zaten ilk arayana hiç pazarlık yapmadan verdim. Akşam eve gittiğimde haliyle arabayı sordu. "Tamiri uzadı. Birkaç gün kalacak." dedim. Bu arada nasıl keyifliyim, anlatamam. Sürekli olarak içimden kıs kıs gülüyordum. Evlendiğimizden beri ilk defa huzur içinde uyudum desem yalan söylememiş olurum."

"Bu sabaha kadar keyfim gayet iyiydi efendim. Ne yaptığımın henüz bilincinde olmadığımdan mutlu mutlu sırıtıyordum."

"Aynen efendim. Bir nevi sarhoşluk diyebiliriz."

"Nasıl mı ayıldım? Gazetede bir haber okudum ve anında kendime geldim!"

"Haber; kelimesi kelimesine şöyleydi efendim: Alışveriş merkezinde sergilenen arabayı isteyen kadın, kocasına sözünü dinletemeyince tekme tokat girişti. Zavallı adamı karısının elinden güvenlik görevlileri kurtardı."

"Gülmeyin efendim. Kelimesi kelimesine doğru! Bana inanmıyorsanız internete girip araştırabilirsiniz. Olmayan bir araba için kocasına girişmiş. Bir de tapulu arabasını sattığını öğrenseydi ne yapardı? Bu haberi okumadan önce zaten huzursuzdum, okuyunca tamamen ayıldım ve "Ben ne yaptım?" dedim. Anlayacağınız efendim izni keyfimden değil can güvenliğimi sağlamak için istiyorum."

"Yok efendim! Nereye kaçacağım? Olayı öğrendiğinde iğne deliğine bile girsem beni bulur ve canıma okur! Gidip karıma yeni bir araba alacağım!"

"Param yok tabi ki! İkinci maruzatım da bu zaten. Acaba diyorum ileriki aylara mahsuben biraz avans çekebilir miyim? Biliyorsunuz bu şirkette yirmi yıldır çalışıyorum. Borcumu azar azar öderim."

"Demek şirketin de durumu kötü! Canınız sağ olsun efendim."

"Şimdi ne mi yapacağım? Madem siz vermiyorsunuz mecburen bankadan kredi çekeceğim, sonra da galeriden karıma aynı arabanın bir üst modelini alacağım. Sebebini sorarsa da "Durumu kötüydü. Sana kıyamayıp yenisini aldım!" diyeceğim.

"Faizlerin durumunu elbette biliyorum efendim, ama öte yandan hayatım söz konusu! Borcu ek iş filan bulup bir şekilde öderim, ama can öyle mi?"

"Nerede efendim? Bırakın teşekkür etmeyi aksine "Madem değiştirecektin neden fikrimi almadın? Zevkime göre bir şey alırdım!" diye söyleneceğinden eminim. Ne var ki sadece söylenecek, öldürmeyecek!"

"Neyse efendim sizi daha fazla rahatsız etmeyeyim. Malum gün kısa ve önümde yapacak çok iş var."

Yusuf Gürkan

X OYUN 2- Konsol Rehberi

Herkese Selamlar! X Oyun köşesinin ikinci sayısına hoş geldiniz. Umarım her şey yolundadır ve keyfiniz çok iyidir. Yine bomba gibi bir ayda beraberiz. Bu ay ilk incelememi yazacağım. Yeni oyunlar keşfedeceğiz, video oyun dünyasında kaybolacağız. Hazırsanız başlayalım.

Herkese Selamlar! X Oyun köşesinin ikinci sayısına hoş geldiniz. Umarım her şey yolundadır ve keyfiniz çok iyidir. Yine bomba gibi bir ayda beraberiz. Bu ay ilk incelememi yazacağım. Yeni oyunlar keşfedeceğiz, video oyun dünyasında kaybolacağız. Hazırsanız başlayalım. Tekrar hatırlatmak isterim ki; yusufgurkan@hotmail.com.tr Adresine e-posta atıp incelememi istediğiniz Xbox One veya Xbox 360 oyununu yazabilir, görüşlerinizi, köşeyle ilgili önerilerinizi iletebilirsiniz. 3. Sayıda görüşmek üzere.

Yeni Çıkacak Oyunlar;

Xbox One:

1. My Hero One's Justice 2 (13 Mart)
2. Doom Eternal (20 Mart)
3. Doom 64 (20 Mart)
4. Doom Eternal (20 Mart)
5. Bleeding Edge (24 Mart)
6. Moons of Madness (24 Mart)
7. One Piece: Pirate Warriors 4 (27 Mart)
8. The Complex (31 Mart)

Play Station:

1. My Hero One's Justice 2 (13 Mart)
2. Nioh 2 (13 Mart)
3. MLB The Show (17 Mart)
4. Doom Eternal (20 Mart)
5. Doom 64 (20 Mart)
6. Doom Eternal (20 Mart)
7. Moons of Madness (24 Mart)
8. One Piece: Pirate Warriors 4 (27 Mart)

Nintendo Switch:

1. My Hero One's Justice 2 (13 Mart)
2. Doom Eternal (20 Mart)
3. Animal Crossing: New Horizons (20 Mart)
4. Doom 64 (20 Mart)
5. Doom Eternal (20 Mart)

6. Saint's Row IV – Re-elected (27 Mart)

7. One Piece: Pirate Warriors 4 (27 Mart)

8. The Complex (31 Mart)

The Elder Scrolls V: Skyrim Special Edition- İnceleme

The Elder Scrolls Dünyası sakinleri! Yeterince Oblivion ve Skyrim oynadınız, şimdi sırada daha özel bir deneyim var. Skyrim Special Edition var. Öncelikle söylemek gerekli ki; Oyunu Xbox One' da oynadım. Grafikler kesinlikle çok iyi olmamış. Sadece Landscape (Manzaralar) biraz geliştirilmiş. Işık ve gölgeler düzeltilmiş. Bunun dışında pek değişen bir şey yok. Tabi Special Edition' un içinden mod yükleyebilir. Community Mods kısmından ücretli modlara bakabilir. (Her ay ayda bir tanesini ücretsiz veriyor.) Veya modsuz olarak oyununuzu oynayabilirsiniz. Şunu öncelikle belirteyim mod kurarsanız başarımlar kapanıyor. Bu berbat kararından dolayı Bethesda' yı ayakta alkışlayalım.

Oyunun hikayesi, hepimizin bildiği gibi; idama götürülen bir kişi olarak Helgen yakınlarında yakalanmamızla başlıyor. At arabasıyla idam edileceğimiz yere doğru götürülüyoruz. O sırada yakalanmış bir Fırtınapelerin askeri ve Skyrim topraklarının isyancıları Fırtınapelerin'lerin lideri Ulfric Stormcloak ve birkaç Fırtınapelerin askeriyle tıngır mıngır gidiyoruz. Helgen' e vardığımızda General Tullius diye birinin de orada olduğunu görüyoruz. Bu kişi ise İmparatorluk Lejyonunun lideri. Kendisi Fırtınapelerin isyanını bastırmak için Skyrim topraklarına geliyor. Biz tam idam edileceğimiz anda Cihan yiyen Alduin adlı ejderha tarafından kellemizi uçurmaya çalışan cellat saldırıya uğruyor. Bir an bir kaos oluyor ve idam edilmekten kurtuluyoruz. Nord ırkından bir Fırtınapelerin askeri kaçmamıza yardım ediyor. Oyunun hikayesi kısaca böyle. Dilersek İmparatorluk askeri olan Hadvar ile Dilersek Fırtınapelerin asker Ralof tan birini seçip (Hadvar'ı seçin güvenin bana) Hikayemize başlıyoruz. Geri kalan hikâyede ise; "The Elde Scrolls" yani seriye de adını veren. Kadim Parşomenler de burada devreye giriyor. Oyun serisinin ismini oluşturan Ejderha Kadim Parşomeni Kehanetine göre; "Son Ejderdoğan'ın Cihan yiyen Alduin' i durduracağı ve Tamriel' i yok olmaktan kurtaracağı" yazıyor. Tabi bir kehanet şeklinde. Daha sonra DLC' leri oynadığımızda Vampirlerin kehanetini yazan bir de Kan Parşomeni bulunduğunu. Pek çok parşomenin olduğunu ve bunların oyun serisinin adı olan: The Elder Scrolls' u ortaya çıkardığını öğreniyoruz. Kadim parşomenler Tanrıların dilinde yazılan özel ve ölümlülere anlamsız gelen çok farklı kehanet yazıtları.

Öncelikle hikâye yani senaryo görevlerini istersek takip edebiliyoruz. Günlüğümüzü açmamız ve görevlerimize bakmamız yeter. Ana senaryo haricinde yan senaryoları da macera günlüğümüzden görebiliyoruz. Size tavsiyem Ana Görevler/Yan Görevler/DLC' ler şeklinde gitmeniz. Çünkü yalnızca yan senaryo görevlerini yaparak güçlenirseniz. Unutmayın ki Level Scalling sistemi Oblivion' dan beri seride bizimle, bu sebeple başınız ağrıyabilir. Düşmanlarınız da sizinle birlikte level (seviye) atladığı için. Feci şekilde dayak yiyebilirsiniz. Oyunda başka RPG'lerde bulunmayan bir özellik olarak Daedrik Artifact görevleri var. Daedrik Prensler Oblivion aleminde hüküm süren Şeytani tanrı benzeri varlıklar. *(Daedra' ların karşıtı Aedralar Evren yaratılırken kendinden parça verirken, Daedralar evren yaratılırken hiçbir şey yapmadı ayrım buradan doğuyor)* Daedraların şanlı Artifaktleri yani özel eşyaları var. Aynı şekilde Aedra'ların da var. Daedra Eşyalarını özel yapan ise harika görevlerden sonra elimize geçmesi. Ve elde etmesi kıymetli eserler olması.

Biraz da Irklardan bahsedelim. Genellikle Skyrim oyunu konu alan coğrafi bölge olduğu için. Nord açılabilir. Peki diğer ırklar ne işe yarar? Şöyle anlatayım. Önce Vahşi ırklardan bahsedelim; Argonian' lar; Kertenkele ve insan arası bir ırk olan kusursuz Hırsızlardır. Kasa yağmalayıp, cep boşaltmak isterseniz ırkınız Argonian. Khajitler; Kedi ve insan kırması, kusursuz suikastçılardır. Suikast uzmanlık alanınız ise, Arbalet veya yay ile sinsi bir şekilde

pusu kuracaksanız ırkınız bu. Elf Irklarına geçelim; Yüce Elfler; fazladan magicka (büyü için gereken enerji) ile doğarlar doğal olarak iyi büyücülerdir. Büyücü olmak istiyorsanız ırkınız bu. Kara Elfler; ateşe karşı dirençlidirler. Nightblade olmaya elverişlidirler. Yani doğal olarak yıkım büyüsü uzmanıdırlar. Yıkım büyüsü ve suikastçı büyücülük ile ilgiliyseniz ırkınız Kara Elf. Orman Elfleri ise; Tamriel' in en iyi okçularıdır. Ok ve yay kullanımında onlardan iyisi çıkmaz. Okçu olmak isteyenler Orman Elfi ırkını seçsin. Son Elf Irkımız ise tam olarak Elf olmayan Elf'lerden türemiş olan çirkin mi çirkin yenilmez Ork'lar; Orkl'ar dan çok iyi Berserk olur iki elinize birer balta alın ve rakiplerinizi doğrayın. İnsan Irklara gelirsek Redguard yani Kızılmuhafızlar; Zehire %50 dirençlidir. Yani iyi Spellsword olurlar kuvvet yenileme gücüyle birlikte gelirler yani kaçırmayın. Nordlar ise; Skyrim topraklarının yerli halkıdır. Soğuğa dirençlidirler ve Savaş narası gücünü kullanarak düşmanlarını korkutabilirler. Savaşçı olmak isteyen kaçırmasın. Irklar ve özellikleri bu kadardı.

Oyunun asıl özelliği ise açık uçlu bir oynanışa sahip olması. Yani bir oyununuzda Hırsız olduysanız diğer oyununuzda da "Acaba Berserk Ork açsam nasıl olur?" diye merak edersiniz. Sizi her türlü başında tutmak için yeter de artar bile. Yani tekrar oynanabilirliği çok yüksek bir oyun kendisi. Önce hikâyeyi bitirin ama bu da yetmeyecek. İnanın bana, ana senaryonun bir yerinde; "Acaba başka şekilde oynasam nasıl olurdu?" diye merak edip baştan başlayacaksınız. Skyrim bunu hep yapar oynamaktan bıkınca yine sıkıntınızı yeniden oyuna girerek gidermek isteyeceksiniz. Yani Skyrim den sıkılıp yine Skyrim oynayacaksınız. Çünkü oyun bitmiyor bir sonu yok ve sizin kararlarınızla şekilleniyor. Oyunda Game Over olmadığı için. Başarısız görevleriniz de olacak. Yanlış seçimleriniz de olacak. Tıpkı gerçek hayat gibi. Seviye atladıkça düşmanlarınız da seviye atlayacak ve sizi zorlayacaklar. Oyunun zorluğunu istediğiniz zaman ayarlar dan değiştirebilirsiniz. Oyunun çeviri modu sayesine Oyunu Türkçe oynayabilirsiniz. Modu bulmak için Mods Ekranındayken Arama kutucuğuna "Turkish" yazmanız ve ilk çıkanı indirmeniz yeter.

Oyunun beni büyüleyen yanını sizinle paylaşmasam olmaz. Oyun adeta size yaşamak için ikinci bir evren; "The Elder Scrolls" evrenini sunuyor. Bu evren büyüleyici olduğu kadar zorlu ve sert bir yer. Bu sebeple belki de oyunu Steam' de 900 saat Xbox One' da ise 12 gün boyunca oynadım. Size adeta sanatsal güzelliğiyle sihirli bir dokunuş yapan ikinci bir hayat vermesi. Bu hayatınızda gerçek te ki sıkıcı hayatınızdan uzak bir şekilde. Ormanda kamp yapan bir Ork olup iz sürebilir. Düşmanlarınızı kininizle takip edip en ummadıkları anda onları gafil avlayıp yere serebilir. Maceranızı yaşadıktan sonra kampınıza çekilip öğlen vakti avladığınız geyiği düşmanınızdan çıkan şarabı kafanıza dikebilir. Sonra gece olunca vurup kafayı yatıp uyuyabilirsiniz. Gördüğünüz üzere gayet de alternatif yaşam olabilen bir sanat eseri diyorum oyun demeye dilim varmıyor.

Oyunun eksilerinden biri de "Modsuz pek bir şeye benzememesi" Evet oyunu geliştirecek pek çok hayran yapımı mod bulunuyor. Bunları "Mods" seçeneğine ana menüdeyken tıklayıp ulaşabilirsiniz. Community Mods ise ayrı bir felaket Bethesda' nın ikinci korkunç kararı. Oyunun yapımcısı hangi akla hizmetse Community Mods diye bir şeyi (Bu Legendary Edition' da yok.) Oyunun Special Edition sürümünde hayata geçirmiş. Oyunun Lore' u ile ilgili çeşitli

eklemleri gerçek parayla satışa sunmuş. Eh be el insaf Bethesda adlı paragöz firma kim para versin bunlara? Hayranlar zaten senin yaptıklarından çok daha iyi Lorefriendly modlar yapıyor. Kim para vericek bunlara. Yakışmadı sana kaç yıldır oyunlarını oynuyoruz.

Sesler ve müzikler gayet başarılı. Ses efektleri yerinde ve doğruyken. Müziklere ayrı bir parantez açmak istiyorum Müzikler gerçekten inanılmaz. Yıllardır ilk defa bir oyunun müziklerine âşık oluyorum. Unutulmaz müziklere imza atılmış tebrikler. Hatta arada oyunda değilken bile açıp dinliyorum. O Far Away Horizons nedir be arkadaşım. Geceleri çalan Secunda adlı parça. Oyunun giriş müziği olan Dragonborn Comes. İnternette pek çok Cover'ı var. Ana tema müziğinin en iyisi tabi. Tatlı gülüşü, ipeksi sesi ve eski gitarıyla kalbimizi çalan Malukah' ın coverı. Dinleyince insanın tüyleri ürperiyor. Tabi pek çok Metal coverı da yapıldı esere. Mutlaka dinleyin hepsi ayrı epik.

Sonuç olarak; verdiğiniz parayı sonuna kadar hak eden. Konsol oyun kütüphanenizde mutlaka bulunması gereken bir baş yapıt. İlk incelemeyi en sevdiğim oyundan yapayım dedim. Biliyorum eski bir oyun ilerleyen zamanlarda daha yeni oyunlara bakacağız. Serinin diğer oyunları Oblivion'ı da Türkçe oynayabilir. Ondan da önceki oyun Morrowind' in Türkçe yama çalışmasının çıkmasını bekleyebilirsiniz. Bol oyunlu günler dilerim. Tabi oyun oynamadan önce sorumluluklarınızı yerine getirdiğinizden emin olun.

KARAR:

Artılar (+): Açık Dünya hissi, seçimlerde özgürlük, diyaloglar, karakterler, yaşayan bir dünya hissi vermesi, iyi bir evren, olması, ambiyans, atmosfer, müzikler

Eksiler (-): Community Mods adı altında paralı mod satılması, bazen çileden çıkaran yapay zekâ, buglarla dolu olması, special editiona yönelik pek değişiklik olmaması

Puan: 100/78

Yeni Nesil Konsollara Merhaba!

Yakın zamanda basına sızdırılan gizli görsellerde. Microsoft'un Xbox Series X ve Sony' nin de Play Station V üzerinde çalıştığı ve görsel tasarımları sızdı sizde bir bakın. Nasıl beğendiniz mi? Neler düşündünüz? Mart ayında Sony' nin PSV' i resmi olarak duyuracağı bekleniyor. Microsoft cephesinde sessizlik ne zaman resmi olarak bozulacak belli değil. Yeni nesil konsolları tüm oyuncular büyük bir merakla bekliyor. 2020' nin ortalarında resmî açıklamalar bekleniyor. Belki de 2021' de yeni konsollarımıza kavuşuruz kim bilir? Ama beni bırakın kendi köşemde, biraz daha. Xbox One' ı yeni aldım doyamadım henüz.

Ahmet Yılmaz Arşivinden teşekkürlerimizle.

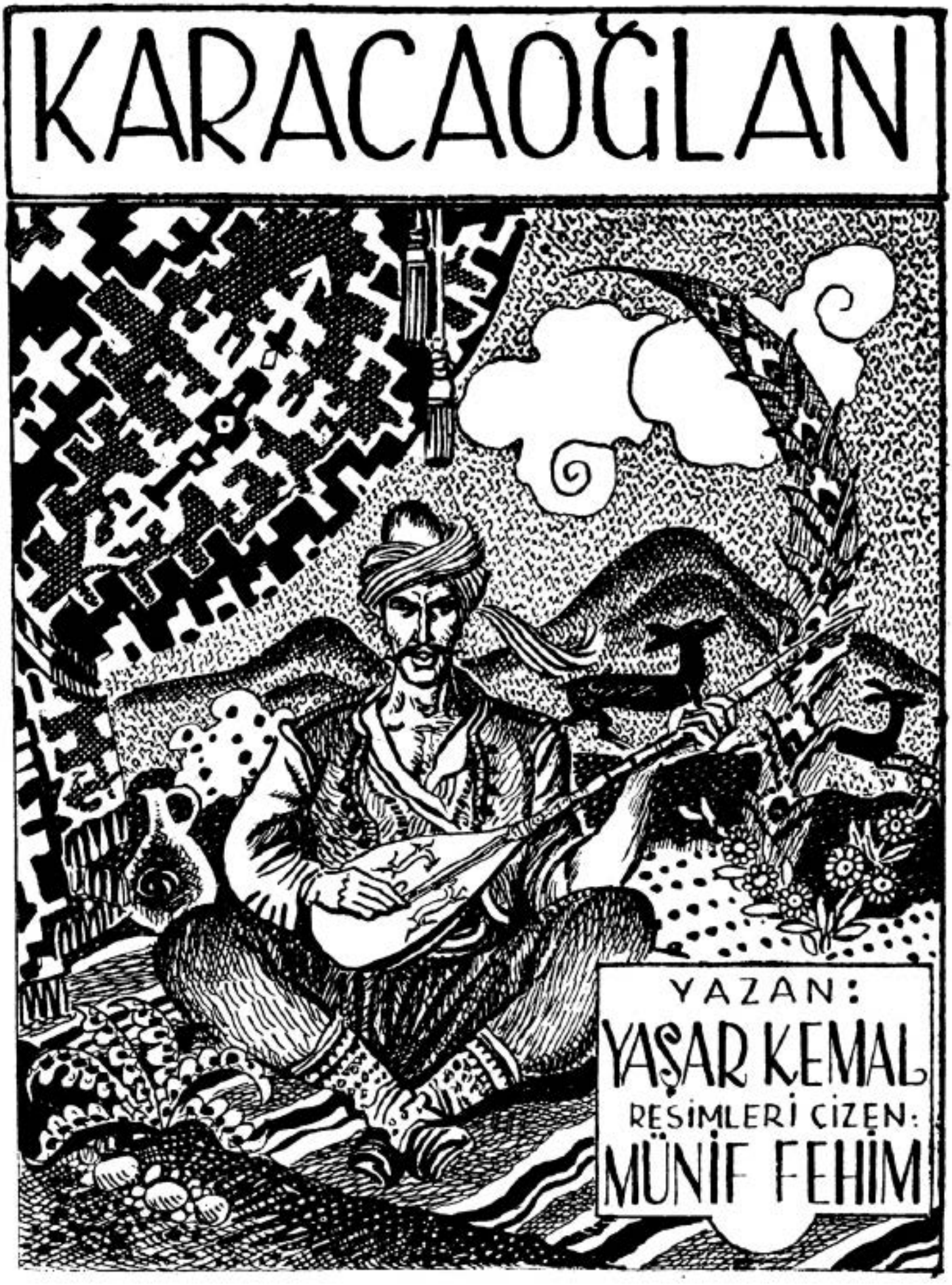

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL —92— Resimleyen: MÜNİF FEHİM

Hüseyinin imi timi bellisiz olunca, Bey, Hüseyinin çocuklarına, Elife kendi çocuklarıymış gibi baktı. Onların burnunu bile kanatmadı.... Aradan yıllar geçti. Karacaoğlandan bir haber çıkmadı. Bir haber geliyor Anteb ilinde, saz çalıyor... Bir haber geliyor Erzurum yaylasında Akkoyunluların içinde... Bir haber geliyor, Arabistana geçmiş. Hamada saz çalarken görülmüş... Bey nereden bir haber, bir Karacaoğlan lâfı duyarsa oraya bir atlı uçuruyordu. Her giden atlı eli boş dönüyordu... Ama Karacaoğlan nerede olursa olsun, yeni yeni türküleri dillerde dolaşıyordu. Obalar tüm Karacaoğlan türküleri söylüyorlardı. Karacaoğlan havaları bütün eski türküleri unutturmuştu.

Bey Elife geliyor: — «Buldurmadan ölürsem Karacaoğlanı, gözüm açık gider,» diyordu. Bulduramadan öldü.

Bey ölünce Elif babasının evine gitmedi. Babasının yüzünü bir daha görmedi. Bey, ölünce obası dağıldı. Çocuğu yoktu, Elif kaldı tek başına... Arada sırada ona Hüseyinin çocukları geliyordu.

Elif, çadırlarının yerine bir toprak dam yaptırdı. Karacaoğlanla burada yatmış kalmıştı, burada sevişmişlerdi. Buradan ayrılmadı. Mıstık Ağa geldi, o da Elifin damının yanında bir dam yaptırdı. Devir dönmüş, dünya değişmişti. Töreler kalkıyordu yavaş yavaş... Aşiretler kışlaklarını yurd tutuyorlardı. Mıstık Ağa o kadar yaşlanmıştı ki gözü görmüyordu. Ama, bu halinde gene işini bırakmıyordu... Tahtalar işliyor, sedefler kakıyordu.... Belki de daha güzel oluyordu. Bu evlerin yanına başka evler de yapıldı. Küçücük bir köy oldu burası... Elifin saçları ağarmış sütbeyaz olmuştu. Zaten, Karacaoğlan kaybolduktan iki yıl sonra saçları ağarmıştı.

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL — 93 — Resimliyen: MÜNİF FEHİM

Yıllar geçti... Çocuklar büyüdü. Çocukların çocukları oldu büyüdü... Elif daha umudunu kes. memişti... Geçen yolcudan, gurbet adamlarından, yolda kimi görse, önüne kim çıksa Karacaoğlanı soruyordu. Uçan kuştan imdat umuyordu. «Bir yerde görürseniz Karacamı, varın söyleyin ona... Elifin gözleri görmez oldu. Yaşı vardı seksenine merdiven dayadı... Olanı biteni unutsun. Son deminde onu görüyüm. Gözüm açık gitmesin.., Onu bir daha görmeden ölürsem... Kara toprak kabul etmez beni... Varın söyleyin... Deyin ki iş bildiği gibi değil.

Bir hata, bir yanlışlık var.., Varın, nerede görürseniz söyleyin...»

Son yıllarda da diline pelesenk etmişti: «Karacam gelecek. Ben ölmeden onun yüzünü göreceğim...» Kızlar gülüşüyorlardı onun bu lâflarına... O, «gelecek,» diyordu. «Mutlaka gelecek. Gelmeme sinin mümkünü mü var?»

Hiç bir zaman belki de gelmez sözü içinden geçmiyordu. En kötümser zamanlarında bile, Efkâr basıp da ağladığı zamanlarda bile. «Gelecek. İlle de gelecek... Mutlaka gelecek...»

Gidenlerin bir kısmı, belki üç yılda bir onunla bir obada saz çalarken karşılaşanlar, Elifin ona selâmını söylüyorlar, o dinliyor, ağlıyor, hiç bir şey söylemeden sazına devam ediyordu...

Kaç kere kendini yenememiş, sazını kaptığı gibi, Elif! Elif! diye yollara düşmüştü. Fakat her seferinde de içi götürmemiş yarı yoldan geriye dönmüştü.

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL — 94 — Resimleyen: MÜNİF FEHİM

Elif kuruyup değnek gibi kaldı. Saçları dökülüdü dökülecek. Hasta. Gözleri yollarda daha... Uzaktan bir karaltı seçse... Yanındakilere soruyor... «Bakın hele yavrular, şu gelen Karacaoğlan mı?»

Ötede bir ayak sesi duysa: «Bakın hele şu gelen Karacaoğlan mı?»

Sesi güzellere Karacaoğlandan türkü ler söyletiyor... Söyletip ağlıyor. «Bunu yeni mi çıkarmış?» diye soruyor... Her çıkan türkünün de kendi üstüne çıka rıldığını biliyor, ağlıyordu... Hele son türkülerden biri onu iyice yıktı. Türkü ü ona bir delikanlı söylüyordu. Güzel sesiyle...

Üryan geldim gene üryan giderim
Ölmeğe elde fermanım mı var
Ezrail gelmiş de can talep eyler
Benim can vermeğe dermanım mı var

Dirilirler dirilirler gelirler
Huzuru mahşerde diran dururlar
Haramî var diye korku verirler
Benim ipek yüklü kervanım mı var

Er isen erliğin meydana getir.
Kadir mevlâm nukdanını sen yetir
Bana derler gam yükünü sen götür
Benim yük götürür dermanım mı var

Karacaoğlan derki ismim özerler
Ağı oldu bildimiz çekerler
Güzel sever diye isnad ederler
Benim haktan özge sevdiğim mi var

Elif bu türküyü duyunca şaşırdı... İlk defa Karacaoğlanın da ihtiyarlıyaca ğı aklına geldi... Karacaoğlanı hep o ay rıldığı günkü gibi görüyordu.

Çocuğa sordu: «Ne zaman söylemiş bu türküyü? Neden söylemiş ola? İhti yarlamış mı?...»

—« Son türküsü...» dedi çocuk. «Bir kervancıdan belledim. Kervancı öyle, dedi. Kendi ağzından duymuş...»

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL —95— Resimleyen: MÜNİF FEHİM

Bahardı. Bir hoş bahardı. Ağaçlar tomurcuktaydı. Bir güneş vardı. Tavuklar civcivlemişlerdi. Civcivleri yumak yumaktı. Çocuklar ilerdeki alanda oynuyorlardı. Elif Ana, herkes ona Elif Ana, diyordu artık, dışarı çıkmış, belini duvara dayamıştı. Yönünü güneşe vermişti. Bir yumşak yel esiyordu. Ilık.

Birden bir toplanma oldu. Ötede kadınlar çocuklar toplanmışlar... Bir çerçiden alış veriş ediyorlardı.

Bir kız geldi Elif Ananın karşısında durdu. «Nasılsın Ana?» dedi. «Sana boncuk aldım. Al!» diye verdi.

Elif Ana:

—« Senin olsun kızım. Bundan sonra boncuk benim neyime ki...» dedi. Sonra: «Bir çerçi mi geldi?» diye sordu.

Kız: «çerçi,» dedi.

Elif Ana:

—« Karacamı bir yerlerde görmemiş mi ola?»

Kız: «Sormadık Ana.»

Ana: «Ben yerimden kalkamıyorum gayrı. Şunu çağırsan da bir salık alsam...»

Kız gitti çerçiyi çağırdı.

Çerçi yaşlı bir adamdı.

—« Çerçi,» dedi Elif Ana, «kurban olayım çerçi. Karacaoğlanı hiç duymuşluğun görmüşlüğün var mı?»

Çerçi:

—« Hiç olmaz olur mu?» dedi.. «Çok dinledim bacı...»

Elif Ana;

—« Gittiğin yerlerde hiç onu görmen olur mu? Görürsen de ki, Elifin eli ayağı tutmaz olmuş... Bir ayağı çukurda de... Bugün değilse de yarın de... Dünya gözüyle onu bir kere görüyüm, dedi de... Başka bir şey söyleme. İnadın sırası geçti diyor de.. Gelsin diyor de... Kullar olayım çerçi kardaş...»

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL —96— Resimliyen: MÜNİF FEHİM

Çerçi iyi bir adamdı. «Elif dedikleri sen misin?» diye sordu.
Ana:
—« İşte o benim... Bey kızı Elif benim...»
Çerçi:
—« Gider onu bulurum. Durumu söylerim. İnadından vazgeçerim. Dediklerini tüm ona söylerim.»
Çerçi iyi adamdı. İşini gücünü bıraktı. Karacaoğlanı aramağa çıktı.
Günlerce getti. Sordu soruşturdu. En sonunda onu, bir derim-evinde saz çalarken buldu. O kadar çok insan birikmişti ki başına... Kıyamet.

Çerçi kalabalığı yardı. Karacaoğlanın yanına vardı. Türküsünü yarıda kesti. Kalabalık buna kızdı.
Elifin dediklerini ona bir bir anlattı.
—« Çabuk ol,» dedi. «Ya yetişirsin, ya yetişemezsin...»
Karacaoğlanın sazı elinden düşüverdi.
Yaşlanmış, çökmüştü. Beli bükülmüştü. Sakalları bembeyazdı. Kirpikleri gür, bembeyazdı.
Sendeliyerek ayağa kalktı.
—« Beni götür kardaş,» dedi... Ağlıyordu.
Kalabalık kımıldamadı...

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL —97— Resimliyen: MÜNİF FEHİM

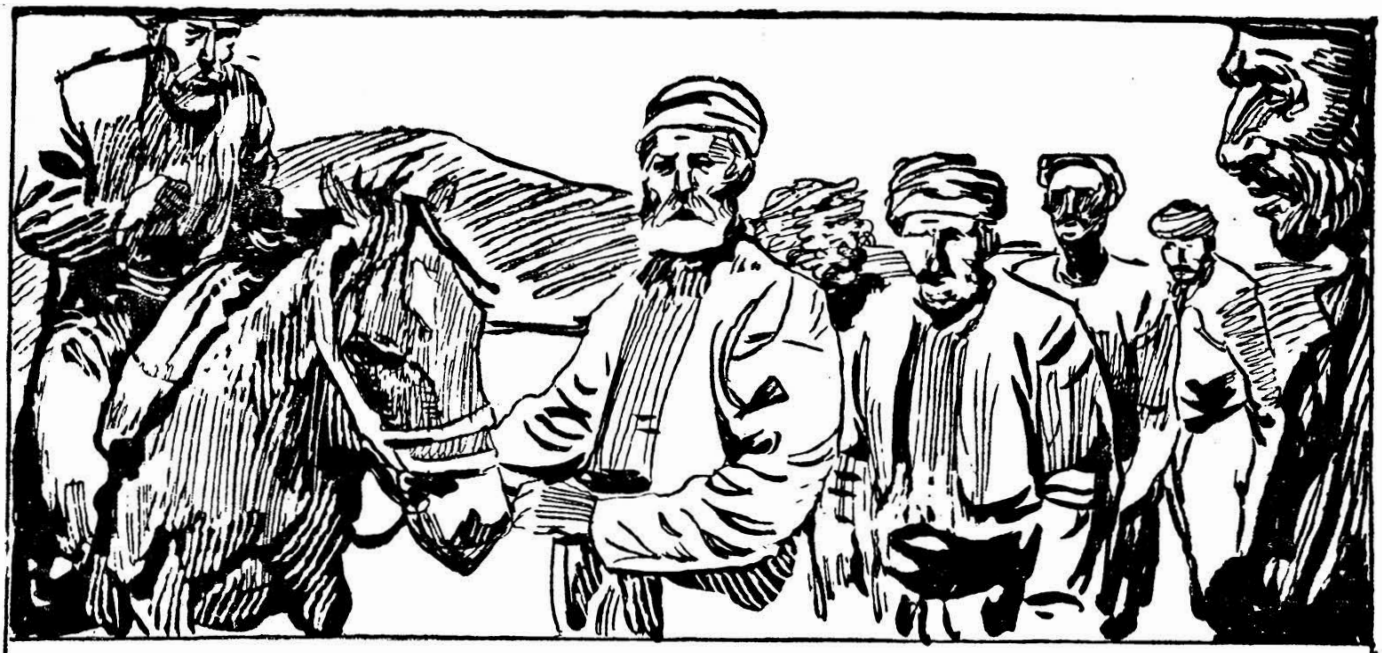

Çerçi onu atına bindirdi. Atın başını tuttu çekmeğe başladı. Bulundukları yer Antebin Keferdiz köyüydü. Buradan Çukurovaya haylı yol çekerdi. Düştüler yola... Yolculukları bir ay kadar sürdü.. Karacaoğlan bir an önce yetişmek için can atıyordu. Fakat öndeki yaşlı çerçi ancak bu kadar yürüye. biliyordu.

Düşe kalka, uzun sözün kısası, bir ay sonra Elif Ananın köyüne geldiler.

Geldiklerini duyunca bütün köy başlarına birik mişti. Karacaoğlan kalabalığın içinde Elifi aradı. Hemen tanıyacağından emindi... Araştırdı araştırdı bulamadı.

Bir ikindi üstüydü. Kalabalık susmuş konuş muyordu. Çıt çıkmıyordu.

Karacaoğlan attan indi. Düşer gibi. İki delikanlı koluna girdi.

Durdu:

—« Nerede?» diye sordu. «Evinde mi?»

Kalabalık donmuştu. Çıt çıkmadı. Öyle bir sessizlik çöktü ki ortaya, arının kanadının sesi duyulur.

—« Nerede?» diye tekrar sordu. Sesinden akibeti anladığı belliydi.

—«Yoksa yetişemedim mi?»

Bir yaşlı mezarlığı gösterdi. İşte orada. Sonra elinden tuttu Karaacoğlanı mezarlığa götürdü.

—« İşte bul» dedi.

Mezar tazeydi. Mezarın başucuna bir dut fidanı dikmişlerdi.

KARACAOĞLAN

Yazan: YAŞAR KEMAL —98— Resimliyen: MÜNİF FEHİM

Hiç bir şey söylemedi. Mezarın yanına çöktü. Sazını çekti.

Şu yalan dünyaya geldim geleli
Tas tas içtim ağular sağ iken
Kahpe felek vermez benim muradım
Viran oldum mor sümbüllü bağ iken

Aradılar bir tenhada buldular
Yaslandılar şıvgalarım kırdılar
Yaz bahar ayında bir od verdiler
Yandım gittim ala karlı dağ iken

Farımaz da deligönlüm farımaz (uzaklaşmaz)
Akar gözlerimin yaşı kurumaz
Şimden geri benim hükmüm yürümez
Azil oldum sevdiğime bey iken

Karacaoğlan der ki bakın geline
Ömrümün yarısı gitti talana
Sual eylen bizden evel gelene
Kim varımış biz burada yoğiken

Sallanarak ayağa kalktı. Sazını o dut fidanına astı. Başında bekleyen adama:

—« Bu saz burada, kıyamete kadar kalacak.»

Ayrıldı. Adam Karacaoğlanın ne demek istediğini anlamıştı.

Aradan yıllar geçti. O saz orada asılı kaldı. Rüzgârla öttü. Saz eskidi çürüdü, yenisini taktılar. Dut yıkıldı. Yeni bir dut fidanı dikip sazı astılar... O gün bugündür, saz dut ağacında esen yelle öter durur.

«Kimi Cennet ister, kimi Cehennem
Cennetten beride daha neler var»

SON

Bediha Yılmaz

ÇARESİZ ÇIĞLIK

Onunla ilk karşılaştığımda henüz 3 yaşındaydı. Annesiz, babasız ve özellikle korumasızdı. Herkesin hayatı kendine münhasır ya, onunki de öyleydi. 3 yıldır dünyada yiyen, içen, uyuyan, uyanan, gezinen bir varlık neler yaşamış olabilirdi ki?

Onunla ilk karşılaştığımda henüz 3 yaşındaydı. Annesiz, babasız ve özellikle korumasızdı. Herkesin hayatı kendine münhasır ya, onunki de öyleydi. 3 yıldır dünyada yiyen, içen, uyuyan, uyanan, gezinen bir varlık neler yaşamış olabilirdi ki?

Çocukların, beslenmenin yansıra öncelikli olarak aradığı güven ve korunma duygusu zedelenmişti. Daha 2'5 yaşındayken annesi uzaklara gitmişti. Onu sevdiğini söyleyen ama asla bakımını üstlenmeyen insanlarla aylar geçirmişti. Anlatıldığına göre bahçede bulduğu sebze kabuklarıyla, hayvanlara atılan ekmek kırıntılarıyla karnını doyurduğu olmuştu.

Ne mutlu ki çok küçük yaşta yaşamıştı bunları. Hayatı film şeridi gibi gözünün önünden geçerken bu sahneler orada olmayacaktı. Peki ya ruhu? Ruh nasıl unutacaktı! İçindekileri cümleye dökemiyordu. Nefes alırken cümleler kuruyor, nefes verirken kurduğu cümlelerden vazgeçiyordu. Zaten çok fazla anlatmak istemiyordu.

Bir gün, beyaz kilotlu çorap üzerine mavi kot elbisesini giydirip, simsiyah saçlarını güzelce tarayıp, incecik bir o kadar da kibar tokasını

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

taktık. Uyuturken masallar anlattığı, karnını doyurmayı ihmal etmediği, sırlarını paylaştığı ve yanından asla ayırmadığı Ayşe bebeğini aldık. Yedek kıyafetlerinin olduğu küçük sırt çantasını hazır edip teyzeme gittik.

Teyzem teyzesi, halam halasıydı onun. Kısa zamanda sülalemizin bir parçası olmuş, küçücük yaşı ve kocaman yüreğiyle yanımızda yerini almıştı. Kendisi de hiç yadırgamamıştı. Bu hali bizleri bir nebze rahatlatıyordu elbette. Ev onun, odalar onun, duygular ona dair, planlar onun içindi.

Teyzem güler yüzüyle karşıladı bizi. En çok da onu. Kucağındaki ayşe ile birlikte sarıldı. İkisi hatta belki ayşe dahil üçü birden çok mutluydu. Sevgi selinin ardından içeriye girdik. Onun için özel hazırlanan masada güle oynaya, hoş sohbet ile yemeğimizi yedik. Yemek faslı bittikten sonra büyükler koltuklara geçti. O da oyuncağıyla oynamak için kendine bir alan seçti.

Uzun zaman sonra ilk defa 'çok huzurlu' dediğimiz bir anda tiz sesiyle çığlık çığlığa bağırmaya başladı. Aynı zamanda gözlerinden oluk oluk yaş akıyordu. Sadece kuru bir çığlık değil, içindeki yaranın isyanı, ses bulmuş haliydi. Yarası çok derindi. Yarası çok büyüktü. Boyundan bile büyük, kocamandı. Uzun uzun, sesi kısılana kadar bağırdı. İnanır mısınız sesi hiç kısılmadı.

Karnı acıkınca gelebilir miydi annesi? Uyku vakti geldiğinde yatabilir miydi babasıyla? Yoktu bir çaresi. O da kendi çaresini buldu; bağırdı.

Annem, teyzem, ben; hepimiz telaş içinde ona bakıyorduk. Minnacık yüreğine sığmayan, fazla gelen o ateşi nasıl söndürürüz diye düşünüyorduk.

İlk aklıma gelen sarılmak oldu. Geçtim arkasına, kaskatı kesilen minik bedenini kucağıma aldım. Sırtını göğsüme dayadım. İki elimi karnında birleştirerek sıkı sıkı sarıldım. Sol kulağına yaklaşarak "Biz burdayız. Yalnız değilsin. Sen güvendesin." Gibi kısa cümlelerle iyi hissetmesi için bir şeyler söyledim. Bu yaptığımın 'güvenli sarılma biçimi' olduğunu sonradan öğrenecektim.

Böyle ne kadar zaman geçtiğini hatırlamıyorum. Hatırladığım tek şey çaresizlik. Ne var ki çaresizliğimin eylem yapmanın önüne geçmesine izin vermedim. Aklıma gelen ilk güven tablosunu çizip uyguladım. İyi geldi, iyi geldim.

Dakikalar sonra çığlıkları yavaş yavaş yok olunca hepimiz rahat bir nefes aldık. O da yorulmuş olmanın verdiği etkiyle kollarımın arasında uykuya geçti. Uyumak iyi gelecekti. Belki güzel rüyalar görecek, belki de iç çekişleri geçecekti. Kısa süreliğine…

Hiç unutamıyorum bu anıyı. Günler birbirini kovalayarak öylece geçip gitti. 9 yıl sonra, şimdi bugün balkonda oturup sohbet ediyoruz. Çaylarımızı yudumlarken gelecek yaz için planlar yapıyoruz. O artık kendini ifade edebiliyor. Buna çok seviniyoruz...

Çizgi Roman Cenneti
Belçika'dan Çizgili Haberler
Erol Bostancı
bildiriyor
BAYILIYORUM
ŞU SİNCAPA!
ŞANSLI
PİZZA

Merho

de KIEKEBOES

KIEKEBOEKET 2.0

Standaard Uitgeverij

Erol Bostancı

BELÇİKA FLAMAN BÖLGESİNDE YAYINLANAN BİR KAÇ ÖRNEK ÇİZGİ ROMANLAR

Standaard Uitgeverij, merkezi Antwerp'te bulunan Belçikalı bir kitap ve çizgi roman yayıncısıdır. Standaard Uitgeverij yayıncısı, 2010 yılında Hollandalı grup WPG Uitgevers ile birleşti, ancak isim bir baskı olarak korundu.

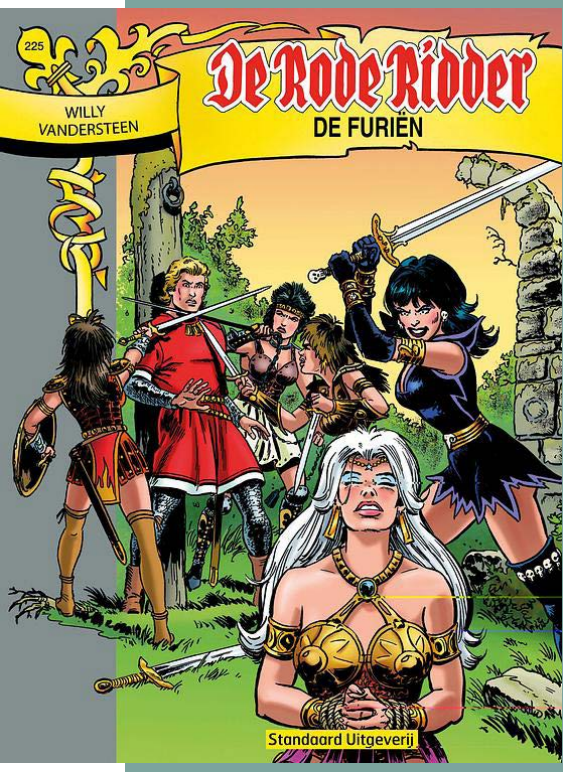

Standaard Uitgeverij, merkezi Antwerp'te bulunan Belçikalı bir kitap ve çizgi roman yayıncısıdır. Standaard Uitgeverij yayıncısı, 2010 yılında Hollandalı grup WPG Uitgevers ile birleşti, ancak isim bir baskı olarak korundu. 2018'de WPG Belçika, Manteau, Davidsfonds ve M-Books dizileri ile standart bir yayıncı olarak tekrar bağımsız oldu.

Kurucular daha sonra WPG Belçika CEO'su Jeroen Overstijns, eski WPG şefi Koen Clement, girişimci Pieter Lambrecht ve De Mensen Maurits Lemmens ve Raf Uten'in kurucu ortaklarıydı. Hollanda ile ilişki, De Bezige Bij ve AW Bruna'nun Belçika Flaman bölgesindeki temsiliyle sağlandı.

2019 yılında Standaard Uitgeverij'in 1 Ocak 2020'de çizgi roman yayıncısı Ballon Media ile birleşeceği açıklandı. Birleştirilmiş şirket Standaard Uitgeverij olarak adlandırılacak. Bu şekilde iki komedi dizisi Gil et Jo, Bob et Bobette bir çatı altında bulunur. Standaard Uitgeverij yayıncısı bastırdı çizgi roman serileri (bazıları fransızca yayınlanıyor) :

Bob et Bobette (Suske en Wiske), Le Chevalier rouge (De Rode Ridder), Bessy, Fanny et Cie (De Kiekeboes), Urbanus, Néron (Nero), F.C. De Kampioenen ve Vertongen & Co. 2005'te Bob et Bobette (Suske en Wiske)'nin 60. yıldönümü, 2007'de Fanny et Cie (De Kiekeboes)'nin 30. yıldönümü, 2008'de Urbanus'un 25. yıldönümü ve 2009'da Le Chevalier rouge (De Rode Ridder)'nin 50. yıldönümü.

Flaman çizgi roman manzarasında popüler çizgi romanlar yayınlamanın yanı sıra, Standaard Uitgeverij yayıncısı sıklıkla P'tits Bob et Bobette (Klein Suske en Wiske), W817, Orphanimo, De grappen van Lambik, Pit ve Puf, Plankgas ve Plastronneke, Amoras gibi yeni girişimleri de başlattı. 13 Şubat 2008'den beri Şirinler (Les Schtroumpfs(De Smurfen))'in albümleri de yayıncı Standaard Uitgeverij tarafından yayınlandı.

DIRK STALLAERT
HEC LEEMANS
NİNO
3
BÜYÜK EJDER
REMZİ KİTABEVİ

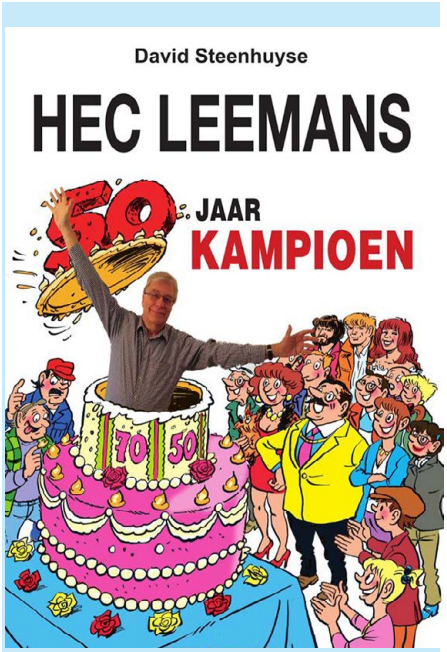

2020 senesinde Hec Leemans 70ci doğum gününü kutlayacak. 50 yıldır çizgi roman dünyasında çalışıyor. 250 çizgi roman albümden fazla bastırdı ve 15 milyon nüsha satıldı.

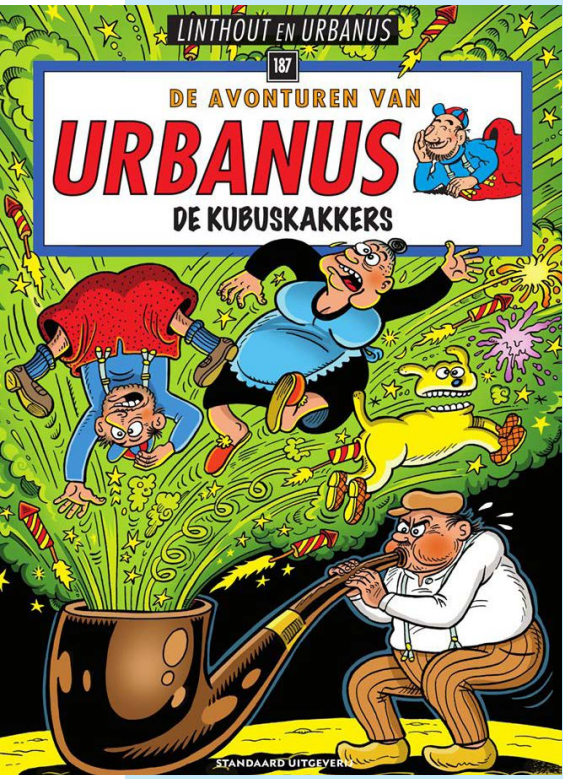

HECTOR LEEMANS

Doğum yeri : Temse (Belçika) Doğum tarihi : 28 Ocak 1950 Flaman çizgi roman yazarı ve çizeridir.

2020 senesinde Hec Leemans 70ci doğum gününü kutlayacak. 50 yıldır çizgi roman dünyasında çalışıyor. 250 çizgi roman albümden fazla bastırdı ve 15 milyon nüsha satıldı. Uzun süredir devam eden iki çizgi romanı *(Bakelandt tarihsel olarak gerçekçi bir seri ve komik serisi F.C. De Kampioenen*) kariyerini belirledi. Hec Leemans ayrıca Circus Maximus, Nino, Kowalsky, Keizer Karel ve W817 gibi çizgi romanların senaristi ve / veya çizeridir.

Aynı zamanda Brüksel'deki Belçika Çizgi Roman Merkezi'nin *(Centre belge de la bande dessinée)* ve orijinal olarak Flaman karikatüristleri ve çizgi roman çizerleri profesyonel derneği olan Comic Strip Guild'in kurucularından birisi dir. David Steenhuyse yönetiminde, Hec Leemans kariyerine devam ediyor ve geçmişte ve şimdi önemli seçimler ve toplantılar, pişmanlık ve memnuniyete dikkat ediyor. Çizgi roman mesleğine ve çizgi roman manzarasına bakışını paylaşıyor.

David Steenhuyse, 2020'de 20 yılını kutlayacak olan Stripspeciaalzaak.be'nin genel yayın yönetmeni. 2009'da **"Belçika Çizgi Roman Merkezi'nde yürüyen bir hikaye anlatıcısı olan Leemans Leemans dan"** *(Leemans de Leemans, un conteur qui a marché au Centre belge de la bande dessinée)* sergisinin küratörü oldu. 2018'de Standaard Uitgeverij *(merkezi Antwerp'te bulunan Belçikalı bir kitap ve çizgi roman yayıncısıdır)* için tam Nino baskısının arka plan dosyasını yazdı.

Stripspeciaalzaak, Belçika Flaman Bölgesinde ve Hollanda'da çok sayıda çizgi roman mağazaların için bir şemsiye kuruluştur. Amacı, ulusal ve uluslararası çizgi roman dünyasını günlük olarak güncellenen web sitesi aracılığıyla bilgilendirmektir.

Hec Leemans'nın ilk ticari çizgi romanı, 1969'da başlayan Circus Maximus'ta bir gag dizisiydi. Bu Hollandalı çizgi romanlar dergisi Eppo'da (1977) ve daha sonra Spirou ile Suske ve Wiske haftalık dergilerinde yer aldı. En çok Bakelandt çizgi romanı ile tanınır. Bu dizinin ilk makalesi 20 Ekim 1975'te Het Laatste Nieuws ve De Nieuwe Gazet gazetelerinde yayınlandı. Senaryolardan Daniël Jansens sorumluydu, ancak onun ölümünden sonra Hec Leemans da senaryolardan sorumluydu.

1990 yılında iki yeni çizgi roman dizisini çıkarttı : Nino ve Kowalsky. 1997'de Hec Leemans, benzersiz FC De Kampioenen serisinden karakterlerle bir dizi çizgi roman üretti. Televizyon dizisinin büyük popülaritesi sayesinde, aynı başlıktaki bu esprili dizi de başarılı oldu. Tom Bouden bu dizide ona yardım etti.

1977'de Hec Leemans ve Daniël Jansens Stripgidsprijs ödüllü *(bugün Bronz Adhemar ödüllü)* aldılar. Bu ödül, Belçika Flaman bölgesinde çizgi roman adına en yüksek ödüllüdür.

LES REINES DE SANG

GREINER ♦ ROMAN ♦ RIZZU

ROXELANE

LA JOYEUSE

VOLUME 1

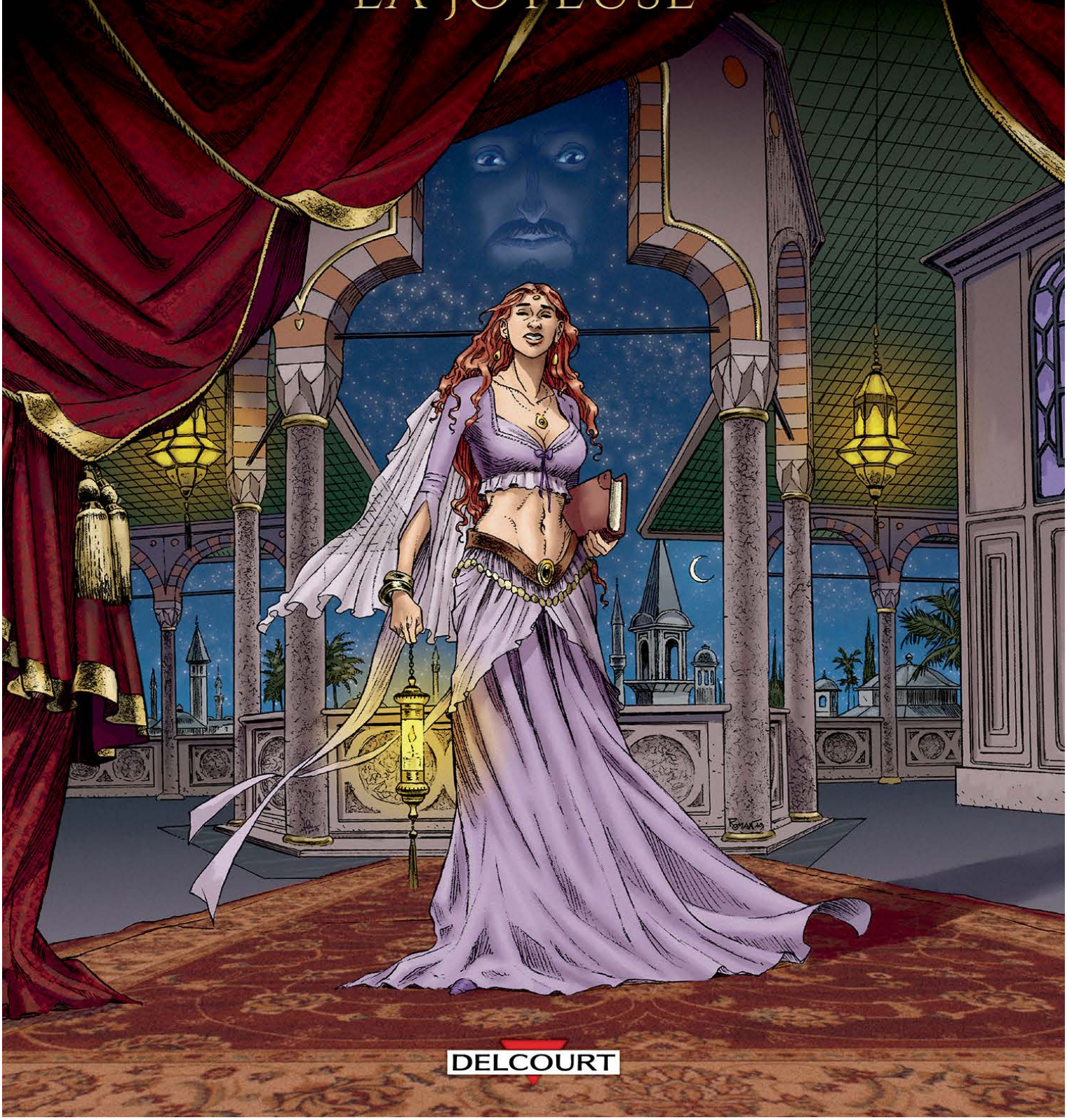

DELCOURT

ROXELANE

Tarihte farklı dönemlere iz bırakan kadınların, Delcourt yayınevinin Kan Kraliçeleri koleksiyonunda keşfedin. Roxelane la Joyeuse, 16. yüzyılın başlarında Kanuni Sultan Süleyman'ın eşi Sultan Hürrem'in hayatına adanmış tarihi bir çizgi romanın ilk cildi.

Yeni bir çizgi roman albümü basımı *(26 Şubat 2020)* : Reines de sang - Roxelane, la joyeuse *(volume 01)* Kan Kraliçeleri– Hürrem sultan *(cilt 01)* **Senarist :** Virginie Greiner, **çizer :** Olivier **Roman ve renklendirici :** Filippo Rizzu **Yayınevi :** Delcourt.

Aliénor 6 cilt, ilk yayın tarihi : 4 nisan 2012, **Frédégonde 2 cilt, ilk yayın tarihi :** 8 ekim 20*14*, **Kleopatra** 3. cilt 22 ocak 2020 tarihte çıktı, **Catherine de Médicis, Les Trois Julia** *(Üç Julia'lılar)*, Constance d'Antioche'den sonra ... İşte Hürrem sultan. Hükümdar, burjuva ya da halkın kadınları, iktidar için susuzluklarını gidermek için hiçbir şeyden çekinmeyecekler…

Tarihte farklı dönemlere iz bırakan kadınların, Delcourt yayınevinin Kan Kraliçeleri koleksiyonunda keşfedin. Roxelane la Joyeuse, 16. yüzyılın başlarında Kanuni Sultan Süleyman'ın eşi Sultan Hürrem'in hayatına adanmış tarihi bir çizgi romanın ilk cildi. Güçlü bir kahraman ve görkemli, çok renkli görüntüler tarafından taşınan iyi tempolu bir hikaye.

Harem, şehvetli ama acımasız bir evren

Kan Kraliçeleri koleksiyonundaki diğer biyografik çizgi romanlarda olduğu gibi, kadın bedenleri oldukça basmakalıp bir şekilde temsil ediliyor. Ancak burada, harem evreninin, bedenlerin erotikleşmesine özellikle iyi borç verdiğini itiraf etmeliyiz. Bu çizgi romanda, Hürrem sultan hırslı ve asidir, yine de alçakgönüllülüğü nasıl göstereceğini biliyor, bu da onu karmaşık ve ilginç bir kahraman yapıyor.

Görkemli dekorasyonlar

Topkapı Sarayı, Bin Bir Gecenin gerçek bir sarayı olarak temsil edilir. Zarif mimari detaylar ve kostümlerin parıldayan renkleri, harem kadınlarının esaretinin üzücü gerçekliği ile tezat oluşturuyor.

Değişken boyutlu çizim kareler kullanarak ve bazen bunları çok estetik bir şekilde kısmen üst üste bindirerek, çizer Olivier Roman ve etkili Virginie Greiner'inin diyaloglarla birleştiğinde eylemi iyi düzenleyen 3D efektler oluşturur. 1ci cildin sonunda, Hürrem sultan padişahnın resmi favorinin statüsüne yaklaşıyor, ancak düşmanları Kanuni Süleyman'ın çevresinde eksik değil. Hürrem sultan hedefine ulaşıp ulaşmayacağını bilmek için 2. cildin beklenmesi gerekecek.

VAGABONDAGE EN CONTRÉES LÉGENDAIRES

Tracnar & Faribol

PAR BENOÎT DU PELOUX

BAMBOO EDITION

TRACNAR ET FARIBOL

Yeni bir macera çizgi roman (Ortaçağ fantezisi) : Tracnar et **Faribol :** tome 1 : Vagabondage en contrées **Légendaires** (**Tracnar ve Faribol :** 1 **bölüm :** Efsanevi Topraklarda Haytalık **Senaryo ve çizim :** Benoît du Peloux, **Yayınevi :** Bamboo **Baskı tarihi :** 25 Mart 2020).

Hayvan çiziminde uzman olan Fransız senarist ve çizer, Benoît du Peloux, Maine-et-Loire'da Longué'de doğdu. Bir çiftçinin oğludur ve pastoral manzaralar, hayvanlar ve özellikle atlar arasında bir ortamda yaşadı. Ekonomik bilimi okumaya başladı. Yalnız desen çizmeyi öğrendi, rotayı değiştirdi ve sanatsal bir mesleğe başladı.

Aksiyon ve sihir dolu bir hayvanlar macerası !

Konsept :

İki karşıt kahraman (iki haydut), Tracnar ve Faribol, sihir, büyücülük ve büyülü varlıkların olduğu bir ortaçağ atmosferinde yaşıyorlar. Biri kurnaz ve sempatik Faribol, diğer aptal ve kötü Tracnar. Sürekli olarak iki haydutumuzu sanrılı maceralara çıkmaya ve beklenmedik şekilde buluşmaya yönlendiren "iyi bir kazık" arıyorlar.

Hayvan çiziminde uzman olan Fransız senarist ve çizer, Benoît du Peloux, Maine-et-Loire'da Longué'de doğdu. Bir çiftçinin oğludur ve pastoral manzaralar, hayvanlar ve özellikle atlar arasında bir ortamda yaşadı. Ekonomik bilimi okumaya başladı. Yalnız desen çizmeyi öğrendi, rotayı değiştirdi ve sanatsal bir mesleğe başladı. Yayıncılarla yaklaştı ve iş kariyerini mizah çizimleri başladı. Bu desenleri bir albüme dönüştürdü "Mes plus belles chasses et Humour à courre". 1993'te Je Bouquine yayınevi için, Marcel Aymé'nin yazdığı Les Contes du chat perché kitabı resimledi.

Onun ilk çizgi roman albümü Triple galop : tome 1 (Dört nala : birinci bölüm) Bamboo yayınevi 27 şubat 2007 senesinde piyasa ya çıkartı. Bu çizgi roman senaryosunun yazarı Michel Rodrigue dir. Evet, atın en güzel fethi insandır. 11 eylül 2019 tarihte, Triple galop 15ci bölümü yayınlandı.

Voir aussi Triple galop Christophe Cazenove (Auteur) Benoît Du Peloux (Dessinateur) Paru le 11 septembre 2019'deki ilk çizgi romanıdır.

Daha sonra Mes plus belles chasses ve Humor à courre albümlerinde toplandı. 1993'te Marcel Aymé'nin Je Bouquine için Les Contes du chat perché'yi resimledi. İki yıl sonra Le Vagabond des limbes dizisinde Godard ve Ribéra'ya yardım etti. 2000 yılında Batı Rüzgar Avrupalılara Açıklanan At Mini Rehberi ve Avrupa'yı yarattı. Aynı zamanda kahramanlık-fantazi üçlemesi Eternity İksiri ve Fairyland Efsaneleri'nin illüstratörünün yazarıdır. Triple dörtnala Bamboo'deki ilk çizgi romanıdır.

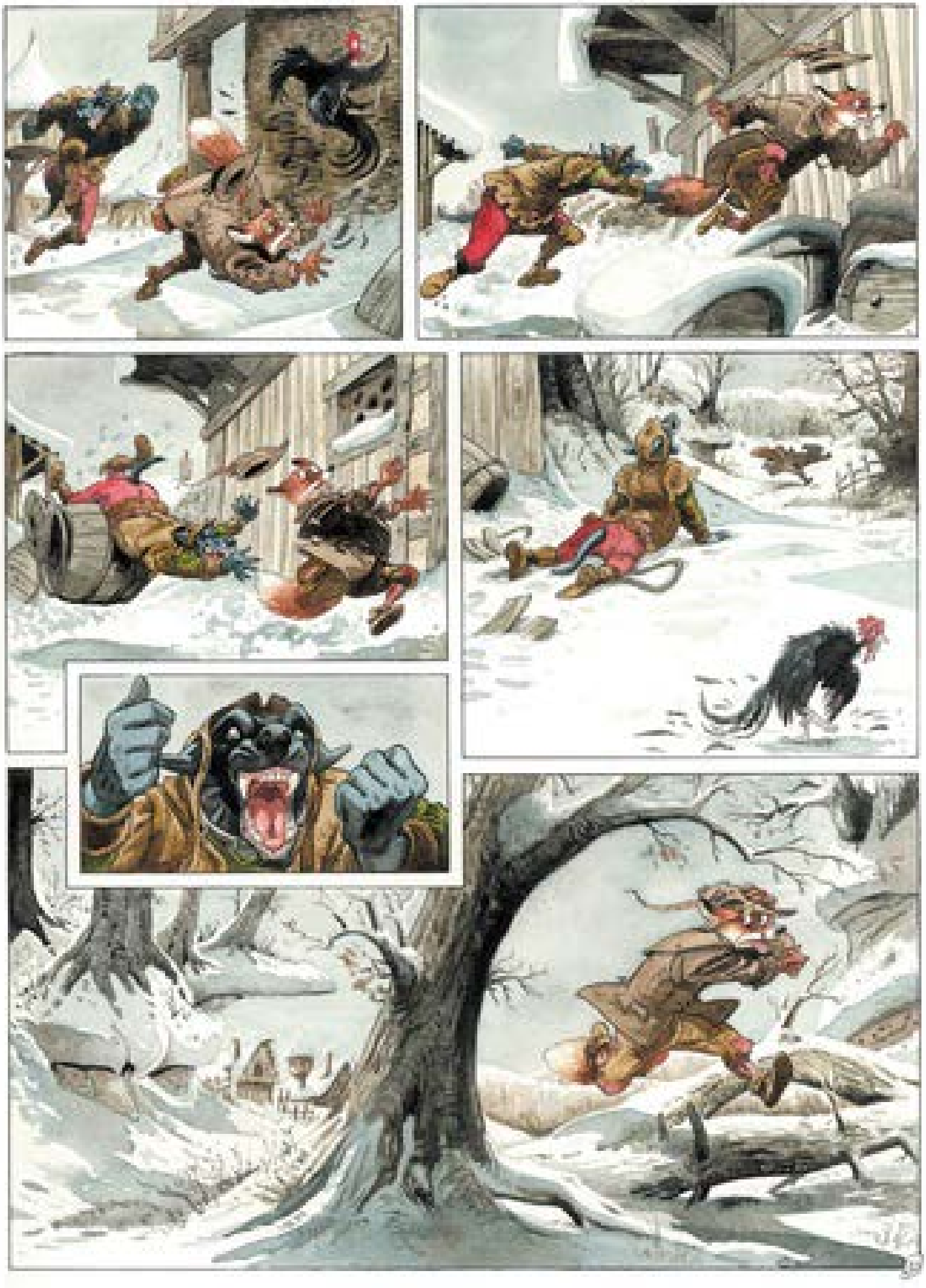

TRACNAR VE FARIBOL

Cilt 1
Çizim: DU PELOUX
Renk: DU PELOUX
Yayın: 25 Mart 2020

Bir zamanlar depresif bir kral vardı.

Bir zamanlar, güce aç bir cadı tarafından baştan çıkarılmasına izin veren depresif bir kral vardı.

Bir zamanlar iki küçük haydut vardı, Tracnar ve Faribol, düşük seviyeli soyguncular, reziller ve vicdansız, yollarının kralın tek kızı Prenses Felicity'nin geçeceğini hayal etmekten çok uzaktı.

Bir zamanlar ruhu Perfidy'de sıkışmış bir prenses vardı.

Bir zamanlar Charles Perrault veya Grimm kardeşlerin tarih yazmaktan hoşlanacağı ve size anlatacağımız bir hikaye vardı.

Dessinateur humoristique, spécialiste du dessin animalier, Benoît du Peloux est né à Longué en Maine-et-Loire. Ce fils d'agriculteur au goût prononcé pour les paysages bucoliques, les animaux et surtout les chevaux, entame des études de sciences économiques. Il apprend le dessin seul, change de cap et se lance dans une profession artistique. Il démarche les éditeurs et débute sa carrière avec des dessins d'humour rassemblés ensuite dans les albums Mes plus belles chasses et Humour à courre. En 1993, il illustre Les Contes du chat perché de Marcel Aymé pour Je Bouquine. Deux ans plus tard, il assiste Godard et Ribéra sur la série Le Vagabond des limbes. En 2000, il crée Le Mini-guide du cheval et L'Europe expliquée aux Européens pour Vents d'Ouest. Il est également l'auteur de la trilogie d'heroic-fantasy L'Élixir d'éternité et l'illustrateur des Légendes de Féerie. Triple galop est sa première BD chez Bamboo.

TRACNAR ET FARIBOL

Tome 1
Dessin : DU PELOUX
Couleur : DU PELOUX
Parution le 25 Mars 2020

Une aventure animalière pleine d'action et de magie !

Il était une fois un roi dépressif.

Il était une fois un roi dépressif qui s'était laissé séduire par une sorcière avide de pouvoir.

Il était une fois deux petits malfrats, Tracnar et Faribol, voleurs de bas étage, roublards et peu scrupuleux, qui étaient loin d'imaginer que leurs chemins allaient croiser celui de la princesse Félicity, la fille unique du roi.

Il était une fois une princesse dont l'âme était prisonnière de Perfidy, la sorcière.

Il était une fois un conte dont Charles Perrault ou les frères Grimm auraient aimé écrire l'histoire et que l'on va vous conter.

TRACNAR & FARIBOL

YAYINCI ARAMA SENARYO

Macera çizgi roman Tarzı: Ortaçağ fantezi Senaryo ve çizim: Benoît du Peloux

IDEA

Ben her zaman tadı vardı ve bence hayvan çekme yeteneği!

Bu yüzden ilk anlatı aşklarıma dönmek için hayvan çizgi romanlarına (Blacksad, pelerinler ve dişler ...) çılgınlıktan yararlanmak ve Perrault masallarının etkisini sindirerek yeni bir modern dizi oluşturmak istiyorum, Daha fazla mizah ile daha fantastik bir macerada Grimm veya Renart'ın romanı!

KAVRAM

İLK ALBÜMÜN SENOPSİSİ:

davetsiz misafir

Bir zamanlar karısının ölümünden beri teselli edilemeyen yaşlı bir kral vardı. Sadece kızı Prenses Elenia, onu hala kasvetli düşüncelerinden uzaklaştırmayı başardı. Ama bir gün, her şeye rağmen, kral yeniden evlendi. Yeni kraliçe Andronice, büyüsü ile onu baştan çıkarmayı başarmıştı. Bu kötülük sadece iktidara gelmek amacıyla kralla evlendi.

Yorgun Kral dışında kızı lehine çekilmeyi planladı. Andronice öğrenir, öfkelenir ve Elénia'yı sonsuza dek Tahttan çıkarmaya karar verir. Ama onu öldürmek istemedi, sadece diğer rol yapıcılara karşı savaşmak zorunda kalmamak için onu oyundan çıkarmak için ... Bu yüzden kurnazlık ve sihirle, onu esir tutmak için prensesin ruhunu yakaladı. bir şişe içinde.

Bu arada kiler umutsuzca boş olan Faribol, yiyecek bulmak için dolaştı. Ve ağzına koymak için bir şey bulma umudunu kaybedince, bir gezgine saldıran haydutlarla karşılaştı. Atından düştü ve dağı savunurken kendini tilkiye doğru hareket ettirdi. Ne bir ne de iki, Faribol atlar ve ilginç bir ganimetten kâr elde etmeyi umarak tam dörtnala koşar. Denine dönerek, seyahat eden yazı tiplerini inceler ve orada, iştah açıcı yiyecek rezervlerinin ortasında bir şişeyi bulur ... Bunun bir likör olduğuna inanarak düşünmeden açar ve odun… tilkimizin ruhu ile prensesin ruhu arasında beklenmedik bir toplantıya neden oluyor… şişenin hapishanesinden Faribol gırtlakına geçiyor…

Biraz berbat haydutla bir arada yaşamak zorunda kalan bir prensesin ruhu, durum oldukça komik ... Özellikle Elénia, yorgun ve çaresiz Faribol'e kadar hoş olmayan yansımalarıyla tilkimizi taciz ettiği için, ve başka bir çözüm göremeden, bedenine dönmesine yardım etmeyi kabul eder.

Yorum İnceleme:
Aynur Kulak

NYARLATHOTEP
Aşırı Derecede Tedirgin Edici Öyküler

Edebiyatta bir korku ustası ile karşı karşıya olduğunuzda, eserlerine de aşinaysanız eğer, daha önce okuduysanız

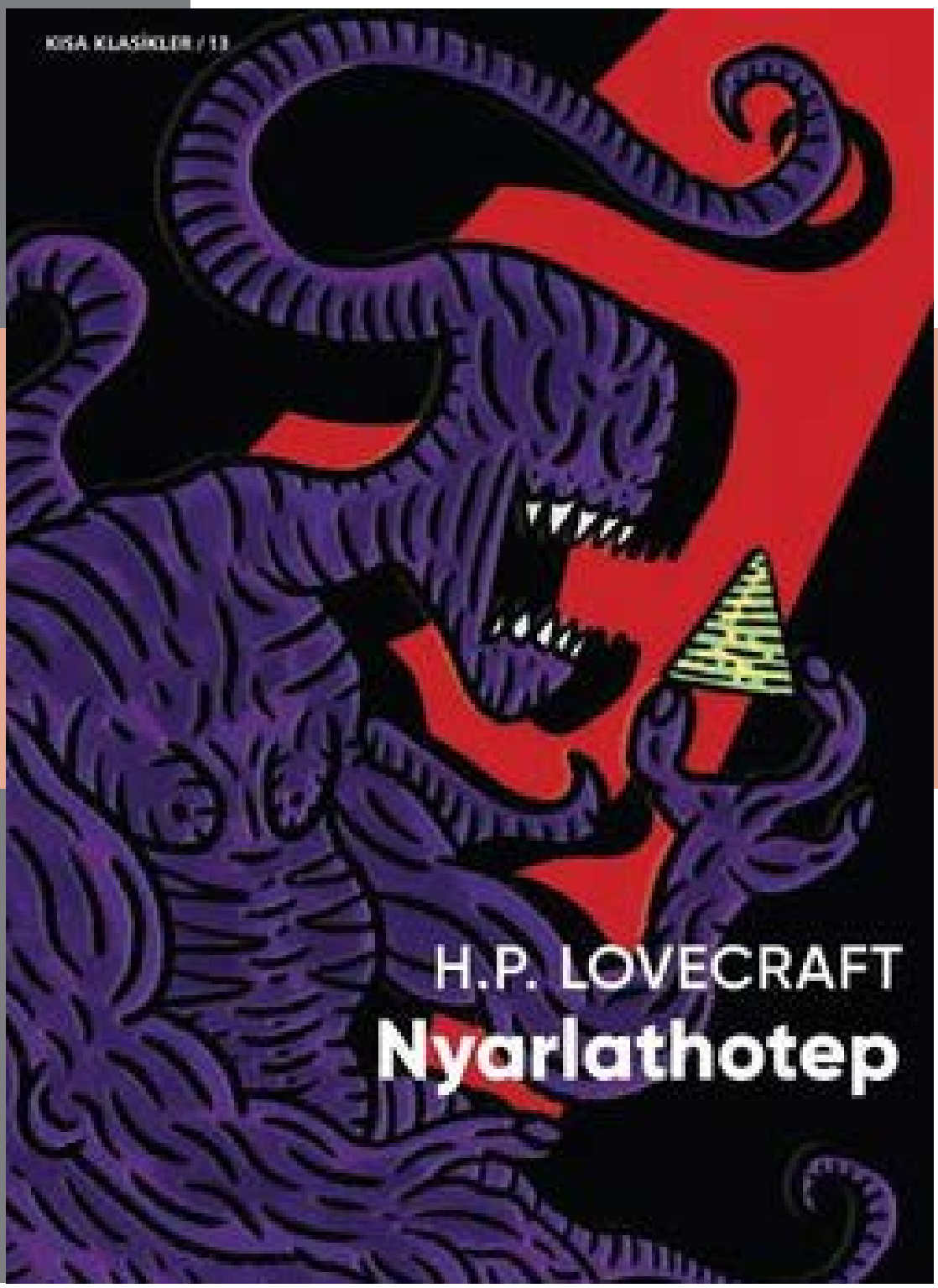

üzerinde onun ismi yazılı olan kitabı cımbızla çekebiliyorsunuz. H.P Lovecraft o yazarlardan biri benim için. Korku ve gerilim sevenler bu ismi çok severler zaten. Yani Lovecraft'ı bilmek için korku türü ile ilginiz olması gerekir. Adger Allen Poe gibi herkesin bildiği bir yazar değildir çünkü. Aynı özel hayatında olduğu gibi biraz karanlıkta kamıştır Lovecraft eserleri. Onun bu her anlamda gizemli olan yanı çok sağlam bir okuyucu kitlesi edinmesine sebebiyet vermiştir.

Nyarlathotep ilginç bir kitap ismi. Zaten kitaba ismini veren Nyarlathotep öyküsü de ilginç. Bir H.P Lovecraft kitabı olan Nyarlathotep korku ve gizem dolu, tekinsiz altı tane öyküden oluşuyor. Bu altı kısa öykü yazarın alacakaranlık üslubunu, hayal gücünü, tekinsiz düşünce yapısını birebir yansıtıyor. Nyarlathotep öyküsünden başlayacağım bir noktaya dikkat çekerek: Bu öykü içinde bulunduğumuz sksıntılı ve zor geçen, virüs, ekonomik bunalım ve toplumsal çıkmazları birebir yansıtıyor. Sanki yazar dünyanın içinde bulunduğu bu günleri ta o zamanlardan birebir görmüş ve yazmış gibi.

Nyarlathotep'i "sürünen kaos" olarak tanımlıyor Lovecraft. Yapacağım alıntı ile ne demek istediğimiz daha iyi anlayacaksınız: "Ne zaman başladığını tam olarak hatırlamıyorum ama aylar önceydi. Herkes dehşetli bir gerilim hissediyordu. Siyasi toplumsal çalkantılar yaşanan döneme, korkunç bir fiziksel tehlikeden duyulan tuhaf ve karanlık endişe de eklenmişti; yaygın ve her şeyi kapsayan bir tehlike, ancak gecenin en berbat kuruntularında insanın aklına hayaline gelebilecek bir tehlike."

Diğer beş öykü de en az yukarıda alıntı yaptığım öykü kadar alacakaranlık, tekinsiz ve dehşet verici . Korkunç Yaşlı Adam, Evdeki Resim, Hafıza, Mahzende, Yüzyılı Sonlandıran Dövüş adındaki öyküleri okuyup bitirdiğinizde korkuya doyuyor hatta kokunun k'sini dahi anmak, aklınıza getirmek istemiyorsunuz. Çünkü Lovecraft'ın düşünce dünyası, zihninin dehlizleri inanılası gibi değil. Korku yoğunluğu hat safhada olan bu öykülerin tek bir zihinden çıkmış olması başlı başına dehşet verici bir durum zaten.

Mesela Evdeki Resim öyküsünü zihnimizde şöyle resmediyor Lovecraft: "Dehşetin peşindekiler tuhaf, uzak yerlere giderler. Ptolemaios'taki yeraltı mezarları ve kabus ülkelerinin oyularak yapılmış mozoleleri de onlar içindir. Ay ışığında Ren kıyılarındaki harap kalelerin kulelerine tırmanırlar, Asya'nın unutulmuş şehirlerine yayılmış taşların altındaki, örümcek ağlarıyla kaplı basamaklardan tereddüt ederek inerler… Tekinsiz ormanlar ve ıssız dağlar onların mabedidir."

Alıntılardan da anlaşılacağı gibi Lovecraft öyküleri seçkisi dehşet verici. Korku evrenimizin ustası olarak nitelendirilen Lovecraft'ın zihninin çalışma biçimi böyle olmasaydı bu birbirinden nefis öyküleri okumuyor olacaktık. Anlattığınız şey ne olursa olsun çok iyi bir anlatıcıysanız eğer, anlattığınız şey korku verici, kaygı uyandırıcı olsa da enin de sonunda hak ettiği değeri buluyor. O yüzden belki de Lovecraft eserlerine merak sarıp okuyanlar en az Lovecraft kadar değerli okuyucular. İsmi dehşet verici olan Nyarlathotep'i okuyun lütfen.

Nyarlathotep

Yazar: H.P Lovecraft

Yayınevi: Can Yayınları

Yayın Tarihi: Şubat 2020

Atilla Bilgen

NE İŞİM VAR BENİM VİETNAM'DA?

SAİGON'DA YILBAŞI!

Ho Chi Minch Havaalanına indiğimizde fena halde sıkışmıştım! Pasaport kontrol noktasına doğru ilerlerken başım havada, gözüm tabelalardaydı, ancak ok işaretleri sürekli ileriyi gösteriyordu. Altıma kaçırmamak için yeni sünnet olmuş çocuklar gibi yürürken bir yandan da "Gel de muasır medeniyetler seviyesine ulaşmış ülkeleri arama.

Ho Chi Minch Havaalanına indiğimizde fena halde sıkışmıştım! Pasaport kontrol noktasına doğru ilerlerken başım havada, gözüm tabelalardaydı, ancak ok işaretleri sürekli ileriyi gösteriyordu. Altıma kaçırmamak için yeni sünnet olmuş çocuklar gibi yürürken bir yandan da "Gel de muasır medeniyetler seviyesine ulaşmış ülkeleri arama. Orada adım başı tuvalet var!" diye söyleniyordum. "Mır mır ne konuşuyorsun öyle?" diye sordu eşim. O sıkıntıyla "Uygarlıkla prostat arasındaki paralellikten bahsediyorum! Biri gelişince diğeri de büyüyor, dolayısıyla tuvalet sayısı artıyor!" diye saçmaladım! Sözlerimin anlamsızlığını sorgulayacağına başını olumlu anlamda sallayıp "Hıiıı" diye mırıldandı. Çişimin gelmesiyle ya acayip filozoflaşmıştım, ya da her zamanki gibi beni ciddiye almamıştı. Hayalci olmadığımdan ikinci olasılığı benimsedim ve dikkatimi lanet olası tuvaleti aramaya verdim. O sırada NeriMAN'ım süpermanım, Arşimet'in "Eureka" diye haykırmasını anımsatan bir sesle "Buldum!"dedi. Tüylerim diken diken oldu, zira derdimi söylemediğim halde sıkıntımı hissetmiş, sessizce arayışıma katılmış ve benden önce bulmuştu! Eeee ne de olsa yıllardır evliydik, artık konuşmadan birbirimizin ne halde olduğumuzu anlıyorduk! Gerçi ben hala anlayamıyordum! "En kısa zamanda bu öküzlükten vazgeçmeliyim." diye içimden geçirip "Nerede hayatım? Çabuk söyle. Dayanacak halim kalmadı." diye sordum. Cep

telefonunun ekranından gözünü ayırmadan "Bazen hakikatten saçmalıyorsun!" dedi. Alnımdan süzülen ter damlacıklarını elimin tersiyle silip adeta ıkınarak "Nasıl yaaa?" diye sordum. Sabır ver Allah'ım dercesine iç çekip "Kızınca da neden kızıyorsun diye sorarsın. Nerede olacak elbette cep telefonumda!"dedi. Tuvalet ve cep telefonu arasındaki bağlantıyı kuramamanın şaşkınlığıyla duraklayıp "Yani?" diye bir kez daha sordum. "Offff… Havaalanlarında bedava internet ağı var. İşte onu buldum!" dedi. Yıkılmıştım, o hayal kırıklığıyla "Benden başka bana dost yok/ Hayatım yıkık şimdi/.Bir cana hasret baktığım/Aynalar kırık şimdi." diye şarkı tutturdum. Gözünü cep telefonundan ayırmadan peşim ıra gelen eşim, sosyal medya hesaplarına öyle bir dalmıştı ki, sitemimi fark etmedi. "Hele bir rahatlayayım telefonunun ayarını bozup çevrim dışı bırakmasan ne olayım?" diye içimden geçirirken birden gözlerim ışıldadı! Aradığım tuvalet tam karşımdaydı. Yüzüme yavaş yavaş yayılan gülümsemeyle kapıyı açıp içeri girdim. Pisuvarda hacet gideren, lavaboda ellerini yıayan cümle çekik gözlü erkek, başlarını çevirip bana doğru baktılar ve onları uygunsuz pozisykonda yakalamışım gibi bağrıştılar.

"Dan ba! Dan ba!" (Kadın! Kadın!)

"Anh ay dang lam gi o day?" (Ne arıyor burada?)

Çekik gözleri kızgınlıktan daha bir çekikleşmişti! Refleks olarak "Ne oluyoruz ulan! Tuvalet değil mi burası? İşeyip çıkacağım!" dedim. Söylenmelerini keseceklerine el kol hareketleri yapınca tepemin tası attı. Altıma kaçırmayacağımı bilsem heriflere dalacağım ama durumum kötü! İşaret parmağımı onlara doğru sallayarak "Ulan bir yere ayrılmayın, işer işemez hesaplaşacağım hepinizle." diye söylenirken, gözlerinin arkamda bir yere kilitlendiğini fark ettim. Merakla gerisin geriye döndüğümde eşimle burun buruna geldim. Elinde telefon sağına soluna bakmadan arkamdan pat diye içeri girmiş, adamların bağrışmaları üzerine kıpkırmızı bir suratla "Sorry. Sorry" diye mırıldanıyordu. "Körün istediği tek göz, Allah verdi çift göz!"diye düşünüp çekik gözlülerin seslerini bastıracak şekilde haykırdım: "What sorry? İt's a scandal! Get Out" Alı al moru mor bir yüz ifadesiyle dışarı çıktığında söylenmeye devam ediyordum "What a shame Buddha's love?"

Dışarı çıktığımda üzerimde NeriMAN'ım süpermanımdan hırsımı almanın ruhsal rahatlığı Sırıtarak yanına gittiğimde "Sakın tek kelime etme."dedi.

"İnternetin şifresini soracaktım hayatım!"

"Kes!"

Pasaport kontrolünden bir çırpıda geçmemiz yetmezmiş gibi, bavullarımıza da hemen kavuştuk. Sonunda şansımız dönüyordu galiba! Dışarı çıktığımızda gruptakiler bıkkın bir şekilde bekleşiyorlardı. Zeynep Hanım ise elinde telefon bir aşağı bir yukarı koşturup duruyordu. Adıesintilerdengelen Hanıma "Hayırdır?" diye sordum.

"Yerel rehber ortalıkta yok. Telefonunu da açmıyor."dedi.

Her şey elbette bu kadar güzel gidemezdi. Bir yerde mutlaka patlayacaktı! Valizimin üstüne oturup bekledim. Yerel rehber yaklaşık yirmi dakika sonra telefonuna cevap verdi, beş dakika sonra da kıpkırmızı bir yüzle "Oh my god! Oh my god!" diye koşarak yanımıza geldi Mazereti yurdum insanına yakışan türdendi! Pasaport kontrolünden bu kadar çabuk çıkacağımızı tahmin edememiş!

Otobüsümüz hareket eder etmez Zeynep Hanım mikrofonu eline alıp her zamanki yerine geçti ve "Ho Chi Minch'e yani eski adıyla Saigon'a hoş geldiniz. Efendim bu şehir bin dokuz yüz yetmiş beş yılına kadar Güney Vietnam'ın başkentiydi. Amerikan savaşından sonra kuzey ve güney birleşince başkent; Hanoi, Saigon'un adı da; Ho Cgi Minch oldu. Ülkenin en kalabalık şehridir, yaklaşık on iki milyona yakın insan yaşamaktadır. Kuzey Vietnam savaş boyunca komünizmden hiç kopmadığından batılı yaşam biçiminden farklıyken, burası uzun süren Amerika işgalinden dolayı hem mimari, hem de sosyal yaşam bakımından başkadır. Şimdi direkt olarak otelimize gideceğiz. Sizden ricam hızlıca bavullarınızı odanıza bırakıp lobiye inmeniz. Malum bugün yılbaşı! Kalabalığa kalmadan akşam yemeğini alacağımız lokantaya vakitlice gidelim." dedi. Zeynep Hanım yerine oturunca başımı pencereye dayayıp etrafımı seyrettim.

Sağımızdan solumuzdan akıl almaz sayıda motosikletler

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

arılar gibi vızıldayarak geçiyordu. Kimsenin kask takarak kendini korumak gibi bir derdi olmamasına karşın, herkesin ağzında toza ve egzoz dumanına karşı maske takılıydı. Başkent Hanoi'nin aksine düzenli ve dinamik şehre benziyordu. İnsanların görünüşü de farklıydı. Kaldırımlarda yerel kıyafetlerle dolaşanlar olduğu gibi, batı modasını yakından takip eden gençler, düzgün giyimli iş adamları, vücutlarını cömertçe sergileyen güzel Vietnamlı kadınlar vardı. Otobüsün penceresinden görebildiğim kadarıyla civarda diğer bölgelerde olmadığı kadar yabancı yatırım ve uluslararası finans şirketlerinin tabelaları vardı. Daldığım düşüncelerden Zeynep Hanımın sesiyle sıyrıldım. "Evet, şimdi iniyor ve hızlıca bavullarımızı odaya bırakıp on dakika sonra lobide buluşuyoruz."

Hızlıca üstümüzü değiştirip akşam yemeğini alacağımız lokantaya doğru yola çıktık. Yürüyerek on dakikalık mesafede olmasına karşın, trafikten dolayı ancak bir saat sonra oraya ulaşabildik. Hanoi'de hepimizi şaşkınlığa düşüren keşmekeşliğin meğerse kendince bir düzeni varmış! Dünyanın her yerinde motosikletliler otomobillerden korkarken, burada motosikletliler otomobilleri sıkıştırıyordu. Buna rağmen arabalar, arı kovanından fırlayan arılar gibi her taraftan gelip her yöne doğru giden motorlara çarpmadan yollarına devam ediyorlardı. Uzun sözün kısası Ho Chi Minch'de sürücüler için hiçbir kural geçerli değildi! Karşıdan karşıya geçmek ise tam bir kâbustu! Trafik ışıkları yok denilecek kadar azdı, olan yerlerde de kimse ışıkları dikkate almıyordu. İnsanlar gözünü karartıp kendilerini caddeye atıyor, gelen araçlara elleriyle dur işareti yaparak karşı tarafa ulaşmaya çalışıyorlardı. Gözlemleyebildiğim kadarıyla en önemli nokta yavaşlamamak veya geri adım atmamaktı. Durakladığınız an bir aracın size vurması neredeyse kesindi. Bu kargaşaya yılbaşının getirdiği telaş eklenince, kendimizi adeta bir korku filminin içinde bulduk!

Bu trafik selinde karsıdan karsıya geçmek başlı başına bir zaferdi ve biz bu gururu yerel rehberimiz sayesinde tattık! Zavallı adam kurbanlık koyun gibi kendini yolun ortasına attı ve kollarını iki yana açıp araçları durdurmaya çalıştı. Gerçi bu da pek işe yaramadı! Araçlar rehberin sağından solundan zikzak çekerek yollarına devam ediyorlardı. Sonunda gözümüzü karartıp "Allah'ım sana geliyoruz!" nidalarıyla kendimizi caddeye attık! Milimetrik aralıklarla etrafımızdan dolanan motorlar eşliğinde karşıya ulaştığımızda, hepimizin korkudan ayakları titriyordu. Kaldırımlarda da rahat değildik, zira bu şehirde kaldırımlar araçların park yeri olarak kullanılıyordu! Aralarından slalom yaparak geçmeye çalışırken, trafikten bunalan motorlar rotalarını bize doğru yöneltti. Gözüne ışık tutulan tavşanlar gibi donakalmıştık. Kendimizi toparlayınca "Ohaaa. Çüşşşş" diye haykırdık. Üzerlerine alınmadan yanımızdan geçip gittiler! Yürüme yolunda sadece motorlar yoktu. Kafasına esen teyze ve dayılar açtıkları tezgâhlarda yemek dâhil akla gelen her şeyi satıyorlardı. Yılmayıp yolumuza devam ettik, ne var ki bu sefer de metro çalışması yüzünden yol daraldı. Tek kişinin bile zorlukla geçebileceği aralıktan, karınca sürüsü gibi bir insan kalabalığı üstümüze üstümüze geliyordu. Mecburen durup bekledik. Kalabalık azalacağına giderek artınca gözümüzü karartıp o curcunanın içine daldık! Lokantanın bulunduğu meydana vardığımızda ortalık ana baba gününe döndü. Hiçbir yöne adım atamıyorduk. Şaşkın bir şekilde etrafımıza bakınırken Zeynep Hanım olaya açıklık getirdi: "Gece yarısı burada havai fişek gösterisi olacak! İzdihamın sebebi bu!" Bir şekilde ilerleyip hedefe ulaştığımızda adrenalimiz tavan yapmış, egzoz kokusundan zehirlenmiş, korkudan yüzlerimiz sararmıştı.

Lokanta bahçe içerisinde, iki katlı güzel bir mekândı, gerçi yaşadığımız bunca stresten sonra her yer gözüme hoş gözükürdü. Masaya oturur oturmaz kuruyan damağımı ıslatmak için Saigon Birası söyledim. Buz gibiydi. Büyük bir keyifle ilk yudumumu içerken, Rakısever Abi törensel bir edayla elindeki poşetten rakısını çıkartıp eşinin ve kendisinin bardağını doldurdu. Anason kokusu masaya dalga dalga yayılırken çekik gözlü garsonlar, artık görmeye alıştığım, ancak bir türlü yiyemediğim Pho çorbasını servis ettiler. Çok su katılmış makarnayla(!) bir süre bakıştık, birbirimizden haz almayınca birama geri döndüm. Rakısever Abi çorba eşliğinde kadehini kaldırınca yüzümü

buruşturdum. Bu halim eşimin gözünden kaçmamış olacak ki, eğilip kulağıma "Ne o canın rakı mı istedi?" diye fısıldadı.

"Rakı, yanında meze varsa güzeldir. Pho ile rakı ne alaka?"

"Tilki uzanamadığı üzüme koruk dermiş!"

"Geç bunları NeriMAN'nım. Madem Vietnam'da Ezine yok, o zaman buz gibi Saigon Birası içeceksin. Haydi, sağlığına." dedim. Kadehlerimizi tokuştururken garson, içinde papaya, havuç, kişniş, fıstık bulunan ve üstüne bolca balık sosu dökülmüş Nom Hoa Chuoi salatasını önümüze koydu. Çatalımın ucuyla tadına baktım, tatlıydı. "Rakı bununla mı içilir?" diye eşime sordum. Haklı olduğumu söylercesine başını sallarken önümüze görünümü lahana sarmasına benzeyen ve adı summer roll olan bir yemek kondu. Kâğıt gibi ince ve sert pirinç yufkasının içine sebze, deniz ürünleri konulup bohça gibi sarılmıştı. Açlıktan gözüm karardığından iki tanesini arka arkaya ağzıma attım. Fena değildi. Ama çıtır bir krepin içine karides ve bilumum baharat eklenerek yapılan dürüm yani onların deyisiyle banh xeo muhteşemdi. Ana yemek olarak Cha Ca geldi. İçinde sotelenmiş balık, dereotu, taze soğan ve buranın olmazsa olmazı noodle vardı. Çatalımın ucuyla bir parça ağzıma attım. Tatsız tutsuz göl balığından yapılmıştı. Tabağımı kenara çekip birama odaklandım.

On buçuğa doğru lokantadan ayrıldığımızda niyetimiz, havai fişek gösterilerinin yapılacağı alanda güzel bir bar bulmak ve yeni yıla orada girmekti. Oraya vardığımızda bunun hayal olduğunu anladık. Tüm mekânlar ve meydan hınca hınç doluydu. Neredeyse tüm Saigon buradaydı! Ve bunca kalabalık yetmezmiş gibi, insanlar gelmeye hala devam ediyorlardı. Bunalmıştım. "Otelimize geri dönüp yeni yılı orada karşılayalım." dedim. Pho çorbası eşliğinde rakı içmenin verdiği kafayla Rakısever Abi ve arkadaşları bu fikrime itiraz ettiler. Onlara göre hala umut vardı! Sizlere hayırlı işler diyerek yanlarından ayrılırken ikinci firemizi verdik. Sadem "Baba bu kalabalık tam bize göre!" diyerek Adem'le birlikte alemlere aktılar. Önde Zeynep Hanım, arkada Fularsızhıncal Abi ve eşi, yanlarında Adıesintilerdengelen Hanım ile oğlu, fonda biz otelimize doğru yola çıktık.

Kalabalığı yara yara ilerlerken yol üstünde bir markette durduk ve her ihtimale karşı bira aldık. Karşıdan karşıya geçerken adrenallerimiz yine tavan yaptı, ama bir şekilde otelimize ulaşmayı becerdik. Bazılarımız üstlerini değiştirmek için odalarına çıkarken, biz asansöre binip sekizinci kattaki bara gittik. Kalabalık ve havasızdı. Boş bir masa bulmak amacıyla etrafımıza bakınırken eşim kolunda çantasını bana uzattı ve "Hayatım şunu odaya bırakasana. Ha madem iniyorsun(!) bari biraları da dolaba koy." dedi. Emir büyük yerden geldiğinden sözünü ikiletmeden bir çırpıda dediğini yaptım. Geri döndüğümde tuvaletin yanındaki masada Fularsızhıncal Abi ile birlikte oturmuşlardı. Sahnede bir adam vardı ve müzik eşliğinde çekiliş yapıyordu. "Hayırdır?" diye sordum. "Az evvel herkese numara dağıttılar. Şimdi de talihlileri belirliyorlar." dedi Fularsızhıncal Abi. "Bence mahsuru yok! Çıktı mı bari bir şey?" diye sordum. Elini havada sallayarak "Nerede bizde o şans." dedi. Sözünü tamamlar tamamlamaz, çantasından bir an önce kurtulmak için beni apar topar aşağıya gönderdiğini unutan eşimden yılın son fırçasını yedim: "İnsan gitmeden önce numarasını alır sonra gider…"

Her tecrübeli koca gibi sessizce başımı öne eğip fırtınanın dinmesini bekledim. Bu arada elimi cebime sokmuştum. Parmaklarımın arasında bir şey hışırdayınca, odaya inerken garsonun verdiği ve bakmadan cebime attığım, sonra da unuttuğum kâğıdı anımsadım. Çıkarıp baktım. Üzerinde bir numara vardı. Sırıtarak "Buna benzer bir şey miydi?" diye sordum.

"Ta kendisi" dedi Fularsızhıncal Abi.

"Bunu nereden buldun?" diye sordu eşim.

"Ben her an her yere yetişirim NeriMAN'ım süpermanım!"

"Yahu buna az önce hediye çıktı."dedi Fularsızhıncal Abi.

Bu sözü duyar duymaz eşim "Arkandan atlılar mı koşturuyordu hemen indin aşağıya? Madem gitmeyi kafana koydun bari numaranı bıraksaydın! Ama nerede sende o düşünce?" diye söylendi.

Susmayacağını bildiğimden "Dırdırını çekeceğime cümle çekik gözlülere kendimi rezil ederim."

diye düşünüp ani bir hareketle sahneye çıktım. Çekilişi yapan adam ve arkasındaki bol dekolteli hostes beni görünce sustular ve soran gözlerle baktılar. Elimdeki kâğıdı sallayarak "I won!" dedim. Adam numaraya baktı ve ardından "Sorry. You are too late." dedi. Elim boş döndüğümde başıma neler geleceğini bildiğimden pes etmedim.

"I have prostate! And I needed to pee! What could I do?" dedim.

Böyle bir yanıt beklemediğinden önce durakaldı, ardından koca bir kahkaha patlattı ve "You are right." dedi. Salondan yükselen alkışlar eşliğinde bol dekolteli hostesin elinden hediyemi alıp masama gittim ve eşime sundum.

İçerisinin havasızlığından ve gürültüsünden bunalmıştım. Üstelik çekik gözlülerde tuvalet kültürü gelişmemişti! Lavaboya girip çıkarken masamıza para bırakmıyorlardı! O sıkıntıyla etrafıma bakınırken bazı insanların asansörün yanındaki asma merdivenden yukarı çıktıklarını gördüm. Ayağa kalkıp peşlerinden gittim. Önüme çıkan kapıyı açıp terasa ulaştığımda ortada kocaman bir yüzme havuzu gördüm. Işıklandırılmıştı ve insanlar şezlonglara oturmuş içki eşliğinde sigaralarını içiyorlardı. Havuzun etrafından dolaşıp cam korkuluğa ulaştığımda nutkum tutuldu. Koca şehir ayaklarımın altındaydı. Hangi yöne baksam şahane bir manzarayla karşılaşıyordum. Oturacak yer bulamadığımız meydan bile tam karşımdaydı. Koşarak aşağıya inip bizimkileri çağırdım. Eşim manzarayı görünce koca bir aferin çekti. Uzun zaman sonra takdir edilmenin mutluluğuyla sırıtırken "Şimdi bir koşu odaya git ve dolaptan soğuk biraları kap gel." dedi. Emir demiri kestiğinde sözünü ikiletmem olanaksızdı. Ne var ki canım fena halde sigara istiyordu. "Bari şu manzaranın eşliğinde bir sigara içip öyle gideyim." dedim.

"Birayla daha keyifli olur hayatım. Durma haydi." dedi.

"Koçum madem aşağıya iniyorsun bizim odaya uğra da hanıma burada olduğumu söyle. Şimdi beni arar, bulamaz, durup dururken başım belaya girer!" dedi Fularsızsızhıncal Abi.

"Ne demek abi. Emrin olur."

Onlar ikinci, biz ise birinci katta kalıyorduk. "Önce eşine uğrar sonra odaya geçerim." diye düşünerek asansöre bindim ve kartımı panele okutup ikinci kat düğmesine bastım. Hareket etmedi. Aynı işlemi bir kez daha yaptım, sonuç değişmedi. Kullanma kılavuzuna bakınca, kartın kaldığın kat ile bar arasında gidip gelmeye yaradığını öğrendim. Sorun etmedim. Önce odaya uğrayıp üç şişe bira aldım, ardından ikinci kata ulaşmak için merdivenlerin bulunduğu kapıyı açıp bir kat yukarı çıktım. Ancak kapı kapalıydı ve dışarıdan açılmıyordu. Mecburen gerisin geriye indim. Kapı arkamdan kapanmıştı. Panikle bir aşağıya daha indim sonuç değişmedi. Yarım saat içinde sekiz kat inip çıktım. Tüm kapıları zorladım. Vurdum duyan olmadı. Bağırdım ipleyen çıkmadı. Yeni yıla dakikalar kala merdiven boşluğunda mahsur kalmıştım! Telefonumu çıkarttım, çekmiyordu. Son bir umutla otoparka indim, sonuç değişmedi. Çaresizce merdivenlere oturup bir bira açtım. Arada yerimden kalkıyor, kapıyı yumruklayarak kafama göre ritim tutuyordum. İkinci birama başladığımda dışarıdan gelen sesler arttı. Saate baktım yeni yıla girmiştik. O moral bozukluğuyla biraya abandım. Şişenin sonunu gördüğümde birisi sesimi duyup kapıyı açtı. Çekik gözlü otopark görevlisiyle öpüşüp birbirimize mutlu yıllar diledik. Üçüncü biramı yeni yıl hediyesi olarak ona verip otoparktan çıkıp otele girdim.

Terasa ulaştığımda havai fişekler patlıyordu. Bizimkilere bakındım. Âdem ve Sadem haricinde tüm ekip birlikteydi. Fularsızhıncal Abi, merdivenlerde mahsur kalmama sebep olan eşini kucaklamış dans ediyor, eşim, Adıesintilerdengelen Hanımla kadeh tokuşturuyor, Zeynep Hanım gülümseyerek onlara bakıyor, Rakısever Abi ve ekibi garsonların dağıttığı şampanyayı içiyorlardı. Eşim beni görünce sarılıp yeni yılımı kutladı ve "Nerede kaldın hayatım." dedi. Başımdan geçenleri anlatsam da inanmayacaktı. "Tuvaletteydim!" dedim.

"Desene senen hep tuvalette geçecek!"

"Yapacak bir şey yok. Bu arada biraları bitirdim."

"Üzüldüğün şeye bak. Arkandan bedava bira dağıttılar. İstemediğin kadar var."

Bire doğru Zeynep Hanım "Hepiniz buradayken bir kez daha hatırlatayım. Yarın kalkış altı buçukta. Hepinize tekrar mutlu yıllar." dedi ve itirazlarımızı dinlemeden yanımızdan ayrıldı.

Devam edecek...

Bünyamin Tan

İstanbul Üsküdar'da dünyaya gelmiş olan yazarımızın asıl adı Mehmet Reşat'tır. Babası İbrahim Nuri Bey, askerî doktordur. Annesi Erzurum Valisi Mareşal Yaver Paşa'nın kızı Lütfiye Hanım'dır. Erenköy Kız Lisesi'nde öğretmenliği sırasında tanıştığı Hediye Hanım'la evlenmiş ve bu evlilikten Ela adında bir kızı dünyaya gelmiştir

Reşat Nuri Güntekin'den Bir "Aşk-ı Memnu" Hikâyesi

DENİZ BANYOSU

İstanbul Üsküdar'da dünyaya gelmiş olan yazarımızın asıl adı Mehmet Reşat'tır. Babası İbrahim Nuri Bey, askerî doktordur. Annesi Erzurum Valisi Mareşal Yaver Paşa'nın kızı Lütfiye Hanım'dır. Erenköy Kız Lisesi'nde öğretmenliği sırasında tanıştığı Hediye Hanım'la evlenmiş ve bu evlilikten Ela adında bir kızı dünyaya gelmiştir. Babasının memuriyeti sebebiyle eğitimine farklı okullarda devam eden Reşat Nuri, bu sayede Anadolu'nun farklı yerlerini görme ve insanlarını tanıma fırsatı yakalar. Üniversitesi sınavını kazanarak İstanbul Darülfünun Edebiyat şubesini girmeye hak kazanır ve küçüklüğünden beri tutkunu olduğu edebiyatla daha yakından uğraşmaya başlar. Babasının Doğu ve Batı klasiklerinden oluşan karışık kütüphanesi bu çocuk yaşta onda edebiyata merak oluşturmuştur. Bunun yanı sıra lalası Şakir Ağa'nın anlattığı masallar, halk hikâyeleri de bunda etkili olur. Yine çocukluk yıllarında Çanakkale'de kadınların akşamları okudukları romanlar da sanatçının bu edebi yönüne tesir eder.

Halit Ziya Uşaklıgil'in Aşk-ı Memnu romanını bilmeyenimiz yoktur. Genç bir kadınla evlenen Adnan Bey, yalısında oğlu gibi büyüttüğü, öğrenimini ve terbiyesini kendine vazife bildiği Behlül adında genç ve bıçkın İstanbul delikanlısıyla yaşamaktadır. Bir süre sonra bu genç kadın Bihter ile Behlül arasında bir yasak aşk başlar ve olaylar trajik bir sonla biter. Reşat Nuri Güntekin'in Deniz Banyosu adlı kısa öyküsünde ise benzer bir hikâye İbrahim Bey ve yeğeni Arif arasında geçmektedir. Fakat bu eserde olaylar son derece mizahi bir dille kaleme alınmıştır. Eser, 1919 yılında İstanbul'da Türk Dünyası Matbaası'nda basılmıştır. 10 sayfalık olan bu eserin içerisinde Ömer Seyfettin'in Köroğlu Kimdir? adlı şiiri de bulunmaktadır. Türk Dünyası Gazetesi'nin bir hediyesi olarak basılmıştır. İşte o hikâye…

Deniz Banyosu

Temyiz azalığından mütekait İbrahim Baha Bey'in Mühürdar'daki evinde şık bir salon… Vakit öğleye doğru… İbrahim Bey hâlâ gecelik entarisiyle nargile içerek gazete okuyor. Hizmetçi odaya uzun boylu, beyaz bıyıklı bir misafir getirir.

İbrahim Bey – Vay aziz doktor… Hangi rüzgâr attı seni buralara?

Doktor – Kızıltoprak'tan bir hastadan dönüyordum da…

İbrahim Bey – Öyle ya… Yolun düşmeli ki bizi hatırlayabilesin.

Doktor – Vaz geç canım. Biz seninle şöyle böyle kırk senelik arkadaşız. Her zaman gelip görmek isterim ya. İşim başımdan aşkın yoksa. Fakültedeki dersler… Sonra hastadan hasta koşmak… Yaşamak öyle güçleşti ki… (yorgun yorgun koltuğa yaslanarak) Bu yaşımda bu terazi bu sıkleti çekmiyor vesselam.

İbrahim Bey – Ne yaparsın, hayat… Çiğnemeden yutulur mu?

Doktor – Veririz veririz. Misali de sen… Allah versin yükünü tuttun. Evinde yan gelip oturuyorsun.

İbrahim Bey – Yok ama ben böyle gayrı meşru vasıtalarla…

Doktor – Vallahi parayı nasıl kazandığını bilmiyorum. Fakat kazanmak için ne yaptınsa gayet iyi ettin. Kendin de rahat yaşıyorsun, çoluk çocuğun da, hele bahusus yeğenin de…

İbrahim Bey – Ha iyi dedin. Tıp fakültesinde bizim Arif'in hocasısın değil mi?

(4) Doktor – Zannederim.

İbrahim Bey – (gözlerini açarak) Nasıl zannedersin? Emin değil misin?

Doktor – Vallahi senede iki kere yüzünü ya görüyorum ya görmüyorum.

İbrahim Bey – Bak çapkına… Bense bu sene sınıfı birinci olarak geçiyor diye daha dün biradere mektup yazdım.

Doktor – Tabii kendinden menkul rivayet üzerine…

İbrahim Bey – Eski bir adliye memuru kolay kolay da aldatılmaz ama…

Doktor – Onlar külâhı şeytana ters geçiren takımdan. Mektebin semtine bile uğramıyor. Mesela bugün sen onu derste zannediyorsun değil mi?

İbrahim Bey – Öyle ya… Bu sabah bir cenaze üzerinde teşrih ameliyatı yapacaklarını söyledi.

Doktor – (kahkahayla gülerek) Sen bir saat evvel benimle arkadaşlık edeydin teşrih ameliyatını ne neviden cenazenin üstünde tatbik ettiğini görürdün.

İbrahim Bey – Vaz geç Allah aşkına…

Doktor – Şaka söylemiyorum billahi… Hastamdan çıkınca saate baktım. Öğleye bir hayli vakit var. Hava gayet güzel… Haydi caddeden gidip arabaların tozunu yutacağıma kendi kendime bir kır âlemi yapayım dedim. Cigaramı yaktım. Fikirtepesi'nden vurdum. Birader orası da ne tuhaf yer olmuş. Sanki Fuzuli'nin, nasıldır o bakayım, "Sahralarında bin Leyla işvebaz."

İbrahim Bey – *(okuyarak)* "Sahn-i sahrâsında biñ Leylî vü Mecnûn cilve-ger / Kûh-sârı üzre biñ Ferhâd ü Şirin bâde-hâr."

(5) Doktor – Hah işte öyle. Adım başında salkım salkım sevdazedeler… Kimi ağaçların dibine oturmuş kimi uzaktan mendil sallar, ah ve vah eder. Her ne ise… Oradan geçerken ağaçlardan birinin altında ne göreyim? Senin Arif… Göğüs bağır açık, gözler süzgün, aguşunda nazlı canan…

İbrahim Bey – Vaz geç Allah aşkına… İmkânı yok.

Doktor – Mamafih pek inanılmayacak, masal okumuyorum zannederim. Otuz sene evvel yediğimiz haltları bir aklına getirirsen…

İbrahim Bey – İyi azizim ama… Hele bir tahsilini bitirsin. Ne ise sonra?

Doktor – Sonrası ne olacak? Arif öyle serbest ki olur şey değil. Yanındaki kadının yüzünü göremedim. Fakat belli ki enfes bir parça… Mamafih netice itibariyle aferin köfte hora…

İbrahim Bey – Haydi bırak efendim Allah aşkına… Ben onun tahsili için su gibi para dökeyim, o gece gündüz karı peşinde dolaşsın. Olmaz efendim, yağma yok efendim. Gelince kulaklarını çekmeli. Seni görmedi mi?

Doktor – Gördü ve fena halde bozuldu. Hemen pardesüsünü kadının üstüne attı. Sanki benim gözüm görmüş gibilerde.

İbrahim Bey – Hay Allah müstehakını versin. Yok kulaklarını çekmek farz oldu çapkının.

Bu esnada kapı açılır. İbrahim Bey'in genç zevcesi Afife Hanım çarşaflı olduğu halde birden bire içeri girer. Doktoru görünce hafif bir sayhayla kaçmak ister.

İbrahim Bey – Gel Afife. Yabancı değil. Tanımadın mı doktor beyi ayol?

Afife – (doktora selam vererek) Bonjur doktor bey…

(6) *Doktor* – Bonjur hanımefendi.

İbrahim Bey – *(doktora)* Afife on beş günden beri muntazaman her sabah denize giriyor. Öyle yaradı ki deniz ona. Bütün o titizlikleri, iştihasızlıkları filan geçti.

Doktor – Tabii, denizin büyük faziletleri vardır. Ancak ifrata vardırıp da ihtiyatsızlık etmemeli.

Afife – *(hafifçe bozularak)* Tabii… Tabii… Müsaade ederseniz… *(Afife odadan çıkar).*

Doktor – İlk zevcenin vefatından sonra kendinden yirmi beş yaş küçük bir kadınla evlendiğine canım sıkılmıştı ama Afife Hanım'ı görünce fikrimi değiştirdim.

İbrahim Bey – Afife bir melektir.

Doktor – Öyle… Öyle…

Kapı tekrar açılır. Arif içeri girer. Delikanlı doktoru görünce birden bire rengi atar, dudakları titremeğe başlar.

İbrahim Bey – *(birdenbire kaşlarını çatarak sert bir sesle)* Aferin Arif… Ben sana evlat muamelesi edeyim, tahsil ve terbiyene bu kadar para sarf edeyim de sen bana bu işi et.

Arif – (perişan bir telaş içinde adeta ağlayarak) Amca… Size namusun üzerine yemin ederim ki doktorun yanımda kadın… pek çok benzemekle beraber… yengem değildi

Dipnot

Biyografi

Cumhuriyet dönemi edebiyatında önemli bir yeri olan Çalıkuşu, Yeşil Gece ve Anadolu Notları gibi eserlere imza atmış roman, öykü ve oyun yazarıdır. Müfettişlik görevi ile Anadolu'da gezdiği için Anadolu insanını yakından tanımıştır.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

(25 Kasım 1889, İstanbul - 7 Aralık 19561, Londra)

Cumhuriyet dönemi edebiyatında önemli bir yeri olan Çalıkuşu, Yeşil Gece ve Anadolu Notları gibi eserlere imza atmış roman, öykü ve oyun yazarıdır. Müfettişlik görevi ile Anadolu'da gezdiği için Anadolu insanını yakından tanımıştır. Eserlerinde Anadolu'daki yaşamı ve toplumsal sorunları ele almış; insanı insan-çevre ilişkisi içinde yansıtmıştır.

Çalışma Yöntemi Hakkında

Bütün romanlarının tiyatro halinde senaryoları olduğunu söyleyen Reşat Nuri, Hikmet Feridun'la yaptığı bir konuşmada çalışma yöntemlerini şöyle açıklar:

«"Roman ve hikâye yazarken konunun evvela asıl canlı noktası, amudi fıkarisi (belkemiği) gelir. Bu amudi fıkaridir ki bana yazmak arzusunu verir. Bu bazen bir vak'a olur, beni alâkadar eden bir vak'a.. Fakat çok kere pek alakadar olduğum insan tipi. (Şu vak'ayı veya şu insanı, şu tipi yazayım) derim. Bu suretle eserin iki adımı atılmış olur. Mevzuu pek iptidai bir şekilde fikrime gelir. Hiçbir zaman hemen derhal bu mevzunun planını yapıp da yazmağa başladığım vaki değildir. Bulduğum mevzuu zihnimde bir köşeye atarım. Onun francala hamuru gibi kendi kendine kabarması için uzun müddet bırakırım. Çok defa aradan birçok senelerin geçtiği de vakidir. Bu müddet zarfında mevzua bazı ilaveler yaparım. Bazı kısımlarını tayyederim, atarım, çıkarırım. Vakaları retuş ederim. Tipleri develope ederim (geliştiririm).. Yazma işine başladığım zaman da çok muntazam çalışırım. Romanın sonunu nasıl bitireceğimi tayin etmeden yazıya başlamam. Evvela umumi bir şema yaparım. Fakat eser henüz definitif (kesin, belirli) olmamıştır. Ortada şahıslar vardır, vakalar vardır, eserin ana hatları vardır. Fakat yazmaya başladıktan

sonra şahıslar ekseriyetle hüviyetlerini değiştirirler, evvelce hiç düşünmediğim vak'alar, yeni şahıslar gelir. (Muhit dergisi, 1933; anan: Muzaffer Uyguner, Reşat Nuri Güntekin, Ağustos 1967) Kişilerine sevgiyle sokulan bir romancıdır Reşat Nuri. Genellikle onların gerçek yaşamlarındaki en belirgin özelliklerini yitirmeden yansıtmaya çalışır. Gözlem yeteneği yaşama çok geniş bir perspektiften bakma imkânını sağladığı için romanları geçiş dönemi yaşayan ülkemizden "insan manzaraları" çizme başarısına ulaşmıştır."»

Reşat Nuri Güntekin Romanları

Gizli El (1922)
Çalıkuşu (1922)
Damga (1924)
Dudaktan Kalbe (1925)
Akşam Güneşi (1926)
Bir Kadın Düşmanı (1927)
Yeşil Gece (1928)
Acımak (1928)
Yaprak Dökümü (1930)
Kızılcık Dalları (1932)
Gökyüzü (1935)
Eski Hastalık (1938)
Ateş Gecesi (1942)
Değirmen (1944)
Miskinler Tekkesi (1946)
Harabelerin Çiçeği (1953)
Kavak Yelleri (1961)
Son Sığınak (1961)
Kan Davası (1961)

Hikâyeleri

Roçild Bey (1919)
Eski Ahbap (1919)
Sönmüş Yıldızlar (1923)
Tanrı Misafiri (1927)
Leyla ile Mecnun (1928)
Olağan İşler (1930)
Aşk Mektupları
"Boyunduruk"

Oyunları

Hançer (1920)
Eski Rüya (1922)
Ümidin Güneşi (1924)
Gazeteci Düşmanı, Şemsiye Hırsızı, İhtiyar Serseri (1925, üç oyun)
Taş Parçası (1927)
Yeşil gece (1928)
İstiklâl (1933)
Hülleci (1933)
Yaprak Dökümü (1971)
Eski Şarkı(1971)
Balıkesir Muhasebecisi (1953)
Tanrıdağı Ziyafeti (1954)
Bir Köy Öğretmeni
Çalıkuşu 2
Kavak Yelleri

Gezi Yazısı

Anadolu Notları (Cilt 1: 1936, Cilt II: 1966.)

CAĞALOĞLU'NDAN FRANSA'YA KARAOĞLAN'DAN YANDIM ALİ'YE BİR ULU ÇINAR

SUAT YALAZ

Türk çizgi romanının yaşayan efsanesi Suat YALAZ'ı bir ay önce, 3 Mart 2020 tarihinde kaybettik. Resimli romancılığının yanı sıra sinemacılığı, yazarlığı, girişimciliği, entelektüel birikimiyle koca bir çınardı. Yaşamı boyunca hiç durmadı, çalıştı ve üretti. 88 yıla sığdırdığı sayısız eser, bu koca çınar adına soluk alıp vermeye devam edecek.

1932 yılında Kırşehir'in Çiçekdağı ilçesinde doğdu. Babası memur olduğu için, gençliğinin ilk yılları Denizli, Adana, Kayseri illerinde geçti. İlk karikatürü, 16 yaşındayken Erciyes Postası gazetesinde yayınlandı. Gönderdiği karikatürler Amcabey ve Aydede dergilerinde yayın şansı buldu. Yine aynı yaşlarda iken amatör bir ruhla, kurşun kalemsiz çizilen İkizler Çiftliği adlı 80 sayfalık bir çizgi roman hazırladı.

Üniversite eğitimi için 1950 yılında İstanbul'a yerleşen YALAZ, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Öğrencilik yıllarında günlük gazete ve haftalık mizah dergilerinde yeni akım karikatüristlerden biri olarak dikkat çekti. 1950'de, Hafta dergisinde haftalık karikatürleri yayınlanmaya başladı. 1951'de Milliyet gazetesinde karikatürleri çıktı. Aydede'nin karikatür yarışmasında ikinci oldu. Aynı yarışmanın birincisi olan Ferruh DOĞAN'la bu süreçte tanıştı. Dolmuş, 41Buçuk, Akbaba dergilerinin yanı sıra günlük gazetelere de karikatürler

Elvan ADIGÜZEL

çizdi. Tercüman gazetesine, Alex RAYMOND'dan esinlenerek Haydutun Kızı'nı çizdikten sonra, Dedektif Nik'ten esinlenerek başka bir çizgi roman daha hazırladı. Devamında, bir süre, o dönem popülerleşen Mayk Hammer'ı çizdi. Bu çalışmaları, bir Jack LONDON hikayesinden uyarladığı Dağdan İnme adlı çizgi romanı izledi.

1959 yazında Abdullah Ziya KOZANOĞLU'nun çıkarttığı Vatan gazetesinde, yıllar önce amatörce çizmiş olduğu İkizler Çiftliği adlı çizgi romanı yayınlandı ve aynı dönem KOZANOĞLU'nun yazdığı Attila'nın Oğlu Dengiz'i resimlemeye başladı. Böylelikle karikatürden resimli romana geçmiş oldu.

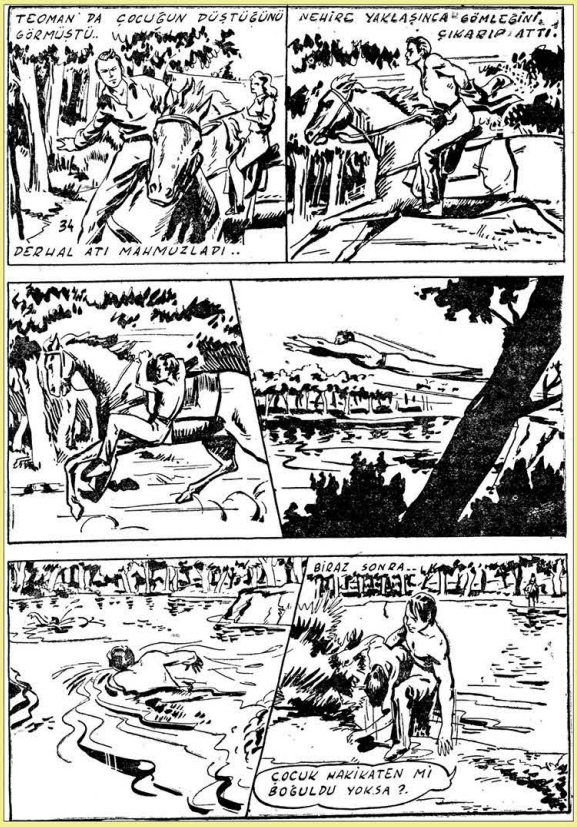

16 yaşında çizdiği İkizler Çiftliği, 1959'da Akşam gazetesinde tefrika edildi.

Dağdan İnme, Mayk Hammer ve Attila'nın Oğlu Dengiz'den örnek bantlar.

1950-1960 Kronoloji

- 1951'de Aydede mizah dergisinin düzenlediği karikatür yarışmasında ikincilik,
- Hafta dergisi, Milliyet gazetesi, 41Buçuk mizah dergisi, Aydede mizah dergisi, Dolmuş mizah dergisi, Akbaba mizah dergisinde karikatürler,
- Tercüman gazetesinde Haydutun Kızı adlı çizgi roman,
- Mayk Hammer ve Dağdan İnme çizgi romanları,
- Vatan gazetesinde İkizler Çiftliği adlı çizgi roman,
- Abdullah Ziya KOZANOĞLU'nun yazdığı Attila'nın Oğlu Dengiz'in çizimleri.

1960'ta Ratip Tahir BURAK, Akşam gazetesinde Kırk Şehitler Kalesi'ni tamamlamış, dinlenmek için izin istemişti. Bu süreçte Malik YOLAÇ, KOZANOĞLU'nun tavsiyesi üzerine YALAZ'ı çağırdı. KOZANOĞLU'nun yazdığı Cengiz Han'ın Hazineleri adlı eserin çizim işini üstlenen YALAZ, hikayeyi başarıyla resimledi. Suat YALAZ'ın ifadesine göre, Akşam gazetesinin 3000 olan tirajı, bu dönemde 130 binlere ulaştı. Çizimleri hazırlamakla yetinmeyip senaryolara da müdahale etmeye başlayınca, KOZANOĞLU ile kısa süreli bir sorun yaşadı. YALAZ'ın işi bu dönemde Galip BÜLKAT'a verildi ama okuyuculardan gelen tepkiler üzerine YALAZ tekrar işine döndü. Bu olay YALAZ'ın, çizdiği hikayelerin senaryolarında dolaylı da olsa söz sahibi olmasını sağladı ve KOZANOĞLU onu, senaryoya yaptığı müdahalelerinde serbest bırakmak zorunda kaldı.

Cengiz Han'ın Hazineleri, okuyucu indinde ziyadesiyle kabul görünce, hikaye devam ettirildi ve böylelikle Kaan macera serisi başlamış oldu. Yaklaşık 750 sayfalık bir Kaan külliyatı ortaya çıktı ve tamamı 1962-1963 aralığında Atlas Kitabevi tarafından 9 albümde toplandı.

Kaan Macera Listesi

Cengiz Han'ın Hazineleri
Tibet Canavarı
Altın Saçlı Kız
Kız Kulesi Kahramanı
Hülagü'nün Gözdesi
Ağahan'ın Yüzüğü
Alangoya'nın Ölümü
Altın Hançer
Bozkurt'un İntikamı

KOZANOĞLU'nun Akşam gazetesinden ayrılması, Kaan'ın sonlanmasına neden oldu. Gazetede kalan YALAZ'dan, tarihi bir kılıçlı kahraman çizmesi istendi. KOZANOĞLU'nun rızasını da alarak, genel çerçevesi itibariyle Kaan'a benzeyen bir kahraman yarattı YALAZ. Hikayeleri, tiplemeleri ve çizimleri ile Kaan'ı oldukça yakından okşayan bu kahraman Karaoğlan'dı ve kısa süre sonra Kaan'la bağlarını tamamen koparark kendi yolunu belirledi, ka-

Solda, 1959'da tefrika edilen Cengiz Han'ın Hazineleri; sağda, Atlas Kitabevi'nin bastığı Kaan serisinin ilk albüm kapağı görülüyor.

1959'da müstakil bir hikaye olarak tefrika edilen Cengiz Han'ın Hazineleri, hikayenin esas oğlanı Kaan'ın bir seriyal çizgi roman kahramanı olmasına vesile oldu. KOZANOĞLU&YALAZ ortaklığında ortaya çıkan Kaan maceraları, 1962-1963 aralığında Atlas Kitabevi'nce yayınlanarak, 9 Kaan albümünde toplandı. İlk kitap Cengiz Han'ın Hazineleri idi ve gazetede tefrika edildiği dönemde Galip BÜLKAT tarafından çizilmiş sayfalar bu albümde yer almadı. Ayrıca bu hikaye iki albüme ayrılarak basıldı. Aslında serinin 2. albümü olan Tibet Canavarı, bahsi geçen serüvenin devamıdır. Bu açıdan bakıldığında, toplamda 8 adet Kaan macerasının olduğu da söylenebilir.

rakterini oluşturdu. 1962 yılında başlayan Karaoğlan macerası günümüze dek devam edecek, bu sempatik delikanlı, YALAZ'la uzun yıllar simbiyotik bir yaşam sürecekti.

Karaoğlan'ın gazetedeki başarısı Suat YALAZ'ı yüreklendirdi ve 1963 yılında 36 sayfalık, siyah-beyaz, haftalık bir Karaoğlan dergisi çıkartmasına vesile oldu. Dergi sadece 17 sayı devam edebildi ve bu süreçte 4 macera yer aldı seride.

Suat YALAZ Karaoğlan Filmleri

Altay'dan Gelen Yiğit 1965
Baybora'nın Oğlu 1966
Camoka'nın İntikamı 1966
Bizanslı Zorba 1967
Yeşil Ejder 1967
Camoka'nın Dönüşü 1968
Samara Şeyhin Kızı 1969

1964'te Resimli Roman Ajansını kuran Suat YALAZ, Karaoğlan'ı bir kez daha haftalık dergi formatında yayınlamaya başladı. Yolculuk bu kez daha uzun sürdü ve 1967 yılına dek devam eden 186 sayılık başarılı bir maratona dönüştü. Bu maratondan elde ettiği maddi geliri, hep hayalini kurduğu sinema güzergahına sevkeden YALAZ, 1965'te Altay'dan Gelen Yiğit, 1966'da Baybora'nın Oğlu ve Camoka'nın İntikamı, 1967'de Bizanslı Zorba ve Yeşil Ejder olmak üzere toplam 5 Karaoğlan filmi çekti. YALAZ Bu filmlerde, henüz tanınmayan genç bir oyuncu olan Kartal TİBET'i Karaoğlan rolünde oynatarak Türk sinemasına kazandırdı. Kartal TİBET'in başka bir yapımcı ile Karaoğlan filmi çevirmesi, ikilinin kazandığı başarının da sonunu getirdi ve yollarını ayırdılar. YALAZ bu süreçte, kendinden izinsiz Karaoğlan filmi çeken yapımcıyı mahkemeye verdi ve uzun süren bir mücadeleden sonra davayı kazandı. Bu dönem yayınlanan 186'lık seri, fasiküllerin birleştirilmesi suretiyle 44 adet cilt içerisinde yeniden satışa sunuldu.

1965'te, dönemin Playboy'u sayılabilecek erotik bir dergi olan Salıncak'ı çıkarttı. Sadece kapağı ve orta sayfası renkli olan bu dergi, yaklaşık 30 sayfa civarındaydı ve yabancı kaynaklardan alınan erotik kadın resimleri ve magazin haberlerini içeriyordu. Sonraları, sayfaları içerisinde kısa çizgi roman örneklerine de yer veren Salıncak, Suat YALAZ'a maddi anlamda katkı sağladı. Dergi, bildiğim kadarıyla 3 yıl boyunca yayınlandı.

1968'de Camoka'nın Dönüşü'nü filme alan YALAZ, 1969'da, Başrolünü Kuzey VARGIN'ın oynadığı Samara Şeyhin Kızı filminden sonra, yaşadığı maddi zorluklardan dolayı sinema sektöründen çekildi.

1967 Ağustosunda, Resimli Roman Ajansı adına başlayan ve kısa bir süre sonra künyede önce Galip YAVAŞÇA ve ardından Muhtar YAVAŞÇA adlarının yer aldığı, 1970 yılına dek 151 sayı boyunca devam edecek olan yeni bir Karaoğlan serisi başladı. Bu seri, fasiküllerin birleştirilmesiyle 47 adet cilt olarak da ayrıca piyasaya sürüldü. Haftalık dergilerin yayınlandığı bütün bu süreç boyunca, 1968 yılına kadar Akşam gazetesinde de günlük olarak yayınlandı Karaoğlan.

60'lı yıllarda birbiri ardına dergiler çıkartır YALAZ. Erotik içerikli Salıncak dergisine ait bir kapak ve bir çizgi roman sayfası görülüyor ilk iki resimde. Diğer resimler ise Korku Magazin dergisinden kapak örnekleri.

Yine 1967 yılında Korku Magazin adında bir derginin yayınına başladı Suat YALAZ. Yabancı kaynaklardan, özellikle Creepy ve Eerie olarak bildiğimiz korku çizgi romanlarından örneklerin yer aldığı dergi 30 sayfa civarındaydı ve siyah-beyaz olarak yayınlandı. İlerleyen sayılarda, künyesinde Suat YALAZ yerine Mehmet Kemal BENLİ adının yer almaya başladığı derginin yayını 1970 yılına dek sürdü. Korku Magazin'in görebildiğim son sayısı Nisan 1970 tarihli 142. sayıdır. Diğer dergilerinin yayın hakkını Galip YAVAŞÇA'ya devreden YALAZ, vermiş olduğu bir sözden dolayı Korku Magazin'i Mehmet Kemal BENLİ'ye satmıştı. Bu arada, Altay'dan Gelen Yiğit filmini 1966'da, Baybora'nın oğlu filmini de 1967'de fotoroman albümü olarak hazırlayıp yayınladığını ilave edelim satırlarımıza.

1968-1969 arasında, Yeni İstanbul gazetesine, Cengiz Han'ın Gazabı adlı Karaoğlan macerasını çizdi. Gazetenin ikinci bir Karaoğlan macerasını yayınlama konusunda ağır davranması üzerine Yeni İstanbul'dan ayrıldı. 1969'da Milliyet gazetesine geçen Suat YALAZ, Karaoğlan'ın Alamut Kalesi macerası ile görkemli bir başlangıç yaptı ve Milliyet sayfalarında 1976 yılına dek 13 Karaoğlan macerasına imza attı. Karaoğlan karakteri bu dönemde, gerek çizgileri ve gerekse hikayelerinde önemli bir kaliteye ulaştı.

Karaoğlan belki Kaan'dan esinlenilerek ortaya çıktı ama ikisinin bambaşka iki karakter olduğunun altını çizmek lazım. Kaan'daki Çakır, Karaoğlan'da Çalık'a, Çavdar Tarlası ise Bayırgülü'ne evrilivermiştir belki ama Karaoğlan'ın Kaan'a nazaran daha alçakgönüllü, olgun, zeki ve görev ehli olduğu muhakkak. Ve Karaoğlan'ı başarılı kılan esas faktör, etkilendiği ve esinlendiği bütün kaynaklarla süreç içerisinde bağlarını keserek kendi yolunu çizmesi ve karakterini sağlam temellere oturtabilmesidir. Elbette hikaye kurgusu ve çizimlerindeki yetkinlik de aynı paralelde seyretmiştir.

1960-1970 Kronoloji

- 1960 yılında, Akşam gazetesinde, KOZANOĞLU'nun yazdığı Cengiz Han'ın Hazineleri'ni çizdi.
- 1962'ye kadar, KOZANOĞLU'nun yarattığı Kaan'ı resimledi, senaryolara katkıda bulundu.
- 1962'de, Asya Kaplanı'nı yazıp çizdi ve Karaoğlan karakteri böylece doğmuş oldu.
- 1962-1963 arasında, Kaan maceraları, Atlas Kitabevi tarafından 9 albümde toplandı.
- 1963'te, 17 sayı süren ilk Karaoğlan serisi yayınlandı, seri aynı yıl sona erdi.
- 1964'te, Resimli Roman Ajansı'nı kurdu.
- 1964-1967 arasında, 186 sayı süren bir Karaoğlan dergisi yayınladı.
- 1965-1969 arasında 7 adet Karaoğlan filmi çekti.
- 1965'te Salıncak dergisini kurdu. Derginin yayını 1967'ye kadar sürdü.
- 1966'da, Karaoğlan filmlerinden yola çıkarak ilk iki Karaoğlan filminin fotoromanını çekti ve iki albüm halinde yayınladı.
- 1967'de, daha sonra Muhtar YAVAŞÇA'ya satacağı yeni bir Karaoğlan yayınına başladı. Bu seri 151 sayı devam etti.
- 1967'de, daha sonra Mehmet Kemal BENLİ'ye devrettiği Korku Magazin dergisinin yayınına başladı. Dergi 142 sayı sürdü.
- 1968-1969 arasında, Yeni İstanbul gazetesine Cengiz'in Gazabı adlı bir Karaoğlan macerası hazırladı.
- 1969'da Milliyet gazetesine geçti ve 1976'ya dek sürecek yolculuğun ilk ayağı olarak Karaoğlan'ın Alamut Kalesi adlı macerasını yazıp çizdi.

YALAZ, 1970 yılında film çekmek maksadıyla gittiği Fransa'da Karaoğlan'ı, Fransızca olarak 7 yıl süreyle yayınlattı. Kebir ve Changor adlarıyla yayınlanan Karaoğlan, daha çok Fransa ile kültürel bağları bulunan Cezayir, Fas ve Tunus gibi Kuzey Afrika ülkelerinde rağbet gördü. YALAZ'ın kendi ifadesine göre Kebir, 30 bin tiraja ulaştı. Bu rakam 60'lı yıllarda Türkiye'de basılan Karaoğlan dergilerinin tirajı ile aynı rakama tekabül ediyordu. Kebir'in yayınlandığı yıllarda, bir western tiplemesi olan Ringo'yu yarattı ve çizdi. Ringo iyi gidiyordu ama yayınevi kendisinden Kebir maceralarına yoğunlaşmasını isteyince, YALAZ, Ringo'ya yetişemeyip bırakmak zorunda kaldı. Bu çizgi kahraman 1973 yılında Türkiye'de Soni Ringo adıyla Türkçe olarak da yayınlandı ve 12 sayı sürdü. Bu süreçte Paris'e tam anlamıyla yerleşmiş olan sanatçı, Türkiye ile bağlantısını da kesmemişti. Çizgi roman severlerin Yavaşça Fasikül serisi olarak da tanımladığı haftalık Karaoğlan serisi, 1973-1976 yılları arasında yayınlandı ve 155 sayı sürdü. Bu seriye ait fasiküller birleştirilerek, 43 adet cilt içerisinde tekrar piyasaya sürüldü. Milliyet gazetesinde günlük, Yavaşça serisinde haftalık Karaoğlan maceralarının yayınlandığı bu dönemde YALAZ Fransa'da bulunuyordu ve burada Kebir ve Changor'dan önce başka çalışmalara da imza atmıştı. Blueberry'den esinlenerek Ringo adlı bir western kahramanı yaratmıştı ve kendi imzasıyla yayınlatmayı başarmıştı. Ama daha öncesinde, yabancısı olduğu bu ülkede geçimini temin edebilmek için, bazı erotik Fransız çizgi roman dizilerine azımsanmayacak sayıda erotik hikayeler çizmişti. Bu dönemde çizdiği erotik sahneler ve kadınlar, 80'li yıllarda yeniden çizimine başlayacağı Karaoğlan maceralarında etkisini gösterecektir. Fransa'da yaşadığı süreçte bir ara, Almanya'daki bir yayınevinin çıkardığı Küçük Vampir adlı dizinin 30 kitabını da resimledi.

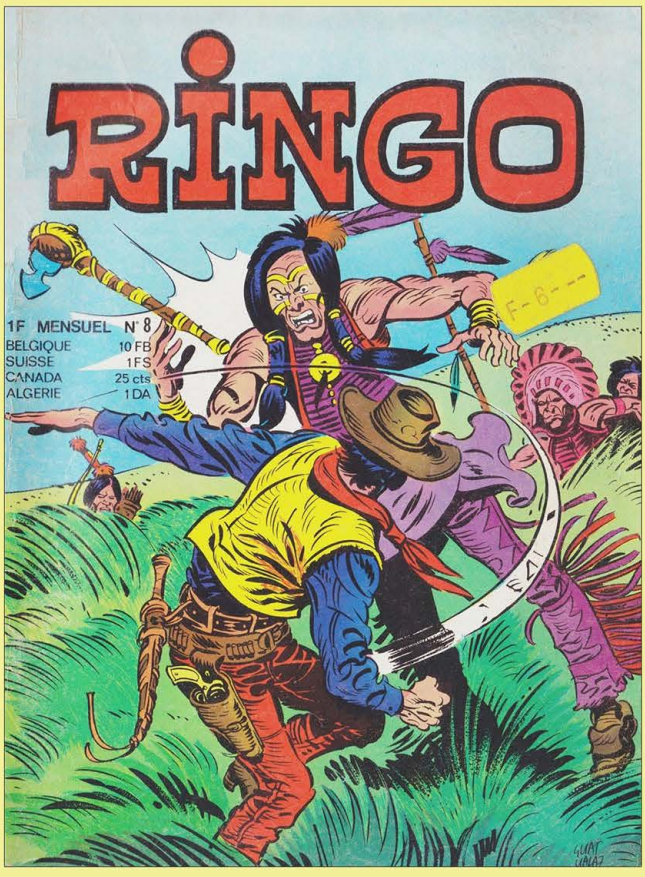

Soni Ringo Macera Listesi

İyi Kötü Rezil
Rezil'in Rezilliği
Çato'nun Savaş Davulları
Sierra Mogollon Hazineleri
Komiser Donovan ve Sevgili Kitapları
General Boz-Kurt

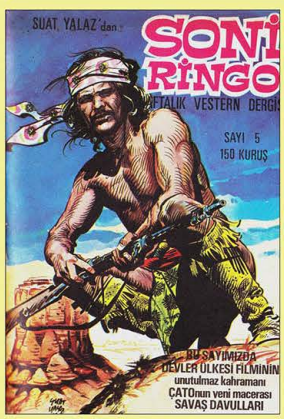

Yurtdışı Çizimleri

Series African Love: 7 kitaplık seri, 3 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Anna: 24 kitaplık seri, 14 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Chacal: 23 kitaplık seri, 13 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Detective Strictement Prive: 5 kitaplık seri,
Series Eros Bd: 22 kitaplık seri, 6 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Lady Sex: 17 kitaplık seri, 2 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Lovisex: 22 kitaplık seri, 3 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Sadissimo: 17 kitaplık seri, 3 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Satarella: 18 kitaplık seri, 6 kitap Suat YALAZ çizimi,
Series Super Flic: 23 kitaplık seri,
Series Sylvia: 23 kitaplık seri, 1 kitap Suat YALAZ çizimi.

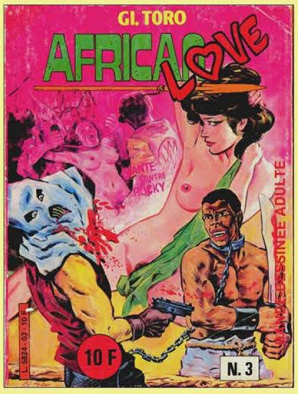

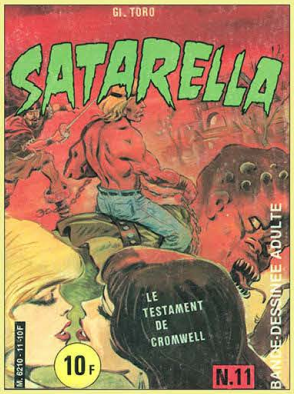

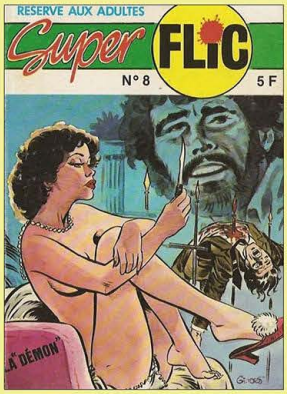

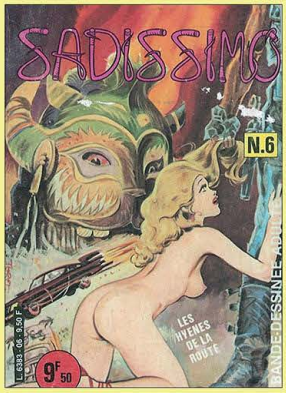

Suat YALAZ, Fransa'da, başta Karaoğlan olmak üzere çeşitli çalışmalarını hazırlayıp yayınlatma imkanı buldu. Fakat zaman zaman ekonomik sıkıntılarla da karşı karşıya kaldı. Bu süreçte yapabildiği en iyi şeyi yaptı, çizdi. Gi Toro ve Jimmy Toro müstear adlarıyla ciddi bir erotik külliyata imza attı. Erotik çalışmaları Türkiye'de yayın imkanı bulamadı haliyle. Hem YALAZ adına hem de çizgi roman tarihimiz adına düşülecek bir not olarak, bu eserlerin bir şekilde Türkçeye kazandırılmasının bir gereklilik olduğunu düşünüyorum şahsen.

Çizgi roman konusunda Fransa'da edindiği bilgi ve birikimden yola çıkarak, Türkiye'de daha önce denenmemiş renk ve kağıt kalitesiyle yeni bir Karaoğlan serisine başladı YALAZ. Fransa'da çizdiği kısa Karaoğlan maceralarının yer aldığı bu seri, Türk çizgi roman okurunun Tifdruk seri olarak adlandırdığı seriydi ve cidden pahalı bir baskıydı. 1977 yılında büyük umutlarla başladığı seri, maddi sıkıntılar nedeniyle sadece 19 sayı sürebildi ve YALAZ açısından maalesef üzüntüyle sonlandı.

Tifdruk seriden bir yıl önce, 1976'da, Hürriyet gazetesine Nezihe ARAZ'ın yazdığı ve Ramazan ayı boyunca devam eden Kutsal Kervan adlı dini tefrikayı resimledi. Bu hikaye, hazırlayacağı diğer dini çizgi romanlara da kapı araladı. 1977'de Yeni Asır gazetesine Hazreti Ali çizgi romanını hazırladı.

Fransa'da yarattığı Ringo'yu, Blueberry'den esinlenerek ve sahneleri tersyüz etmek suretiyle bir nevi kopya ederek hazırladığını söylüyor YALAZ. Blueberry'den farklı olarak, Ringo daha harekete dayalı, daha az yazılı ve sayfalarındaki kare sayısı daha az olduğu için rahatlıkla okunan ferah bir çizgi roman havasında seyredebiliyor. Aynı sade sayfa mizanpajı, çizdiği erotik çizgi romanlarda da mevcut.

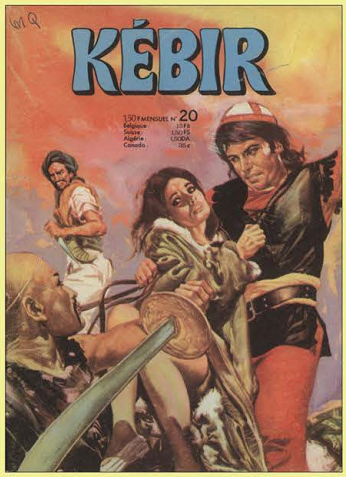

Fransa'da Kebir'i yayınlatan YALAZ, başka bir yayınevine de benzer bir kahramanı, Changor'u yaratıp çizmeye başladı. Durumu fark eden Kebir'in yayıncısı YALAZ'ı uyardı ve yayını sonlanan Changor, bu nedenle uzun ömürlü olamadı.

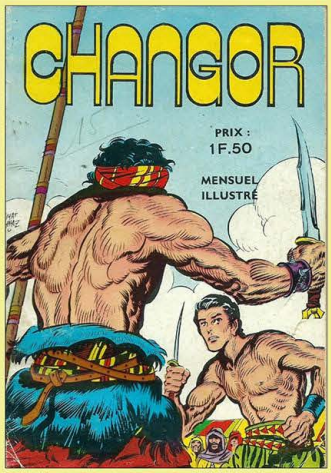

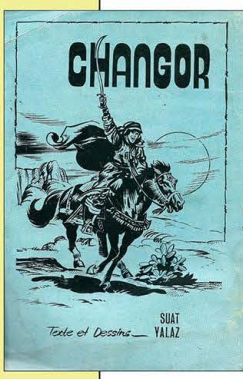

1970-1980 Kronoloji

- 1970 yılında Fransa'ya gitti ve burada, 70'lerin ilk çeyreğinde, bazı yayınevlerine erotik çizgi romanlar hazırladı.
- 1972'de Karaoğlan, Fransa'da, Kebir adıyla ve sonrasında Changor adıyla iki ayrı yayınevi tarafından yayınlandı. Changor kısa sürdü ama Kebir'in yayını 7 yıl devam etti.
- 1972'de, western karakteri Ringo'yu yarattı, kısa süreli de olsa bir dizi macerası yayınlandı. Yayınevinin isteği üzerine Ringo'ya son verildi.
- Ringo, 1973'te Türkiye'de, Soni-Ringo adıyla basıldı, yayın 12 sayı sürdü.
- 1973'te, Türkiye'de, Karaoğlan Yavaşça serisinin yayını başladı. 1976'ya kadar 155 sayı devam etti bu seri.
- Fransa'da yaşarken, Alman bir yayınevi ile anlaştı ve bu yayınevinin hazırlamakta olduğu Küçük Vampir dizisine 30 kitap çizdi.
- 1976'da, Hürriyet Gazetesinde, Nezihe ARAZ'ın yazdığı Kutsal Kervan tefrikasını resimledi.
- 1977'de, Yeni Asır gazetesine Hazreti Ali çizgi romanını hazırladı.
- 1977'de, Türkiye'de, Karaoğlan'ın Tifdruk serisini yayınladı. Uzun ömürlü olamayan bu seri 17 sayı sürebildi ve aynı yıl sona erdi.

1982 yılında kurulan Güneş gazetesinin daveti üzerine yurda dönen YALAZ, bu gazeteye günlük Karaoğlan tefrikası ve aynı zamanda haftalık, renkli, müstakil bir Karaoğlan dergisi hazırladı. Güneş fasikül serisi olarak bilinen bu seri 1985 yazına dek 158 sayı sürdü. Bu fasiküllerin büyük bölümü ayrıca, her birinde bir tam maceranın yer aldığı 13 cilt içerisinde tekrar yayınlandı.

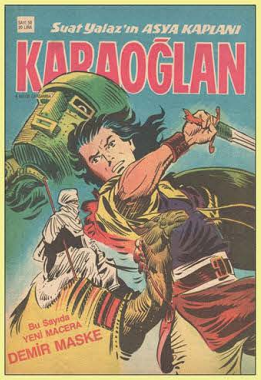

80'lerin ilk yarısında Güneş gazetesine Karaoğlan maceraları hazırladı YALAZ. Soldaki iki resim Güneş fasikül serisine, sağdaki resim ise gazetede günlük tefrika edilen Karaoğlan'a ait örnekler.

Güneş gazetesinde çalıştığı yıllarda, İslam tarihini konu alan eserlere imza attı. Halid Bin Velid Allah'ın Kılıcı, İslam'da İlk Büyük 4 Halife Hulefa-i Raşidin, İslam'da Kutsal Savaşlar Bedir ve Son Peygamber Hazreti Muhammed adlı dört çizgi romanı, gazetedeki yayınlarını müteakip, ayrıca gazetenin ilavesi olarak basıldı ve okurlarla buluşturuldu. İslam'da İlk Büyük 4 Halife Hulefa-i Raşidin ve Son Peygamber Hazreti Muhammed altyazılı çizgi roman formatında hazırlanmıştır.

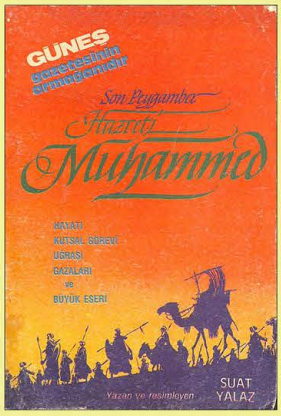

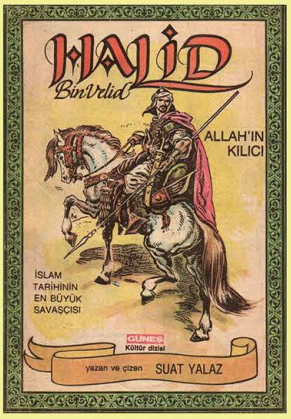

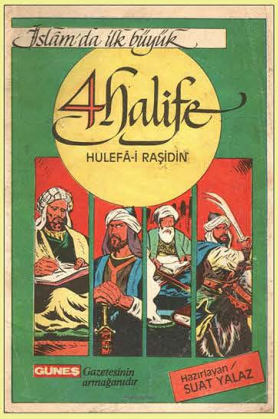

Güneş gazetesine Karaoğlan haricinde İslami çizgi romanlar da hazırladı YALAZ. Bu çizgi romanlar belgesel nitelikliydi ve 90'larda sanatçının ortaya koyacağı diğer belgesel çizgi romanların da ayak sesleri anlamını taşıyordu. Güneş gazetesi önemli bir işe imza attı, bu eserleri ilave birer dergi şeklinde hazırlayarak geleceğe taşıdı. YALAZ'ın çizgiciliği ve hikayeciliğinin yanı sıra, iyi bir tarih araştırmacısı olduğunu da göstermesi açısından önemli eserlerdir bunlar. 90'larda bu alanda çıtayı yükseltecektir sanatçı.

1985’te Yeni Asır gazetesine geçen YALAZ, Kızıltuğ’un Öfkesi ve Alangoya’nın İntikamı adlı iki Karaoğlan macerası hazırladı. 1986’da Sabah gazetesine geçti ve Karaoğlan’ın daha önce yayınlanmış maceralarını yeni baştan yazıp çizerek, revize etmeye ve sıralı hale getirmeye çalıştı. Bu dönemde Karaoğlan’da bir değişikliğe gitti, tefrikaları altyazılı hazırladı. Roman tadında ve olağanüstü çizgileriyle 3 Karaoğlan macerasına imza attı.

Solda, Yeni Asır gazetesindeki bir Karaoğlan tefrikasına ait örnek var. Sağda ise, Sabah gazetesindeki bir Karaoğlan tefrikası yer alıyor. YALAZ’ın, siyahın tüm tonlarını kullanarak hazırladığı bu altyazılı Karaoğlan dönemi, sanatçının çizgilerinde ulaştığı yetkinliği göz önüne sermekte.

1988’de Tay Yayınları, Güneş fasikül serisindeki çizimleri kullanarak 20 sayılık bir Karaoğlan yayını gerçekleştirdi. Ertesi yıl bu 20 kitap ikişerli ciltlenerek, 10 albüm halinde yeniden piyasaya sunuldu. İlaveten, bu albümler birleştirilerek, 3 adet süper albümde tekrar toplandı.

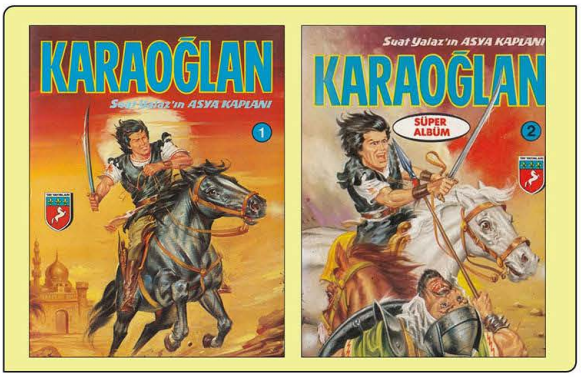

1980-1990 Kronoloji

- 1982’de yurda döndü ve Güneş gazetesinde Karaoğlan tefrikalarına başladı.
- Aynı yıl Güneş gazetesi tarafından 158 sayı sürecek Karaoğlan Güneş fasikül serisi çıktı. Bu seride, eski maceraların yayınlanmasının yanı sıra, yeni maceralara da imza attı.
- Güneş gazetesinde çalıştığı süreçte İslam tarihine dair 4 önemli belgesel çizgi roman yaptı. Bu eserlerin her biri 1982-1985 aralığında, Güneş gazetesince ilave olarak yayınlandı.
- 1985’te Yeni Asır gazetesine geçerek iki Karaoğlan macerası yazıp çizdi.
- 1986’da Sabah gazetesine geçti. Burada altyazılı üç Karaoğlan macerası tefrika etti.
- 1988’de, Tay yayınları, 20 sayılık bir Karaoğlan yayını gerçekleştirdi.
- 1989’da, Tay yayınları, önceki yıl yayınlandığı Karaoğlan kitaplarını birleştirerek albüm şeklinde tekrar piyasaya sundu.

90'lı yıllar, YALAZ'ın, Sabah gazetesinde Son Osmanlı Yandım Ali'ye ve Kurtuluş Savaşı dönemine dair hazırladığı belgesel çizgi romanlara yoğunlaştığı ve bu alanda önemli çalışmalara imza attığı dönemdir. 80'li yılların ikinci yarısında Karaoğlan'la başlayan Sabah gazetesi yolculuğu Yandım Ali'ye evrilmiş ve bu kahramana ait epeyce bir macera ortaya çıkmıştır. Ama Yandım Ali'den ziyade, YALAZ'ın sanatına ilişkin esas önemli durak, Kurtuluş Savaşı dönemini anlatan belgesel çizgi romanlar olmuştur. Atatürk'e Suikastler, Enver Paşa Efsanesi, Çerkez Etem ve Topal Osman Ağa olarak dört nitelikli eser hazırlamıştır YALAZ. Gazetede günlük tefrika edilen bu eserlerin ilk üç tanesi, 1993'te YALAZ'ın kendisinin kurduğu Yalaz Prodüksiyon tarafından albüm olarak basıldı. Topal Osman Ağa'nın basımını ise, 1998'de Giresun Vakfı Yayınları üstlendi.

Yandım Ali, Sabah Gazetesi dışında Yeni Asır gazetesinde de tefrika edildi. Ortaya, karışık bir macera külliyatı çıktı. Yandım Ali'yi karışık yapan husus, Kanal Seferi macerasının dışında kalan maceraların derli toplu albümler ya da kitaplar şeklinde yayın imkanı bulamamasıdır. Bir diğer konu ise Sabah'ta yayınlanan maceraların küçük eklemeler yapılarak ve adları değiştirilerek Yeni Asır'da da yayınlanmış olmasıdır. Yandım Ali'ye ait bir macera listesine ulaştım internet üzerinden. Ama benim bildiğim bazı maceralar bu listede yer almadığı için, listenin doğruluğunu tespit edemedim. Bu nedenle, yazımız kapsamında bir Yandım Ali macera listesi hazırlamaya da cesaret edemedim.

Bu arada, YALAZ'ın 80'lerde Güneş gazetesine hazırladığı İslam'da Kutsal Savaşlar Bedir çizgi romanını, Yeni Asır gazetesi'nin 1992'de tefrika ettiğini de satırlarımıza ilave edelim.

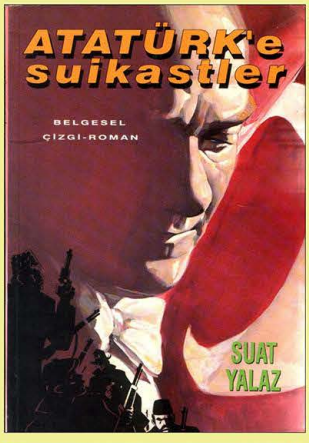

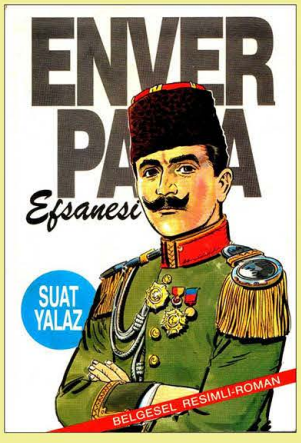

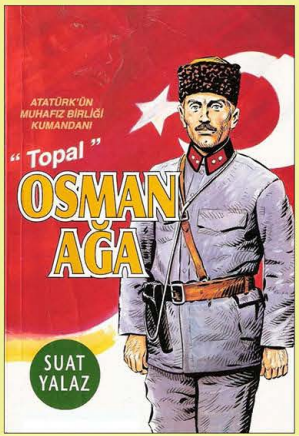

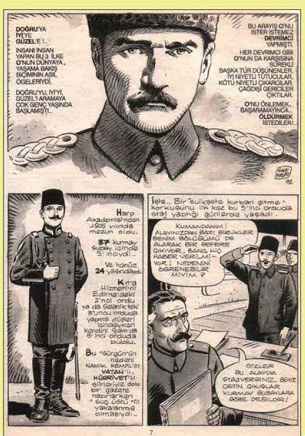

1995 yılında, Abdullah Ziya KOZANOĞLU'nun ünlü romanı Kolsuz Kahraman'ı altyazılı çizgi roman formatında hazırladı ve günlük tefrika olarak Takvim gazetesinde yayınlattı. Roman'ın kahramanı olan Alpago'ya, yine aynı formatta ve romandan bağımsız, kendi yazdığı 2 macera daha yaşatan YALAZ, Takvim gazetesindeki varlığını 1996-2006 yılları arasında bir dizi Karaoğlan macerası ile sürdürdü. Büyük çoğunluğu eski maceraların yeniden yayını şeklinde gerçekleşti ama küçük bir bölümü, altyazılı olarak yeniden hazırlandı. Kimi maceralar renkli, kimileri siyah-beyazdı. Takvim gazetesi, başka bir gazetede çalışmaları yayınlandığı gerekçesiyle YALAZ'la yollarını ayırdı. YALAZ'ın ifadesine göre, o an hali hazırda yayınlanmakta olan Delice'nin Dört Kızı (Bir Yudum Su İçin) macerasını yarıda keserek, on yıldır süren Karaoğlan tefrikası yayınını, açıklama yapmaksızın sonlandırdı.

Alpago Macera Listesi

Kolsuz Kahraman (1995)
Ergenekon'un 5 Atlısı (1995-1996)
Mete Han'ın Kılıcı (1996)

1990-2000 Kronoloji

- 1990'lı yıllar boyunca, Son Osmanlı Yandım Ali'nin maceraları Sabah ve Yeni Asır gazetelerinde yayınlandı. Ciddi bir Yandım Ali macera toplamı oluştu.
- 1990'ların ilk yarısında, Sabah gazetesinde, Kurtuluş Savaşı belgesel çizgi romanları tefrika etti.
- 1992'de Yeni Asır gazetesinde, daha önce Güneş gazetesinde tefrika edilen İslam'da Kutsal Savaşlar Bedir resimli romanı yeniden tefrika edildi.
- 1993'te Suat Yalaz Prodüksiyon'u kurarak, bu çatı altında, Atatürk'e Suikastler, Enver Paşa Efsanesi ve Çerkez Etem belgesel çizgi romanlarını albümler halinde yayınladı.
- 1995'te Takvim gazetesine, KOZANOĞLU'nun ünlü romanı Kolsuz Kahraman'ı resimledi. Romanın kahramanı Alpago'yu bağımsız bir karaktere dönüştürdü ve 95-96 arasında, Alpago alt başlığı altında iki macera daha yazıp çizdi.
- 1996'dan itibaren, Karaoğlan maceraları Takvim gazetesinde tefrika edilmeye başlandı. Yalaz, eski maceraların yayınlarına ilaveten, altyazılı yeni Karaoğlan maceraları da hazırladı.

2000 yılında, Leman Yayıncılık 4 adet Karaoğlan macerası bastı. Aylık çıkması planlanan albümler gelişigüzel tarihlerde piyasaya sunuldu ve bu seri uzun ömürlü olamadı.

90'larda Sabah gazetesinde tefrika edilen ve sonrasında albüm olarak da yayınlanan Atatürk'e Suikastler ve Çerkez Etem belgesel çizgi romanları, 2000 yılında Aksoy Yayıncılık tarafından albüm halinde bir kez daha basıldı.

2002'de Lal Kitap, 100 sayfadan oluşan albümler halinde yayınlamaya başladı Karaoğlan'ı. 57 sayı boyunca düzenli bir yayın grafiği sürdüren Lal Kitap, seriyi 2007 yılında sonlandırdı. Bu süreçte, hatırı sayılır miktarda Karaoğlan macerası yayın imkanı buldu ama Asya Kaplanı'nın külliyatı maalesef eksiksiz olarak tamamlanamadı. Serinin neden sona erdirildiğine dair açıklama yapılmadı. Belki yapıldı da ben kaçırdım, bilemiyorum. İlaveten, Bu serinin ilk 18 kitabı, 2002-2003 yılları arasında üçerli birleştirilerek 6 albüm halinde de yayınlandı.

2002 yılında Yılın Karikatürcüsü ödülü alan YALAZ, 2003'te Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından verilen Burhan Felek Basın Hizmet Ödülü'nün de sahibi oldu.

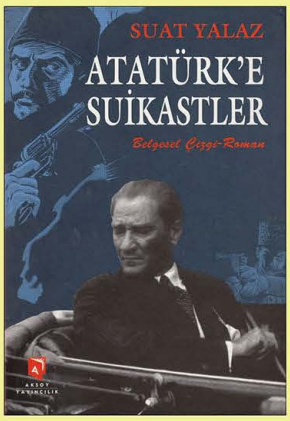

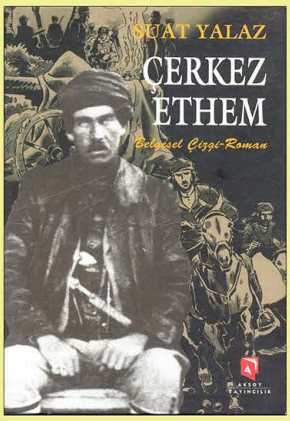

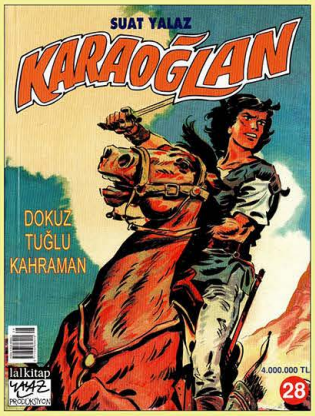

2002'de, başrolünü Kaan URGANCIOĞLU'nun oynadığı Karaoğlan dizisinin senaryolarını yazdı. Yapımcılar, önerilerini dikkate almadıkları için YALAZ'ın da memnun kalmadığı dizi, başarılı bir grafik sergileyemedi. 7 bölüm sonra çekimlerine ve yayınına son verildi.

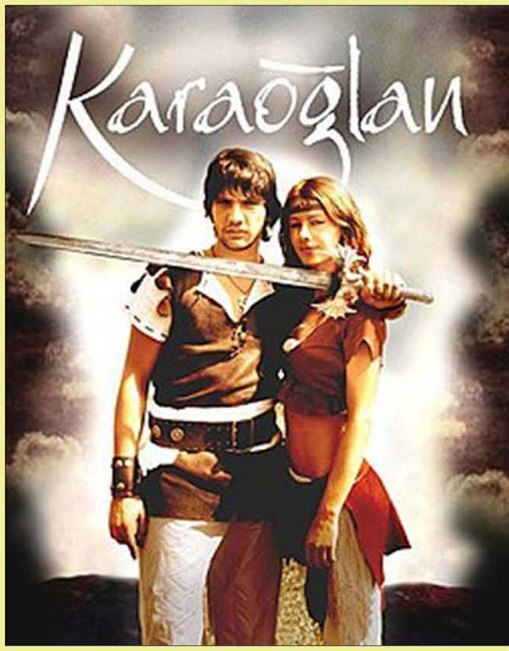

2005-2006'da, 90'lı yıllarda yazıp çizdiği Son Osmanlı Yandım Ali'nin filmi yapıldı. Mustafa Şevki DOĞAN'ın yönetmenliğini üstlendiği filmde Yandım Ali'yi Kenan İMİRZALIOĞLU oynadı. 2007 Ocak ayında gösterime giren film 1,5 milyon seyirci tarafından izlendi.

PTT Genel Müdürlüğü 2006 yılında, Karaoğlan adına 4 dizilik pul koleksiyonu çıkardı. Böylelikle Suat YALAZ, Cumhuriyet tarihinde Cemal Nadir GÜLER'in Amcabey'i ve Turhan SELÇUK'un Abdülcanbaz'ından sonra, yarattığı çizgi kahramanı pul üstüne taşınarak devlet tarafından onurlandırılan üçüncü çizgi roman sanatçısı unvanını aldı.

YALAZ 2007'de, Atatürk'e Suikastler belgesel çizgi romanını, Atatürk'e Suikastler ve İstiklal Mahkemeleri adıyla bir kez daha albümleştirdi. Albümün basımını SY Resimli Yayınlar olarak kendisi gerçekleştirdi. Yine aynı çatı altında, Yandım Ali'nin Kanal Seferi adlı macerasını albüm olarak bastı. Bu albüm, Yandım Ali maceraları içerisinde basılı olan yegane maceradır.

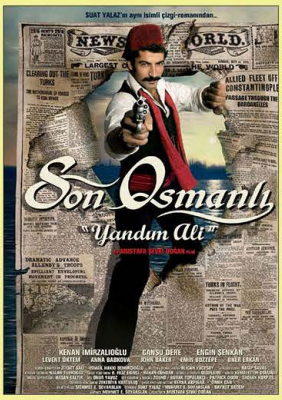

Solda, Yandım Ali film afişi, sağda ise Yandım Ali'nin kitaplaştırılan tek macerasına ait albüm kapağı.

PTT Genel Müdürlüğü'nün 2006 yılında çıkardığı 4 dizilik Karaoğlan puluna ait resimler. Şahsi kanaatim, pulları tasarlayanlar, Karaoğlan'a ve çizgi romana aşina gibi. Zira, seçimler oldukça başarılı.

2000-2010 Kronoloji

- 2000'de, Leman Yayıncılık 4 kitaplık bir Karaoğlan serisi bastı.
- 2000'de, Aksoy Yayıncılık, Atatürk'e Suikastler ve Çerkez Etem belgesel çizgi romanlarını yayınladı.
- 2002'de, Lal Kitap, aylık Karaoğlan yayınına başladı. Bu seri 2007 yılına dek 57 sayı sürdü.
- 2002'de, 7 bölüm süren bir Karaoğlan tv dizisi çekildi, senaryolarını YALAZ yazdı.
- YALAZ, 2002 yılında, Yılın Karikatürcüsü Ödülü'nü, 2003'te Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından verilen Burhan Felek Basın Hizmet Ödülü'nü aldı.
- 2006'da, PTT Genel Müdürlüğü 4 dizilik Karaoğlan pulu çıkardı.
- 2007'de, Yandım Ali filmi vizyona girdi.
- 2007'de, kendi kurduğu yayınevi adına, Atatürk'e Suikastler ve İstiklal Mahkemeleri adlı belgesel çizgi romanını ve Son Osmanlı Yandım Ali Kanal Seferi adlı çizgi romanını albümleştirdi.

1983'te Güneş gazetesine hazırladığı Son Peygamber Hazreti Muhammed belgesel çizgi romanı, 2010 yılında Vatan gazetesince basıldı. 2011'de Horizon Yayınları, sanatçının Sony Ringo kahramanını albüm olarak yayınladı.

2013 yılında, yönetmenliğini Kudret SABANCI'nın üstlendiği ve başrolünü Kaan URGANCIOĞLU'nun oynadığı bir Karaoğlan filmi yapıldı.

Gölge e-Dergi'nin Temmuz 2015 tarihli 94. sayısına uzun bir röportaj verdi. Derginin 86 sayfadan oluşan bu sayısı, tamamen YALAZ'a ayrıldı.

Çizgi roman severlerin toplandığı internet platformlarından Çizgi Diyarı sitesi, zaman zaman düzenlediği etkinlikler ve ziyaretlerle YALAZ'ı son yıllarında yalnız bırakmadı. Ayrıca bu platform, sanatçıyı Onursal Üye de yaparak, adına özel bir sayfa açtı. YALAZ bu sayfaya zaman zaman yazılarıyla konuk oldu, sevenlerine hitap etti.

2018'de, ülkemizde çizgi roman alanına yaptığı katkılardan dolayı sanatçıya, Comikon Onur Ödülü verildi.

Kadıköy Belediyesi, 8 Aralık 2018-8 Ocak 2019 arasında 1 ay boyunca ziyaretçilere açık kalan bir Suat YALAZ sergisi açtı.

Son dönemde Oda TV'de yazıları da yayınlanan sanatçı, 3 Mart 2020 tarihinde, 88 yaşında aramızdan ayrıldı.

Soldan sağa sırasıyla: Vatan gazetesinin bastığı Son Peygamber Hazreti Muhammed, Kudret SABANCI'nın yönettiği Karaoğlan film afişi, Suat YALAZ sergisi afişi ve Gölge e-Dergi'ye verdiği söyleşide Mehmet Kaan SEVİNÇ'le çekilmiş bir fotoğrafı.

Çizgi romanın koca çınarını saygıyla anarak kapatıyorum yazıyı. Eşi Necla Hanım'a ve oğlu Kaan Bey'e sabır, Büyük Usta'ya rahmet diliyorum. Mekanı cennet olsun...

ZALİM ZÜHTÜ

Mesut Ekener